

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

Nr. 12

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

2 MEI 1994

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	655
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	655
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	667
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	668
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	671
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	681
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	684
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	687
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	688
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	692
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	696
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	699
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	701
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	702
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	705
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	707
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	708
REGISTER	709

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 68
van 13 april 1994
van de heer M. OLIVIER

Arrondissement Kortrijk en regio Nord-Pas-de-Calais — Samenwerking

De minister-president heeft eind maart een bezoek aan Frankrijk gebracht.

Dit bezoek moest onder andere duidelijk maken dat Vlaanderen voor heel wat zaken de rechtstreekse gesprekspartner is van Frankrijk en dat België niet langer de enige partner is. Aangezien het arrondissement Kortrijk grenst aan de regio Nord-Pas-de-Calais is dit bezoek des te belangrijker.

De mogelijkheden tot samenwerking met Frankrijk situeren zich niet alleen op cultureel vlak. Ook een mogelijke samenwerking inzake technologie, onderwijs en economie verdient onze aandacht. Uiterst belangrijk zijn de snelle verbindingen via het spoor en de weg. Dit zou ook het voorwerp van gesprek zijn geweest tijdens het bezoek aan Rijsel.

1. Welke is de reactie van de Franse overheid en de bedrijfswereld ten aanzien van de regio Vlaanderen in het algemeen en West-Vlaanderen in het bijzonder ?
2. Hebben de vele contacten bepaalde concrete initiatieven inzake samenwerking tot gevolg gehad ?
3. Zijn er concrete afspraken gemaakt om de samenwerking tussen Noord-Frankrijk en West-Vlaanderen verder uit te bouwen ?

Zijn er afspraken gemaakt of contacten gelegd om de verbindingen via het spoor en de weg tussen deze 2 regio's te verbeteren ?

Antwoord

Mijn Franse gesprekspartners hebben tijdens mijn bezoek aan Frankrijk op 29-31 maart grote interesse betoond voor samenwerking met (West-)Vlaanderen. Velen zijn er zich van bewust dat Noord-Frankrijk en (West-)Vlaanderen een gezamenlijke toekomst hebben en dat hiervan concreet werk moet gemaakt worden.

Met mevrouw M.-C. Blandin, voorzitter van de Conseil Régional van Nord-Pas-de-Calais, werd afgespro-

ken de in de intentieverklaring van 1990 geplande gemengde commissie Vlaanderen-Nord-Pas-de-Calais op te richten. Interreg II zal mede in directe contacten tussen Vlaanderen en Nord-Pas-de-Calais worden voorbereid. De geïntegreerde ontwikkeling van grensoverschrijdende waterlopen zal in de toekomst een belangrijk aandachtspunt blijven. Mevrouw Blandin ondersteunt de doelstelling en de inspanningen van Vlaanderen om het onderwijs van het Nederlands in Noord-Frankrijk te bevorderen.

Goede verbindingen via het spoor en de weg tussen (West-)Vlaanderen en Nord-Pas-de-Calais zijn van levensbelang voor de ontwikkeling van beide regio's. De versnelde afwerking van de A18 naar de Franse grens toe is een prioriteit in het Vlaamse infrastructuurbeleid.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 159
van 21 maart 1994
van de heer M. MAERTENS

Europese Structuurfondsen 1994-1999 — Verdeling

Op 2 maart besliste de Europese Commissie, via de Structuurfondsen tussen 1994 en 1999, aan België 6,8 miljard frank ter beschikking te stellen om zijn landbouw te moderniseren en 865 miljoen frank voor de verbetering van de structuren in de visserij. Het landbouwgeld gaat allereerst naar de plattelandsontwikkeling waarvoor de gebieden reeds werden uitgekozen, maar daarnaast ook naar de aanpassing van de landbouwstructuren in het raam van de hervorming van het landbouwbeleid. Specifiek gaan deze sommen naar investeringen in het raam van een aanpassingsplan, de installatie van jonge landbouwers, compenserende vergoedingen voor landbouwers in benadeelde zones, de hervorming van de producentengroeperingen en de investeringen in de landbouw- en voedingssector.

1. Hoeveel percent van deze fondsen, verspreid over de verschillende jaren, zal rechtstreeks door de Vlaamse administratie worden verdeeld ?
2. Hoeveel percent daarvan zal specifiek naar plattelandsontwikkeling gaan, en respectievelijk naar welke gebieden, en hoeveel naar de specifieke doelstellingen in het kader van de hervorming van het landbouwbeleid ?
3. Zullen daarbij bedragen vrijkomen voor beheerslandbouw en voor de ecologische impulsgebieden en zo ja, hoeveel en in welke jaren ?
4. Werd met de verschillende organisaties voor plattelandsontwikkeling officieel contact genomen voor de besteding van deze fondsen, en zo ja, welke waren de resultaten ervan ?

Antwoord

De geciteerde aangelegenheid valt onder de bevoegdheid van de heer L. Van den Brande, minister-president, Vlaams minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Ik wens daarenboven te preciseren dat de bedoelde middelen van de Structuurfondsen geen betrekking hebben op maatregelen van beheerslandbouw en ecologische impulsgebieden.

Vraag nr. 160
van 21 maart 1994
van de heer P. BREYNE

Toepassing van Vlarem 1 — Inrichtingen voor honden

Het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (Vlarem 1) plant onder meer een derde klasse van hinderlijke inrichtingen, waarbij onder meer een derde klasse van hinderlijke inrichtingen, waarbij voorafgaandelijk geen milieuvergunning moet worden aangevraagd, maar wel een meldingsplicht bestaat van de betrokkene aan het gemeentebestuur waar de hinderlijke inrichting is gevestigd.

De hinderlijke inrichtingen in kwestie staan vermeld op de lijst die in uitvoering van artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985 is opgesteld (Belgisch Staatsblad van 2 februari 1993).

Rubriek 9.9 van de lijst voorziet onder meer als hinderlijke inrichting :

„honden : inrichtingen waarin honden worden gehouden, inrichtingen voor het africhten van honden, hondenkennels e.d.

1°) vanaf 5 tot en met 10 volwassen dieren (klasse 3) ;
 2°) van meer dan 10 volwassen dieren (klasse 2).”

1. Behoort een hondentrimsalon (een inrichting waarin honden worden verzorgd maar waar ze slechts tijdelijk verblijven na verzorging worden ze door hun eigenaar teruggehaald) onder rubriek 9.9 van bovenvermelde alfabetische lijst, of bedoelt deze passus in wezen de inrichtingen waarin honden voor langere tijd worden gehouden of verzorgd ?
2. Indien een particulier 5 volwassen honden voor eigen genot in zijn woning houdt, hoort dit onder rubriek 9.9. ?

Antwoord

1. Hondentrimsalons zijn geen inrichtingen zoals bedoeld in punt 9.9 van de indelingslijst van titel 1

van het Vlarem. Het was de bedoeling om inrichtingen vergunningsplichtig te maken waar permanent honden worden gehouden, verzorgd of afgericht.

2. Particulieren die op permanente basis minstens 5 honden houden zijn dus ook onderworpen aan de vergunningsplicht volgens het Vlarem. Niet alleen de huisvesting zal voor deze dieren permanent moeten worden ingericht, maar ook het hinderaspect voor de buurt krijgt een praktisch permanent karakter.

Vraag nr. 161
van 21 maart 1994
van de heer J. GABRIELS

Bouwpremies — Gegevens

Per 1 april 1993 trad de nieuwe reglementering inzake huisvestingspremies in werking en in een mooie brochure werd deze vernieuwing inzake huisvestingspremies aangekondigd. Vooral de snelheid van afhandeling van dossiers en de uitbetaling waren prioriteiten.

1. Hoeveel bouwpremies werden er aangevraagd in de periode van 1 april 1993 tot en met 31 december 1993 ?
2. Hoeveel aanvragen werden er afgekeurd en welke waren de redenen van afwijzing (in aantallen per afwijzing) ?
3. Welke bedragen werden tot en met 31 december 1993 uitbetaald aan bouwpremies ?

Graag een opsplitsing per provincie op bovenstaande vragen.

Antwoord

De vroegere huisvestingspremies werden met ingang van 1 april 1993 vervangen door tegemoetkomingen in de last van hypothecaire leningen aangegaan om een woning te bouwen, te kopen of te renoveren (besluit van de Vlaamse regering van 3 februari 1993).

De gevraagde gegevens betreffende de tegemoetkomingen voor het bouwen van een woning (bouw of aankoop van een nieuwe woning) worden in onderstaande tabel weergegeven.

Wat de uitbetaling van de tegemoetkomingen betreft, dient te worden aangestipt dat deze in 72 maandelijksere vereffeningen opgedeeld is hetzij over een periode van 6 jaar. Na 3 jaar wordt wel nagegaan of op dat ogenblik de gestelde voorwaarden nog zijn vervuld.

TIL-BOUW VAN EEN WONING (periode van 1.04.1993 tot 31.12.1993)

	Provincie					Totaal
	Antw.	Vl. Br.	Limb.	O. vl.	w. Vl.	
Ingediende aanvragen	521	313	336	388	421	1979
Toekenningen	117	48	73	78	131	447
Uitgekeerde bedragen	99.940	118.560	—	60.960	377.540	657.000 F*
Verwerpingen	153	113	110	170	92	638

* Het betreft 277 periodieke betalingen voor 161 dossiers.

De redenen van verwerping van de aanvragen om tegemoetkoming kunnen als volgt worden gedetailleerd :

Tegemoetkoming in de leninglast :
nieuwbouw weigeringsgronden met opsplitsing per provincie

Weigeringsgronden	Til-bouw						Totaal Vlaams Gewest	%
	Antw.	Brab.	Limb.	O. Vl.	W. Vl.			
Volume te hoog	80	43	65	114	35	337	52,8	
inkomen te hoog	42	37	16	32	37	164	25,7	
andere eigendom	13	8	2	8	6	37	5,8	
geen nieuwe woning	7	3	4	0	0	14	2,2	
te kleine lening	4	9	6	4	0	23	3,6	
meer dan 6 maanden bewoond	2	3	2	2	4	13	2	
reeds premie genoten	2	0	3	3	3	11	1,7	
ongeldige aanvraag	1	8	10	2	3	24	3,8	
andere	2	2	2	5	4	15	2,4	
TOTAAL	153	113	110	170	92	638	100	

Vraag nr. 162
van 22 maart 1994
van de heer L. BARBE

**Europees milieugentschap — Samenwerkingsakkoord
tussen de gewesten en de federale regering**

Bij Europese verordening 1210/90 van 7 mei 1990 werd beslist een Europees milieugentschap op te richten dat een belangrijk instrument in het milieubeleid zou moeten worden. Volgens het vijfde actieprogramma van de Europese Commissie van 20 mei 1992 is het

van het grootste belang dat het Europese milieugentschap operationeel wordt.

De verordening trad in werking op 29 oktober 1993. Voor 30 april 1994 moeten de lidstaten aan het agentschap de volgende gegevens meedelen (artikel 4) :

- de voornaamste bestanddelen van hun nationale milieuinformatienetwerken ;
- welke instellingen volgens hen aan de werkzaamheden van het agentschap zouden kunnen meewerken ;

- hun nationaal knooppunt ;
- eventueel instellingen of organisaties die samenwerken met het agentschap inzake specifieke thema's.

Op mijn vraag van 26 juli 1993 antwoordde minister De Galan dat hierover een samenwerkingsakkoord tussen de gewesten en de federale overheid wordt voorbereid.

1. Hoever staat het met het samenwerkingsakkoord ?
2. Welke informatie heeft het Vlaamse Gewest in het kader van artikel 4 van de verordening aan het agentschap al doorgegeven ?
3. Wie maakt namens het Vlaamse Gewest deel uit van de raad van bestuur ?

Antwoord

1. Het Europees Milieuagentschap (EMA) is pas effectief in werking getreden na de beslissing van de Europese Raad op 30 november 1993 over de vestingsplaats in Kopenhagen. Sedertien werd de raad van bestuur van het Europees Milieuagentschap samengesteld, die tot vandaag driemaal heeft vergaderd. Toenmalig federaal minister voor Leefmilieu De Galan heeft, zonder overleg met de gewesten, een vertegenwoordiger van haar administratie aangeduid als Belgisch lid van de raad van bestuur. Gelet op deze situatie hebben de gewesten geen directe invloed gehad op de besprekingen die reeds plaats gehad hebben tijdens de drie genoemde vergaderingen en die handelen over het programma, het budget, de thematische centra, de nationale knooppunten, de informatie-netwerken en de selectie van de directeur. Vermits de gewesten nochtans de belangrijkste betrokkenen zijn bij de activiteiten van het Agentschap, heb ik er bij mijn federale collega op aangedrongen de Belgische afvaardiging in de raad van beheer van het Europees Milieuagentschap tot onderwerp van spoedig overleg met de gewesten te maken.

Zelf heb ik samen met mijn collega's gewestministers een tegenvoorstel uitgewerkt waarbij de Belgische vertegenwoordiging bij het Europees Milieuagentschap in de toekomst door een vertegenwoordiger van een gewest in plaats van de federale overheid wordt verzekerd. Daarbij zou een jaarlijkse beurtrol worden georganiseerd waarbij de functie van plaatsvervanger telkens wordt waargenomen door het gewest dat als volgende komt in het beurtrolsysteem.

Dit tegenvoorstel maakt deel uit van een nota die ik samen met mijn beide collega's van de andere gewesten in het kader van de Interministeriële conferentie voor Leefmilieu aan mijn federale collega zal voorleggen.

In deze nota wordt tevens voorgesteld een Belgisch nationaal knooppunt op te richten dat gevoegd wordt bij de interregionale cel "Celine" die in de eerste plaats met het oog op het intergewestelijk beheer van het automatische luchtmeetnet eerder dit jaar werd opgericht.

Met betrekking tot de werking van het Europees Milieuagentschap stellen we voor dat de Belgische vertegenwoordiger het standpunt zou verdedigen dat er naar gestreefd wordt om één thematisch centrum per lidstaat op te richten, waarbij het concept van thematisch centrum zou worden uitgebreid tot dit van een thematisch partnerschap waarin verschillende instellingen van verschillende lidstaten/regio's betrokken zijn.

Tenslotte stellen we tevens voor dat er op Europees niveau niet enkel wordt gedacht aan een sectorale invulling van de thematische centra (water, lucht, bodem en natuur) zoals nu het geval is, maar dat tevens een geïntegreerde aanpak van de milieuvraagstukken aan bod komt.

2. Zoals volgt uit het voorgaande heeft het Vlaamse Gewest nog geen informatie in toepassing van artikel 4 aan het agentschap kunnen doorgeven. Het is mijn bedoeling om alle informatie over de toestand van het leefmilieu in het Vlaams Gewest die aan het Agentschap overgemaakt moet worden te laten beheren door de Vlaamse milieudatabank. De verschillende diensten die de metingen verrichten voor deze milieudatabank zullen worden opgegeven als onderdelen van het netwerk van het agentschap waarmee de afspraken moeten gemaakt worden i.v.m. de kwaliteitsgarantie van de metingen.
3. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het Vlaams Gewest thans niet vertegenwoordigd is in de raad van bestuur van het Agentschap.

Vraag nr. 163 van 22 maart 1994 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Hinderlijke inrichtingen — Beoordeling van de indelingsklasse voor veebedrijven

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 (Belgisch Staatsblad van 26 juni 1991) werd een lijst vastgesteld van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen met hun klasse-indeling.

Verskillende rubrieken maken qua indelingsklasse (1e, 2e of 3e) een onderscheid naargelang ligging van de inrichting volgens het gewestplan.

Zo is een vergunning vereist 3e klasse (melding) voor 10 tot en met 200 varkens ouder dan 10 weken in agrarisch gebied en is een vergunning 2e klasse vereist voor 10 tot en met 200 varkens in woongebied met landelijk karakter. Voor het houden van meer dan 200 varkens in om het even welke zone is steeds een vergunning 1e klasse vereist (rubriek 9.4).

In een land waarin de lintbebouwing een grote invloed heeft uitgeoefend op de thans van kracht zijnde gewestplannen, hebben de meeste landelijke straten een 50-meterzone (woongebied met landelijk karakter), met daarachter het agrarisch gebied. De Vlarem-reglementering behandelt beide aanpalende zones volledig onafhankelijk.

Zo kan door een strikte toepassing van de Vlarem-indelingslijst één en hetzelfde bedrijf dat bijvoorbeeld

200 varkens ouder dan 10 weken in het woongebied met landelijk karakter houdt, op 50 m van de straat verwijderd een stal neerpoten met nogmaals 200 varkens ouder dan 10 weken, zonder hiervoor een vergunning le klasse te moeten bezitten. Elders — zelfs in het homogeen landbouwgebied — zou dergelijk bedrijf met 400 varkens ouder dan 10 weken echter over een vergunning le klasse moeten beschikken.

Eenzelfde eigenaardige situatie kan ontstaan bij inrichtingen ingedeeld onder rubrieken 9.3 (gevogelte), 9.5 (inheemse grote zoogdieren), 28.2 (opslag dierlijke mest) e.a. Het splitsen van dergelijke bedrijven (ingevolge de ligging binnen twee of meer zones volgens het gewestplan) strookt bijgevolg niet met de geest van de Vlarem-reglementering.

De gesplitste, aanpalende inrichtingen vormen immers samen één bedrijf, en zijn b.v. in het geval van het houden van varkens niet van elkaar te scheiden omdat anders voorwaarden, voorzien in Vlarem 2 (artikel 357), zoals de verplichting te evolueren naar een gesloten varkenshouderij, niet nagekomen worden. Bovendien stijgt de hinderlijkheid voor de buurt met een verhoging van het aantal dieren.

Meent de minister niet dat bij de beoordeling van de hinderlijkheidsklasse voor veebedrijven de som gemaakt dient te worden van alle gelijksoortige dieren (in alle zones volgens het gewestplan), waaruit vervolgens de (totale) hinderlijkheidsklasse wordt bepaald?

Antwoord

De ligging van ingedeelde inrichtingen (o.m. veebedrijven) in een gebied volgens het gewestplan, kan inderdaad bepalend zijn voor de klasse van het bedrijf volgens de indelingslijst van titel 1 van het Vlarem.

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat dergelijke criteria ook reeds gehanteerd werden in de ARAB-reglementering. Deze regeling mag echter geen alibi zijn om ingedeelde inrichtingen op te splitsen en aan de passende vergunningsplicht te onttrekken.

Het gegeven voorbeeld van een varkensbedrijf laat toe dit te illustreren. Wat hier gebeurt is een verandering van een bestaande inrichting. Een verandering kan gebeuren door wijzigen, uitbreiden (b.v. vergroten in capaciteit) of toevoegen (bv. op andere, nog niet-vergunde percelen). De oorspronkelijk vergunde situatie in het gegeven voorbeeld is een varkensstal met 200 dieren, gelegen in woongebied met landelijk karakter, en dus een klasse 2-inrichting.

De verandering van deze klasse 2-inrichting bestaat uit een uitbreiding (want een verhoging in capaciteit, met een nieuwe stal van 200 varkens) en eventueel, tegelijk uit een toevoeging (indien op een nieuw perceel). Hoewel deze nieuwe stal, gelegen in agrarisch gebied, op zichzelf een klasse 3-inrichting is, dient voor deze verandering toch artikel 5 van titel 1 van het Vlarem te worden toegepast, dat stelt dat in het geval dat de verandering een hogere klasse voor gevolg heeft er steeds een vergunning van de bevoegde overheid vereist is.

Welnu door de uitbreiding wordt de totale capaciteit van de inrichting 400 varkens. Dit is in alle gebieden volgens de indelingslijst een klasse 1-inrichting; de oorspronkelijke inrichting gaat dus van een klasse 2-naar een klasse 1-inrichting over.

Een vergunningsaanvraag bij de bestendige deputatie is bijgevolg vereist.

Vraag nr. 164 van 25 maart 1994 van de heer F. VERGOTE

Milieuconvenanten — Naleving

Sinds 1991 hebben 292 van de 308 Vlaamse gemeenten de milieuconvenant met het Vlaamse Gewest onderschreven. De gemeenten gingen hierbij een aantal verplichtingen aan op het vlak van het milieubeleid; het Vlaamse Gewest voorziet in ruil daarvoor een tussenkomst in de kosten.

Twee jaar na de startdatum blijkt dat de voorziene subsidiëring echter veel te laag is en absoluut niet in verhouding met het takenpakket dat de gemeenten opgelegd kregen. De Vlaamse Vereniging voor Steden en Gemeenten stelt dat voor elke frank subsidie die de gemeente ontvangt, zij er vier tot vijf frank moet bijleggen. Wegens het tekort aan financiële middelen kan tevens te weinig personeel in dienst worden genomen waardoor de vooropgestelde termijnen niet nageleefd kunnen worden. Nochtans is, zeker inzake de afvalproblematiek, de eerstelijns milieuzorg bijzonder belangrijk.

De gemeenten hebben, via hun milieudienst, eveneens opdracht gekregen een inventaris op te stellen van alle, zich op hun grondgebied voordoende, milieuvervuilende activiteiten. De gemeentelijke milieudiensten beschikken hiertoe echter niet over de vereiste mogelijkheden wegens beperkingen op juridisch, technisch en logistiek vlak. Daarenboven is het statuut van de milieuambtenaar bijzonder wankel en is zijn aansprakelijkheid niet geregeld.

De motivatie om deze convenant voort uit te voeren is dan ook bij vele gemeenten verdwenen. Een aantal overweegt zelfs om de convenant op te zeggen.

1. Overweegt de minister een hogere financiële tegemoetkoming aan de gemeenten?
2. Zal de minister, gezien de ontstane moeilijkheden, de termijnen vervat in de convenanten verlengen?
3. Welke stappen overweegt de minister om de gemeentelijke milieudiensten in staat te stellen de hun toevertrouwde opdracht ook naar behoren te laten vervullen?
4. Hoe denkt de minister het statuut en de aansprakelijkheid van de gemeentelijke milieuambtenaren te verbeteren en te regelen?

Antwoord

In verband met het milieuconvenant moet het volgende worden opgemerkt.

- Zelfs al onderschrijft een gemeente de overeenkomst niet, toch moet zij haar wettelijke verplichtingen i.v.m. het milieu- en natuurbeleid nakomen. Zo moeten de gemeenten zich bijvoorbeeld houden aan de uitvoering van het afvalstoffenplan en aan het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991 tot vaststelling van de algemene voorwaarden die gelden voor het verwijderen van gevaarlijke afvalstoffen (selectieve inzameling van het klein gevaarlijk afval). En evenzeer moeten zij de verplichtingen, voortvloeiend uit het Besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (het zogenaamd Vlarem) op zich nemen.
- De betekenis van deze overeenkomst bestaat erin dat de Vlaamse Gemeenschap de systematische en deskundige aanpak van de toenemende en steeds ingewikkelder wordende gemeentelijke milieutaken wil stimuleren.
- In een omzendbrief van 1 september 1992 werden reeds een aantal termijnen herzien. De overeenkomst eindigt op 31 december 1996. De steun aan het gemeentelijk milieu- en natuurbeleid na deze periode kan bestaan uit een verlenging van de overeenkomst, een wijziging of een totaal ander systeem.
- In het kader van het convenant werd aan de gemeenten gevraagd een milieuambtenaar aan te stellen voor het uitvoeren van de taken vermeld in de overeenkomst. In de praktijk blijkt dat die ambtenaar vaak met te veel andere taken wordt belast.
- De milieuambtenaar heeft het statuut van het gemeentelijk personeel. Voor de aansprakelijkheid van de milieuambtenaar, analoog aan deze van de toezichthoudende ambtenaren van Aminoal, bestuur Milieu-inspectie, van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, bestaat geen bijzondere wettelijke regeling. Dezelfde regels zijn van toepassing als deze voor elke ambtenaar. Over de aansprakelijkheid van bovenvermelde toezichthoudende ambtenaren verwijs ik naar het antwoord op de parlementaire vraag nr. 145 van 3 maart 1994.

Vraag nr. 165
van 25 maart 1994
van de heer W. CORTOIS

Rioolwaterzuiveringsinstallaties — Investeringsprogramma's in het arrondissement Halle-Vilvoorde

Het zou mij aangenaam zijn van de minister te mogen vernemen welke investeringen in de eerstvolgende vijf jaar zijn gepland voor rioolwaterzuiveringsinstallaties in het arrondissement Halle-Vilvoorde. Kan mij de informatie worden meegedeeld, ingedeeld per gemeente en met een raming van de kostprijs per project ?

Antwoord

Ik verwijs naar de lijst betreffende de investeringen

opgenomen op goedgekeurde investeringsprogramma's 1991-1999 voor rioolwaterzuiveringsinstallaties voor het arrondissement Halle-Vilvoorde, ingedeeld per gemeente en met een raming van de kostprijs.

Overzicht van de geplande en goedgekeurde investeringen voor rioolwaterzuiveringsinstallaties binnen het arrondissement Halle-Vilvoorde.

Zuiveringsgebied	Inventeringsjaar	Raming kostprijs
Galmaarden	1991	60.000.000
Lot	1993	395.000.000
Liedekerke-Denderleeuw	1994	295.950.000
Ternat	1995	101.565.000
Grimbergen-Zemst	1995	515.000.000
Londerzeel	1996	90.000.000
Sint-Pieters-Leeuw	1997	265.000.000
Merchtem	1997	52.000.000
Kampenhout	1997-1999	42.250.000
Melsbroek	1997-1999	145.750.000
Steenokkerzeel-Zuid	1997-1999	21.000.000
Steenokkerzeel-Noord	1997-1999	34.000.000
Kapelle-op-den-Bos	1997-1999	108.000.000

Ik wil ook verwijzen naar de overzichtslijst overgemaakt in bijlage, betreffende alle projecten gepland en goedgekeurd binnen het arrondissement Halle-Vilvoorde. (Deze omvangrijke overzichtslijst werd rechtstreeks aan het lid overgemaakt.)

Vraag nr. 166
van 25 maart 1994
van de heer M. CORDEEL

Rioolwaterzuiveringsinstallaties — Toename van slib

Niemand zal ontkennen dat de inspanningen van Aquafin een noodzaak zijn om het water in Vlaanderen terug zuiver te krijgen.

Er werden de voorbije jaren miljarden geïnvesteerd in de aanleg van collectoren, pompstations, rioleringen, evenals in de bouw van rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI's).

Zonder afbreuk te willen doen aan de inspanningen die Aquafin levert, wil ik toch mijn bezorgdheid uiten over een specifiek probleem dat niet los te koppelen is van de exploitatie van RWZI's : het zuiveringsslib.

Een paar weken geleden werd mijn aandacht getrokken op een uitspraak van een gedelegeerd bestuurder van Aquafin. Hij verwacht dat de werking van RWZI's tegen de eeuwwisseling een hoeveelheid van 120.000 ton slib gaat opleveren. Dit stelt grote problemen, de nu al verminderde stortcapaciteit zal de komende jaren nog gevoelig dalen.

1. Welke alternatieven worden onderzocht om de stijgende hoeveelheid slib te verwerken ?
2. In hoeverre is het slib van rioolwaterzuiveringsinstallaties al dan niet vervuild ?

Antwoord

1. Gelet op de te bereiken doelstellingen betreffende de waterkwaliteit in Vlaanderen en rekening houdend met de investeringsprojecten van Aquafin, zal het aantal rioolwaterzuiveringsinstallaties sterk toenemen. Als rechtstreeks gevolg hiervan zal de hoeveelheid waterzuiveringsslib aanzienlijk stijgen. Hieraan wordt het hoofd geboden via twee verschillende sporen.

In eerste instantie wordt een voorkomingsbeleid gevoerd. Dit beleid houdt concreet in dat er gesaneerd moet worden op gebied van de kwaliteit van het slib, m.a.w. dat voorkomen wordt dat het slib niet valoriseerbaar is door een te hoge verontreinigingsgraad, maar ook wat de kwantiteit betreft. Wat dit laatste betreft dient te worden gedacht aan zuiveringstechnieken die minder af te zetten slib produceren en aan methoden om de geproduceerde hoeveelheden in volume te beperken. Niettemin blijven er weliswaar grote slibhoeveelheden af te zetten.

Om tegemoet te komen aan de problematiek van de stijgende slibhoeveelheid en de afzet ervan werden door mijn kabinet en de verschillende milieu-administraties reeds stappen gedaan. Zo werd door OVAM een Beleidsnota inzake Verwijdering van RWZI-slib opgesteld. Deze beleidsnota werd uitvoerig besproken op overlegvergaderingen tussen het kabinet, de milieu-administraties (VLM, Aminal, OVAM en VMM) en de NV Aquafin. In deze beleidsnota wordt gesteld dat de belangrijkste vorm van verwijdering de recuperatie is. Op korte termijn (tot 1998) wordt hierin ook gesteld dat afzet in de landbouw de enige mogelijkheid is. Voor afzet in de landbouw dient het RWZI-slib evenwel te zijn gestabiliseerd. Op korte termijn zijn er voldoende mogelijkheden en capaciteit aanwezig om het slib te stabiliseren en af te zetten in de landbouw.

Voor afzet in de landbouw is wel nog een aanpassing nodig van het KB van 6 oktober 1977 om de afzet in de landbouw te regulariseren. Deze aanpassing wordt momenteel door de milieu-administratie voorbereid. Indien er geen mogelijkheid tot afzet in de landbouw is dan moet het slib verbrand of gestort worden.

Om naar de toekomst toe voorbereid te zijn wat slibafzet betreft, werd door Aquafin op mijn vraag een slibafvoerplan voor Vlaanderen opgesteld. In dit document wordt een prognose gegeven van de slibhoeveelheden, de afzetmogelijkheden in de landbouw, andere groene toepassingen die mogelijk zijn, verbranding, pyrolyse, enzovoort.

Ook de financiële aspecten van de verwerkingsmogelijkheden en de te volgen slibstrategie zijn hierin vervat.

Aan de hand van dit rapport en andere nota's zal uiteindelijk worden bepaald welke acties ondernomen moeten worden om het slib te kunnen verwerken.

2. Inzake de verontreinigingsgraad van het slib dient te worden opgemerkt dat hierin zoveel mogelijk een preventief beleid gevoerd wordt, door de industrie ertoe aan te zetten zelf in te staan voor de zuivering van de afvalstromen die een bron zijn van de belasting van het waterzuiveringsslib met ongewenste verontreinigende stoffen.

Voor de afzet van slib in de landbouw dient het slib te voldoen aan normen vastgesteld in Vlarem II voor wat betreft de gebruiksvoorwaarden en de zware metalen. Wanneer het slib in de landbouw afgezet wordt, wordt het op regelmatige tijdstippen gecontroleerd om na te gaan of het voldoet aan deze normen. Enkel het slib dat voldoet aan de normen voor zware metalen wordt afgezet in de landbouw.

Er dient evenwel ook rekening te worden gehouden met het mestdecreet en de beleidsplannen die daaraan uitvoering zullen geven.

In uitvoering hiervan wordt in de slibnota voorgesteld in het Vlarem een artikel op te nemen waarin gesteld wordt dat in gebieden waar de mestafzet verboden wordt, er ook geen afzet van zuiveringsslib kan zijn omwille van de hoge bemestingswaarde van zuiveringsslib. Op langere termijn kan het daardoor gebeuren dat slib van bepaalde RWZI's niet afgezet kan worden in de landbouw. Dit zal dan voornamelijk te wijten zijn aan de geldende bemestingsnormen voor deze gebieden.

Vanaf dit moment zijn er evenwel andere afzetmogelijkheden zoals voorgesteld in hogervermeld slibafvoerplan.

Vraag nr. 167
van 28 maart 1994
van de heer L. BARBE

Riolering — Opname van beken

In talloze gemeenten in Vlaanderen werden beken opgenomen in riolen. Op die manier werden vervuilde beken weggemoffeld. Deze praktijk heeft onder andere inzake de werking van rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI) een zeer negatieve impact. Het gevolg is immers dat het RWZI een veel grotere watermassa, die dan nog sterk verdund is, moet verwerken, wat de werking van de RWZI bezwaart. Bovendien moet er vaak bij het minste regenweer gebruik worden gemaakt van een overstort, wat uiteraard nadelig is voor het ontvangende oppervlaktewater.

In zijn beleidsbrief van oktober 1992 wees de minister dan ook terecht op dit probleem "Prioritair dienen alle aangesloten beken van de rioleringsstelsels afgekoppeld. Deze opname van beken in riolen gebeurde trouwens tegen alle reglementen en omzendbrieven in."

Naar ik verneem gaat deze praktijk echter onverminderd door.

1. In welke mate maakt Aquafin werk van het afkoppelen van beken van rioleringen ?
2. Welke maatregelen heeft de minister genomen (wetgevend initiatief, omzendbrief) om een einde te maken aan het opnemen van beken in rioleringen ?

Antwoord

1. Op basis van de verworven kennis en inzichten in de rioleringstoestand van de Vlaamse gemeenten werden in de investeringsprogramma's voor de uitbouw van de bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur welke ter technische uitvoering opgedragen werden aan de NV Aquafin, verschillende projecten opgenomen om de afkoppeling van beken van de rioleringen te verwezenlijken.

Deze projecten hebben tot doel een halt toe te roepen aan de opname van permanente debieten afkomstig van beken, grachten, bronnen, drainages en dergelijke meer. Vanuit zuiveringstechnisch oogpunt zijn zulke gevallen onaanvaardbaar vermits enerzijds het opvangen afvalwater een niet gewenste verdunning ondergaat en anderzijds al het opgevangen water (riool- en beekwater) naar de zuiveringsinstallatie geleid moet worden, wat zowel financiële (verhoging exploitatiekost t.g.v. meerkost verpomping, opvijzeling) als technische (capaciteitsbeperkingen) repercussies met zich mee brengt.

Ter evacuering van dit oppervlaktewater dient een open afvoerstelsel in stand te worden gehouden of opnieuw tot stand te worden gebracht.

Hierna worden enkele voorbeelden van projecten opgegeven welke de afkoppeling van beken van het rioleringsstelsel tot doel hebben.

Investeringsprogramma 1991 :

- 91.256 — Scheiding Klokaertsbeek riolering Rodenburg in Kortrijk
- 91.264 — Afkoppelen oppervlaktewaters in Lange-mark-Poelkapelle
- 91.366 — Afkoppelen Kievitbeek in Lanaken

Investeringsprogramma 1992

- 92.267 — Afkoppelen waterlopen rioolstelsel in Diksmuide
- 92.606 — Omleggen Luikebeek in Staden
- 92.644 — Sanering Paanhuisbeek in Diepenbeek
- 92.686 — Afkoppeling Poekebeek in Nevele
- 92.700 — Afkoppeling Kasteelbeek, Drielindenbeek, Herwijnsbeek en Waterhoensbeek in Lichtervelde

Investeringsprogramma 1993 :

- 93.174 — Afkoppelen oppervlaktewater in Brasschaat
- 93.182 — Afkoppelen oppervlaktewater in Kalmthout
- 93.187 — Afkoppelen Wolfsbeek in Nijlen
- 93.189 — Afkoppelen Vrieselbeek in Ranst
- 93.470 — Omleggen Siesegem- en Hoezebeek in Aalst
- 93.482 — Afkoppelen waterloop in Geraarsbergen

- 93.493 — Afkoppelen Wijlegembeek in Zwalm
- 93.580 — Afkoppelen oppervlaktewater centrum Langemark
- 93.585 — Afkoppelen oppervlaktewater in Poperinge
- 93.591 — Afkoppelen oppervlaktewater in Zonnebeke

Investeringsprogramma 1994 :

- 94.477 — Afkoppelen Riemse waterloop in Evergem
- 94.499 — Ontkoppelen bronwater in Borstekouterstraat in Zwalm
- 94.574 — Afkoppelen oppervlaktewater in Ieper

2. Eind 1992 begin 1993 werd in overleg tussen de Vlaamse Milieu-administratie (Aminal en VMM) en de NV Aquafin de nota Tussenkomst van Aquafin in Leidingenprojecten opgesteld. Deze nota behandelt de opdrachtsafbakening van Aquafin in relatie tot de andere bouwparticipanten met betrekking tot de volgende drie aspecten :

- huisaansluitingen (Aquafin versus gemeenten en steden) ;
- evacuatie van het regenwater van de rijweg (Aquafin versus beheerder rijweg) ;
- afkoppeling van oppervlaktewater (Aquafin versus beheerder van voorkomend oppervlaktewater).

Om een uniformiteit bij de realisering van de werken na te streven werden in de genoemde nota regels vastgelegd enerzijds op het vlak van de verdeling van de te dragen financiële kosten.

Naast deze nota, waaraan de NV Aquafin zich strikt dient te houden, wordt momenteel een actualisatie van de richtlijnen voor het ontwerpen van rioolstelsels in Vlaanderen doorgevoerd. Bij deze actualisatie zal tevens de nodige aandacht worden gegeven aan de problematiek inzake opname van beken in de riolering, afkoppeling van verharde oppervlakten, aanduiding van waterlopen met overstortverbod, herwaardering van het grachtenstelsel, . . .

Tevens wens ik deze aanbevelingen in de komende maanden een wettelijk kader te geven.

Vraag nr. 168 van 28 maart 1994 van mevrouw L. MAXIMUS

IREA-rapport — Asbestvezels in de atmosfeer in het Blaasveldse Broek

De Gazet van Antwerpen bracht op 2 maart jl. uitgebreid verslag uit over de resultaten van het IREA rapport dat op verzoek van de minister werd opgesteld aangaande de aanwezigheid van asbestvezels in de atmosfeer in het natuurreservaat Het Broek in Blaasveld.

Deze blijkbaar sterk overtrokken verslaggeving heeft voor heel wat commotie gezorgd, onder meer vanwege de uitbater van een restaurant dat aan de rand van Het Broek is gevestigd en die zich begrijpelijkerwijze zorgen maakt over zijn broodwinning.

Het Nieuwsblad van 4 maart brengt een veel genuanceerder verhaal en stelt dat de vezelconcentratie niet hoger is dan elders.

Het lijkt dan ook aangewezen dat de bevolking ter plekke dringend op een correcte wijze wordt ingelicht over de resultaten van het rapport.

1. Gaat het om asbestvezels die bij inademing een gevaar betekenen voor de volksgezondheid, zoals in het artikel van de Gazet van Antwerpen wordt gesteld ? In die mate dat Het Broek voor iedereen moet worden gesloten ? Of gaat het om overal in de lucht aanwezige vezels ?
2. Is het juist dat ter hoogte van het restaurant Het Fonteyntje de hoogste concentraties werden gemeten ? Zo ja, en in de mate dat er gevaar zou zijn voor de volksgezondheid, moeten dan niet onverwijld maatregelen worden overwogen om auto- en ander gemotoriseerd verkeer aldaar te verbieden, evenals het vissen ?
3. Volstaan de in het krantartikel geciteerde minimale beheersmaatregelen om de volksgezondheid in Het Broek te vrijwaren wanneer het toegankelijk zou blijven voor het publiek ?
4. Welke timing plaatst u op de noodzakelijke saneringsmaatregelen ?

Antwoord

1. Op basis van de uitgevoerde metingen in het Blaasvelds Broek en op basis van de gekende risico's van asbest kan gesteld worden :
 - dat er een mogelijke indicatie gevonden werd dat, tijdens de meetperiode, de asbestvezelconcentratie in de lucht op sommige plaatsen in het Blaasvelds Broek (niet algemeen) hoger is dan in de omgeving van het Broek ;
 - dat de asbestvezelconcentraties in en rond het Broek tijdens de meetperiode van eenzelfde grootte-orde zijn (ook op punten met mogelijk verhoogde vezelconcentraties) als de achtergrondconcentratie in landelijke en stedelijke omgeving.
 - dat de asbestvezelconcentraties in het Blaasvelds Broek tijdens de meetperiode een risico voor de volksgezondheid vormen maar dat dit risico niet hoger is dan algemeen in landelijke en stedelijke gebieden.
2. De asbestvezelconcentraties (vezels langer dan 5 μm) die tijdens de bemonsteringsperiode van 9 september tot 15 november 1993 in en rond het Blaasvelds Broek gemeten werden, zijn dus van dezelfde grootte-orde als de achtergrondconcentraties in landelijke tot stedelijke gebieden. Dat enkel op controlepunt 4 (vijverrand op ca. 150 m van herberg 't Fonteyntje) bij beide controles asbestvezelconcentraties boven de detectielimiet gemeten werden (hoewel bij de eerste controle ook buiten het Broek eenzelfde chrysotielconcentratie gemeten werd), vormt een mogelijke aanwijzing dat het asbesthou-

dend afval in het Broek tot een verhoogde asbestconcentratie in de omgevingslucht kan leiden. Dat de asbestvezelconcentraties op controlepunt 2 beneden de detectielimiet blijven wijst er op dat deze eventuele verhoging van de asbest-luchtconcentratie in het Broek niet algemeen en plaatsgebonden is. Men mag aannemen dat de windwerking op plaats 4 (open vijvers) hoger is dan op plaats 2 (ingesloten tussen bomen en struiken) waardoor de kans op opwaaien van vezels verhoogt.

Rekening houdend met deze onderzoeksresultaten zullen de diensten van de OVAM en Waters en Bossen vóór mei 1994 voorlopige voorzorgsmaatregelen uitwerken en onmiddellijk doorvoeren.

3. Bij de definitieve saneringsmaatregelen zal er gewerkt worden aan een beheersplan dat ondermeer voorziet in een isolatie van het asbesthoudend afval. Dit sluit niet uit dat zo nodig bepaalde risicozones worden afgegraven indien isolatietechnieken op die plaatsen onvoldoende waarborgen zouden bieden. Een algemeen beheersplan moet ervoor zorgen dat de opwaaiing van asbestvezels wordt voorkomen en de genomen isolatiemaatregelen hun effect behouden.
4. De voorlopige voorzorgsmaatregelen dienen vóór mei 1994 uitgewerkt te zijn door de dienst Waters en Bossen en zullen vrijwel onmiddellijk worden gerealiseerd. Ondertussen zal in opdracht van de OVAM gestart worden met de opstelling van een definitief saneringsplan. Dit plan dient eind september 1994 klaar te zijn zodat deze werken aanbesteed kunnen worden in het najaar.

Vraag nr. 169 van 28 maart 1994 van de heer F. WYMEERSCH

Mestbank — Gegevens

Er is nog steeds enige onduidelijkheid in landbouwmiddens over de functie van de mestbank.

Men heeft veelal de indruk dat de betrokkenen wel moeten betalen maar dat er geen zicht is op hetgeen met dit geld gebeurt, laat staan dat men weet waar het eigenlijk voor zou moeten dienen.

Bestaat er een balans annex, verlies- en winstrekening van de mestbank ?

Zo ja : kan de minister deze openbaar maken ?

Zo nee : kan de minister ons dan een overzicht geven, uitgesplitst per post wat de inkomsten én de uitgaven van de mestbank zijn geweest, sinds zij functioneel werd ?

Antwoord

Het is inderdaad een feit dat er in vele middens nog steeds onduidelijkheid is omtrent de functie en de werking van de Mestbank.

De opdrachten van de Mestbank werden uitvoerig beschreven in artikel 11 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en omvatten meer bepaald :

- het registreren en uitbouwen van een databank met betrekking tot de mestproblematiek ;
- innen en invorderen van heffingen ;
- stimuleren van de vraag naar dierlijke mest en bemiddeling in mestverhandelingen ;
- fungeren als een vangnet voor overschotten die niet via de vrije markt kunnen verhandeld worden ;
- erkennen van vervoerders ;
- voorlichting ;
- opvolgen en subsidiëren van wetenschappelijk onderzoek ;
- controle en toezicht ;
- verstrekken van adviezen aan de Vlaamse regering ;
- nemen van initiatieven i.v.m. mestverwerking.

De kosten verbonden aan het uitvoeren van al deze opdrachten, dienen in toepassing van artikel 13 van het voornoemde decreet gedekt te worden door de opbrengst van de heffingen van eventuele vergoedingen ontvangen van producenten, vervoerders en gebruikers en tenslotte door toelagen die de Vlaamse regering kan verlenen voor het bevorderen van ecologisch verantwoorde teelt- en produktiemethoden en recyclage van dierlijke mest. De opbrengsten van de heffingen worden integraal en exclusief aangewend om de mestbankwerking te financieren.

De concrete activiteiten en realisaties van de Mestbank worden jaarlijks gepubliceerd in de jaarverslagen van de Vlaamse Landmaatschappij. Daarin worden ook de financiële resultaten van de Mestbank weergegeven. Wat de activiteiten en financiële resultaten van de jaren 1991 en 1992 betreft, verwijs ik naar de respectievelijke verslagen.

Het jaarverslag van 1993, zal kortelings gepubliceerd worden. Daarenboven kan ik het lid verwijzen naar de rekeningen van het Minafonds, waarin alle ontvangsten van de Mestbank integraal gestort worden, en waaruit de Mestbank, mits zij verantwoording aflegt, gelden kan putten ter delging van haar kosten.

Vanaf haar stichting tot de datum van 31 december 1993, heeft de Mestbank 325.917.714 frank overgemaakt aan het Minafonds. Deze som is voldoende gebleken opdat de Mestbank zelfbedruipend zou zijn.

Vraag nr. 170
van 29 maart 1994
van de heer P. CHEVALIER

Interbrugse Maatschappij voor Huisvesting – Wettelijkheid van de stijgende basishuurprijzen

De basishuurprijzen voor sociale woningen van de In-

terbrugse Maatschappij voor Huisvesting in de gemeente Beernem kenden de volgende stijging :

1 januari 1989 tot en met 31 december 1989 :	8.000 frank per maand ;
1 januari 1990 tot en met 31 december 1990 :	8.200 frank per maand ;
1 januari 1991 tot en met 31 december 1991 :	8.500 frank per maand ;
1 januari 1992 tot en met 31 december 1992 :	9.000 frank per maand ;
1 januari 1993 tot en met 31 december 1993 :	10.450 frank per maand ;
1 januari 1994 tot en met 31 december 1994 :	12.000 frank per maand.

Voor de periode van 1 januari 1992 tot en met 31 december 1994 houdt dit een stijging in van 33,33 procent (van 9.000 frank naar 12.000 frank).

Voor de periode van 1 januari 1989 tot en met 31 december 1994 houdt dit een stijging in van 50 procent (van 8.000 frank naar 12.000 frank).

Dit betekent een stijging van de basishuurprijs van 10 procent per jaar, daar waar voor niet-sociale woningen een gemiddelde huurprijsvermeerdering bestaat van 2,5 procent per jaar.

Rekening houdend met een jaarlijkse stijging van 10 procent betekent dit een verdubbeling van de basishuurprijs per schijf van 10 jaar.

Kan de minister mij meedelen of deze stijging van de basishuurprijzen voor sociale woningen wettelijk toegelaten is ?

Antwoord

De vaststelling van de huurprijzen voor sociale woningen wordt geregeld door het besluit van de Vlaamse regering van 28 november 1990 tot reglementering van het sociaal huurstelsel.

Artikel 9 § 1 van dat besluit bepaalt dat het jaarbedrag van de basishuurprijs van de woning vastgesteld wordt op ten minste 3 procent van de geactualiseerde kostprijs. Er wordt in dat besluit geen maximum percent bepaald.

De geactualiseerde kostprijs wordt berekend aan de hand van coëfficiënten die jaarlijks door de Vlaamse minister van Huisvesting vastgesteld worden, op voorstel van de VHM. Bij de berekening van die actualisatiecoëfficiënten wordt enerzijds rekening gehouden met de jaargemiddelden van de oprichting- en verwerkingskost van de sociale woningen en anderzijds met de verouderingsgraad.

De basishuurprijs wordt dus bepaald als een percentage van de geactualiseerde kostprijs van de woning (de reële waarde). Daarbij wordt rekening gehouden met de kwaliteit van de woning, het wooncomfort, het aantal slaapkamers en de ligging.

De basishuurprijs van een sociale woning mag nooit hoger zijn dan de normale huurwaarde, d.i. de door de raad van bestuur van de betrokken vennootschap geraamde huurprijs van een vergelijkbare woning in de omgeving op de private huurmarkt.

Vooraleer ze worden toegepast moeten de vaststellingen en wijzigingen van de basishuurprijs en van de normale huurwaarde door de VHM worden goedgekeurd. Volgens artikel 17 van het besluit van de Vlaamse regering van 28 november 1990 mag de totale huur-opbrengst, d.i. het jaarbedrag van de reële huurprijzen, niet hoger zijn dan 5 percent de geactualiseerde kostprijs van het totale patrimonium van huurwoningen van de lokale sociale huisvestingsmaatschappij .

**Vraag nr. 171
van 30 maart 1994
van de heer F. GHESQUIERE**

Natuurreservaten — Arrondissementen Oostende-Veurne-Diksmuide en Ieper

1. Welke gebieden in de arrondissementen Oostende-Veurne-Diksmuide en Ieper zijn als natuurreservaat te kwalificeren, eventueel erkend of beschermd geworden (naam, oppervlakte, eigenaar en gebruik) ?
2. Welke natuurreservaten worden beheerd door privé-verenigingen , door de staat of een ander openbaar bestuur of instelling ?
3. Welke zijn, reëel of geraamd, de kosten voor het onderhoud en het beheer van deze gebieden ?
4. Welke gebieden zijn eventueel in procedure van erkenning of bescherming als natuurreservaat ?
5. Welke criteria gelden effectief als erkenning ?

Antwoord

1. en 2. a. Staatsnatuurreservaten

De Westhoek	De Panne	340 ha
Viconia-klei-putten	Diksmuide	22 ha
Hannecartbos	Koksijde	32 ha
Houtsaegerduinen	De Panne	78 ha
- b. Erkende private natuurreservaten

De Blankaert	Diksmuide	,71,1810 ha
--------------	-----------	-------------

 (beheer : Natuurreservaten VZW)
3. De arbeids- en investeringsuitgaven kunnen, naargelang de beheersvorm, worden becijferd op 4 tot 6.000 frank/hectare/jaar.
4. De Sulferberg Heuvelland 2,7870 ha
De Broekelzen Heuvelland 3,4830 ha
5. De erkenning van een privé-natuurreservaat gebeurt overeenkomstig de Wet van 12 juli 1973 op het Natuurbehoud (artikelen 6, 8, 18, 19, 33, 42 en

43) en het koninklijk besluit van 3 februari 1981 tot regeling ; voor het Vlaamse Gewest, van de erkenning en de subsidiëring van natuurreservaten.

Dit besluit bevat de criteria die gelden voor de erkenning van privé-reservaten.

Ik wil daarbij drie belangrijke elementen **onderstrepen** :

- de aanvraag tot erkenning van een natuurreservaat moet worden ingediend door de eigenaar van het terrein ;
- de bezetter, d.w.z. de beheerder van het reservaat, kan een natuurlijke of een rechtspersoon zijn. In dit laatste geval, moet de bezetter een vereniging zonder winstgevend doel zijn of een instelling van openbaar nut ;
- de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud moet over elke aanvraag een gemotiveerd advies uitbrengen.

De aanwijzing als Staatsnatuurreservaat gebeurt overeenkomstig de wet op het natuurbehoud van 12 juli 1973 (artikelen 6, 9, 33, 42 en 43). In beide gevallen zijn de adviezen vereist van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud, de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen en van de bestendige deputatie van de provincieraad, na de gemeente van ligging te hebben gehoord.

**Vraag nr. 172
van 30 maart 1994
van de heer F. GHESQUIERE**

Behoeftte aan sociale woningen — Arrondissementen Oostende- Veurne- Diksmuide en Ieper

1. Hoeveel sociale huurwoningen zijn er momenteel beschikbaar in de arrondissementen Oostende-Veurne-Diksmuide en Ieper ?
2. Hoeveel kandidaat-huurders staan er op de wachtlijsten voor het huren van een sociale woning ?
3. Hoeveel sociale woningen zijn er van 1988 tot heden gebouwd of zullen worden aanbesteed en waar zijn deze gelegen ?

Antwoord

1. Momenteel zijn er 2.582 sociale huurwoningen beschikbaar in het arrondissement Oostende, 1.181 in het arrondissement Veurne en 2.272 in het arrondissement Ieper.
2. Er staan op dit moment 2.019 kandidaat-huurders op de wachtlijsten voor het huren van een sociale woning in het arrondissement Oostende, 920 in het arrondissement Veurne en 730 in het arrondissement Ieper (mutatie-aanvragen en dubbeltellingen telkens inbegrepen).
- 3.1 Aantal aanbestede woningen van de door de VHM erkende vennootschappen in de arrondissementen Oostende-Veurne-Diksmuide en Ieper sinds 1988 tot heden :

A. Huursector		1990	
won.	bouwplaats		
1988		4	Eernegem — Ichtegem
10	Stuiverwijk — Nieuwpoort	15	Kom Zuid — Gistel
12	Lo	15	Rijkswachtstraat — Diksmuide
10	Alveringem	8	Poperinge
15	Hovelandlaan — Ieper	4	Westbarriere — Wervik
2	Vinkenstraat — Ieper	7	Pistelhoek — Veurne
1989		1991	
14	Wulpendammestraat — Veurne	9	Snaaskerke — Gistel
9	Hovelandlaan — Ieper	9	Stene — Oostende
7	Handboogwijk — Veurne	5	Geluwe — Wervik
1990		1992	
7	ABC-straat — Ieper	3	Pistelhoek — Veurne
1	Diksmuide	6	Leeuwerikstraat — Houthulst
1991		1	Kom Zuid — Gistel
14	Fazantenlaan — Ieper	15	Westkerke — Oudenburg
10	Langemark	6	Bekegem — Ichtegem
22	Rozendalstraat — Veurne	13	Zusterschool — Gistel
6	Handboogwijk — Veurne	1993	
5	Oud Park — Wervik	9	Jachthavenwijk — Nieuwpoort
1992		10	Pistelhoek — Veurne
19	Taboralaan — Oostende	8	Appelgoedje — Poperinge
11	Haven- en Langestraat — Nieuwpoort	1	Kapelhoek Eernegem — Ichtegem
52	Achturenhuis — Oostende		
6	Handboogwijk — Veurne		
8	Oud Park — Wervik		
1993			
13	Koningsstraat — Nieuwpoort		
6	Zuidburgweg — Veurne		
3	Tegel- en Wateringstraat — Ieper		
33	Oud Park — Wervik		
15	Bellewijk — Poperinge		
B. Eigendomssector			
won.	bouwplaats		
1988			
6	Kom Zuid — Gistel		
3	Zevekote — Gistel		
18	Leffinge — Middelkerke		
10	Pistelhoek — Veurne		
1989			
8	Westouter — Heuvelland		
2	Nieuwpoort		
26	Stene — Oostende		
8	Wervik		
8	Geluwe — Wervik		

Inbreidingsprojecten in kansarme buurten :

Op het IKB-programma 1992 werd het project "Oud Park" in Wervik voor 36 woningen opgenomen en op het programma 1993 het project Seringenstraat in Oostende voor 24 woningen.

In het kader van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 april 1990 tot aanmoediging van de bouw van sociale huurwoningen heeft het gemeentebestuur van Koekelare 4 sociale huurwoningen gebouwd langs de Zuidlaan in Koekelare.

In het kader van het urgentieprogramma werden in de betreffende arrondissementen projecten voor 364 sociale huurwoningen en 8 koopwoningen definitief goedgekeurd (stand op 21 april 1994).

3.2. Toekomstige realisaties in de arrondissementen Oostende, Veurne, Diksmuide en Ieper :

Op het voorstel van investeringsprogramma 1994-1995 van de VHM zijn voor de betreffende arrondissementen 109 huurwoningen en 178 koopwoningen opgenomen.

Inbreidingsgerichte projecten in kansarme buurten :

Een eerste reeks van projecten op het door de minister goedgekeurde IKB-programma voor 1994 bevat voor de betreffende arrondissementen 2 projecten :

12 woningen in de Seringenstraat (3° fase) in Oostende en nogmaals 12 woningen in de Seringenstraat (4° fase) als reserveproject waarvoor desge-

vallend op het einde van 1994 nog een belofte van subsidie op het ontwerp zal worden betekend indien er op dat ogenblik nog voldoende kredieten beschikbaar zullen zijn.

Vraag nr. 173
van 1 april 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

BVBA Astraform in Affligem — Exploitatievergunning

Op 7 maart 1994 trof een uitslaande brand de BVBA Astraform in de Paddeputstraat in Essene (Affligem).

Bij de omwonenden worden vragen gesteld in verband met de veiligheid en de milieuhinder die het getroffen bedrijf veroorzaakt.

Kan de minister mij meedelen of Astraform de nodige milieu- en exploitatievergunningen heeft en of er bij de brand gevaar was voor de omgeving ?

Antwoord

Het bedrijf Astraform beschikte op het ogenblik van de brand niet over een milieuvergunning. Ter zake werd door het bestuur Milieu-inspectie van Aminal pro-justitia opgesteld. Aangezien het bestuur Milieu-inspectie noch door het parket, noch door de civiele bescherming werd opgeroepen, werden geen metingen uitgevoerd op het ogenblik van de brand.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
 WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 219
van 25 maart 1994
van de heer H. OLAERTS

Kabinet — Uitgave van Vlaanderen in Beweging

Vlaanderen in Beweging is een uitgave van het kabinet van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Mag ik de minister vragen :

1. Hoeveel de oplage bedraagt ?
2. Op welke basis de verspreiding gebeurt ?
3. Via welke middelen en begrotingspost deze uitgave tot stand komt ?

Antwoord

1. Vlaanderen in Beweging wordt gedrukt in een oplage van 20.000 exemplaren.
2. De oplage van het tijdschrift Vlaanderen in Beweging is vastgesteld op basis van een vooraf opgestelde lijst van personen, die o.i. op de hoogte moeten gehouden worden van belangrijke beslissingen binnen het departement Openbare Werken.

Het wordt gratis verzonden aan :

- journalisten ;
- culturele centra ;
- kamers van koophandel ;
- kamers voor ambachten en neringen ;
- openbare bibliotheken, zowel gemeentelijke, provinciale als wijkbibliotheken ;
- gemeentesecretarissen ;
- hogere ambtenaren overheid ;
- hogere ambtenaren parastatalen ;
- ministeries ;
- burgemeesters ;
- ministers van state ;
- provincieraadsleden ;
- universiteiten en hogescholen ;
- volksvertegenwoordigers ;
- senatoren ;
- Vlaamse leden Europees parlement ;
- intercommunales ;
- middelbare scholen ;
- provinciegouverneurs ;
- schepenen voor openbare werken ;
- bedrijven met meer dan 5 werknemers voor wegebouw en aanverwante beroepen.

Daarnaast achten wij het ook opportuun een exemplaar gratis te bezorgen aan alle medewerkers van de administratie Openbare Werken, ruim 5.000 in totaal.

3. Vlaanderen in Beweging wordt aangerekend op artikel IIA91.91-Vlaams Infrastructuurfonds.

Vraag nr. 223
van 28 maart 1994
van de heer W. VERREYCKEN

Administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer — Uitbetaalde verwijlintresten

In het 150e boek van het Rekenhof wordt scherp uitgehaald naar de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer. Meer bepaald wordt daarin verwezen naar teveel uitbetaalde verwijlintresten die vooral te wijten zouden zijn aan laattijdige betalingen omwille van de onvolledigheid van de dossiers.

Graag vernam ik van de minister over welk bedrag het gaat. Welk bedrag aan verwijlintresten werd in 1993 betaald door de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer of werd betaald voor dossiers van die administratie ?

Antwoord

In 1993 werd door de Administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer een totaal bedrag van 117.706.111 frank aan verwijlintresten uitbetaald.

Het totaal bedrag der uitgevoerde betalingen in dezelfde periode beliep 9.745.836.323 frank.

Vraag nr. 226
van 1 april 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

BVBA Astraform in Affligem — Gevaarlijke inplanting

Op 7 maart 1994 trof een felle brand de BVBA Astraform aan de Paddeputstraat in Essene (Affligem).

De omwonenden stellen zich vragen over de eventuele gevaren waaraan zij werden blootgesteld door de vestiging van dit bedrijf.

Kan de minister mij meedelen of het bedoelde bedrijf gevestigd is in een daartoe voorziene industriezone en beschikt over de nodige vergunningen ?

Antwoord

Het bedrijf is gesitueerd in een hiertoe geschikte industriezone (gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, koninklijk besluit van 7 maart 1977). Op te merken valt wel dat de industriezone wijst op het feit dat het bedrijf reeds aanwezig was bij de opmaak van het gewestplan.

De industriezone is ten noorden, oosten en westen omringd door een lintvormig agrarisch gebied (50 m. breedte) en verder door de dorpskern van Essene. Ten zuiden paalt de zone aan een grootschaliger agrarisch gebied.

Op 5 augustus 1986 werd een bouwvergunning afgeleverd voor de uitbreiding van de bestaande vergunde bedrijfsgebouwen in de hiertoe geschikte industriezone.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 84
van 3 maart 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Vlaamse Centra voor Slachtofferhulp — Taalkennis van de hulpverleners

Van de Vlaamse Centra voor Slachtofferhulp verneemen wij dat in het kader van de veiligheidscontracten die werden afgesloten met de Stad Brussel en 8 Brusselse risico-gemeenten voor het overgrote deel ééntalig Franse hulpverleners inzake slachtofferhulp werden aangeworven. Slechts 1 op 16 van de aangeworven hulpverleners zou Nederlands kennen.

1. Wat is de moedertaal van de hulpverleners inzake slachtofferhulp die werden aangeworven in Brussel in het kader van de veiligheidscontracten ?
2. Wat is de talenkennis van diezelfde hulpverleners ?

Antwoord

1. De vraag van het lid betreft de talenkennis van hulpverleners die werkzaam zijn in het kader van

de veiligheidscontracten afgesloten met de stad Brussel en de 8 Brusselse risicogemeenten.

De veiligheidscontracten behoren tot de bevoegdheid van het ministerie van Binnenlandse Zaken. Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap beschikt bijgevolg niet over informatie inzake de talenkennis van de in dat kader aangeworven hulpverleners.

2. In Brussel is er één centrum voor hulp aan slachtoffers dat door de Vlaamse Gemeenschap is erkend en gesubsidieerd, gevestigd op volgend adres : Groot Eiland 84 1000 Brussel. De hulpverleners die er werkzaam zijn, zijn Nederlandstalig.

Dit centrum is niet formeel betrokken bij de uitvoering van de veiligheidscontracten met de stad, wat niet belet dat er wellicht taakgerichte contacten zijn met de hulpverleners werkzaam in het kader van deze veiligheidscontracten.

Vraag nr. 91
van 17 maart 1994
van de heer L. BARBE

Vlaamse uitleendienst van kampeermateriaal — Onvoldoende aantal tenten

De Vlaamse uitleendienst van kampeermateriaal heeft nog altijd te weinig tenten om aan alle aanvragen te voldoen. De kredietverhoging van 5 miljoen frank die de minister heeft doorgevoerd lijkt enkel te volstaan om de stock op peil te houden, maar volstaat niet om het aantal tenten voldoende te verhogen om aan de vraag te voldoen.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van het beschikbare aantal tenten, het aantal aanvragen, het aantal aangevraagde tenten, het aantal ingewilligde aanvragen en het aantal uitgeleende tenten, dit voor de laatste 5 jaar ?
2. Welke budgetverhoging zou er noodzakelijk zijn om voldoende nieuwe tenten aan te kopen zodat aan alle aanvragen kan worden voldaan ?
3. Welke maatregelen heeft de minister eventueel nog genomen om dit probleem op te lossen ?

Antwoord

In vergelijking met de laatste begroting opgesteld door mijn voorganger, in de begrotingen 1992, 1993 en 1994 werd geen 5 miljoen frank kredietverhoging maar wel 15 miljoen frank kredietverhoging per jaar doorgevoerd voor de aankoop van nieuwe tenten voor de uitleendienst van het bestuur Jeugdwerk. (Programma 43.1 — Jeugd — B.A. 74.02).

Wat het gevraagde cijfermateriaal betreft, geef ik hierbij een globaal overzicht omtrent de gevraagde gegevens.

1. Aantal beschikbare tenten

1989	4.338
1990	4.323
1991	4.315
1992	4.319
1993	4.479
1994	4.602

2. Aantal aanvragen, toezeggingen en weigeringen :

A. Aanvragen voor kampeerinitiatieven

	Aanvragen	Toezeggingen	Weigeringen
1989	1.181	860	321
1990	1.167	862	305
1991	1.082	897	185
1992	1.081	873	208
1993	1.112	895	217

B. Aanvragen voor niet-kampeerinitiatieven

	Aanvragen	Toezeggingen	Weigeringen
1989	676	610	66
1990	618	551	67
1991	518	478	40
1992	455	424	31
1993	436	400	36

3. Aantal uitgeleende tenten

A. Uitgeleende tenten voor kampeerinitiatieven

1989	9.135
1990	9.231
1991	9.482
1992	9.467
1993	9.595

B. Uitgeleende tenten voor niet-kampeerinitiatieven

1989	3.109
1990	2.865
1991	2.366
1992	2.113
1993	1.942

4. Aantal tenten bijkomend nodig om alle weigeringen in de zomerperiode te vermijden

1992	1.499
1993	1.335
1994	1.476

Uit deze laatste cijfers blijkt dat er ongeveer 1.500 tenten meer nodig zijn om iedere jeugdgroep te

kunnen helpen. Dit maakt een budgetverhoging van ongeveer 150 miljoen frank uit. Het lid zal wel begrijpen dat het een onmogelijke zaak is om dit in 1 jaar te realiseren. Vandaar dat ik in overleg met mijn ambtenaren en het Vlaamse jeugdwerk een inhaalprocedure op lange termijn heb afgesproken en uitgewerkt. Een stijging van 15 miljoen frank gedurende 10 jaar boven op het initiële budget van 1991 moet het mogelijk maken om genoemde tekorten geleidelijk maar zeker weg te werken. De budgettaire haalbaarheid verplicht ons voor deze politiek ietwat langere termijn te kiezen. Het jeugdwerk weet deze inspanningen naar waarde te schatten en heeft dit reeds meermaals binnen haar publikaties tot uiting gebracht.

Daarnaast blijf ik met mijn collega van Landsverdediging in contact om bij verkoop van leger tenten steeds ten gunste van het Vlaamse jeugdwerk tussenbeide te komen. Dit heeft reeds in 1994 geresulteerd in een bijzondere verkoop van leger tenten uitsluitend voor het jeugdwerk. Mogelijk zal dit aanbod in de toekomst nog herhaald worden.

Begin 1992 werd eveneens nagegaan of een beroep kon worden gedaan op materiaal van de Franse Gemeenschap en het Rode Kruis. Dit bleek in de praktijk evenwel niet mogelijk te zijn.

**Vraag nr. 94
van 21 maart 1994
van de heer A. DENYS**

BRTN — Teletekst, pagina Vrije Tijd, Scrabble

Sinds jaar en dag zendt teletekst via de pagina's Vrije Tijd een rubriek Scrabble uit. Er bestaat tussen de verschillende Nederlandstalige scrabbleverbonden discussie over de juistheid van de gegevens die de teletekst verkrijgt via de Vlaamse Scrabblefederatie (VSF).

Het Nederlandstalig Scrabbleverbond (NTSV) betwist de juistheid van de gegevens. De discussie heeft vooral te maken met het gebruik van gewesttaal.

Mag ik de minister vragen waarom door teletekst één van de verbonden wordt gevolgd en op welke criteria deze keuze is gestoeld ?

Antwoord

De scrabbelrubriek van Teletekst wordt van bij de aanvang verzorgd door een lid van de Vlaamse scrabbelfederatie (VSF). Deze vereniging hanteert als basisregel dat gewesttaal niet wordt toegelaten.

Blijkbaar heeft die stelregel tot een breuk geleid in de scrabbelmilieus. In overleg met de taalraadsman van de BRTN werd besloten vast te houden aan de regel dat de BRTN geen gewesttaal promoot.

**Vraag nr. 95
van 22 maart 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE**

BRTN — Uitzending De Zevende Dag van 13 maart

Het voornaamste onderwerp van de TV 1-uitzending

De Zevende Dag van 13 maart jongstleden was de lijstvorming met betrekking tot de aanstaande gemeenteraadsverkiezingen in Antwerpen.

Het is niet alleen zo dat het Vlaams Blok de grootste partij van de Scheldestad is sinds 24 november 1991 maar ook dat dit met zich meebrengt dat de andere partijen het nodig vinden nieuwe strategieën te ontwikkelen om hierop te reageren. Het is dan ook niet begrijpelijk dat precies het Vlaams Blok op dit debat niet uitgenodigd werd.

Is de minister niet van mening dat dit een schending is van de politieke neutraliteit waaraan de openbare omroep zich dient te houden ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

De beperking van het panel was een bewuste keuze. Het nieuws van de afgelopen weken had immers vooral betrekking op de lijstvorming bij de CVP-VU (eenheidslijst), de VLD (vernieuwing) en de SP (linkse frontvorming).

Omdat de Zevende Dag de actualiteit volgt was die keuze normaal. Zo kon het thema beter worden afgeleid. Zowel Agalev als het Vlaams Blok werden daarom niet uitgenodigd.

Vraag nr. 96
van 28 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Jongerengids 1994 — Lijst van partijjongerenafdelingen

De jongerengids 1994, door het CJP uitgegeven met de steun van de Vlaamse regering, geeft onder meer een lijst weer van de jongerenafdelingen van alle in de Vlaamse Raad vertegenwoordigde partijen behalve het Vlaams Blok.

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Meent hij niet dat wanneer de overheid dergelijke initiatieven subsidieert erop moet worden toegezien dat er strikte neutraliteit wordt in acht genomen ?

Antwoord

In het kader van de subsidiëring van het Vlaamse jeugdwerk ondersteunt de Vlaamse Gemeenschap via het bestuur Jeugdwerk vele Vlaamse jeugdorganisaties, gestructureerd als v.z.w.'s.

Het bestuur Jeugdwerk respecteert de autonomie van deze v.z.w.'s wat hun pedagogische opdracht ten aanzien van de Vlaamse jeugd betreft.

Inmenging in de inhoud van de publikaties van deze jeugdverenigingen is volledig uitgesloten. Er bestaat in ons land ten slotte nog zoiets als persvrijheid.

Tot op heden heeft noch de minister noch zijn administratie ooit moeten ingrijpen ten overstaan van jeugdorganisaties die zouden in gebreke blijven in verband met het respecteren van de democratische spelregels, van toepassing in het sociaal-cultureel werk.

Vraag nr. 97
van 28 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Auteursrechten van literaire producties — Verlenging

Onlangs heeft de Europese Raad van Ministers een richtlijn uitgevaardigd waardoor het copyright over literaire producties verlengd wordt van de gebruikelijke vijftig tot zeventig jaar na de dood van de auteur. Dit heeft in het licht van de te betalen auteursrechten wellicht tot gevolg dat de uitgevers minder gemakkelijk teksten die behoren tot ons cultureel erfgoed zullen uitgeven, wat dan weer een breuk kan veroorzaken in de culturele continuïteit.

Voor zover mij bekend is deze richtlijn tot stand gekomen zonder overleg met uitgevers, auteurs of mensen uit de onderwijssector.

Werd de minister op enigerlei wijze bij dit dossier betrokken ? Indien niet, meent hij niet dat de Vlaamse regering bij beslissingen van deze aard moet worden gehoord ?

Heeft hij dit dossier reeds ter sprake gebracht bij de Belgische minister van Buitenlandse Zaken ?

Antwoord

Het auteursrecht is een materie waarvoor de federale overheid bevoegd is. Gelijktijdig met de vaststelling van de Europese richtlijn, waarvan sprake, wordt dit onderwerp ook behandeld in een wetsvoorstel van de heer R. Lallemand, senator. Dit wetsvoorstel is thans na grondige amendering in de Kamer teruggezonden naar de Senaat.

Bij de behandeling van de richtlijn en het wetsvoorstel hebben mijn administratie en ikzelf steeds gesteld dat naast de juridische implicaties van het auteursrecht er ook cultuurpolitieke aspecten aan verbonden zijn en dat een overleg met de gemeenschappen noodzakelijk was.

Er zijn dan ook wel degelijk contacten geweest over de raakpunten die de auteursrechten en het cultuurbeleid vertonen. Wat meer specifiek de duur van het auteursrecht voor literaire producties betreft, heeft de Commissie voor het Boek, waarin alle geledingen die met het boekenvak te maken hebben vertegenwoordigd zijn, mij steeds geadviseerd te streven naar een gelijkenschakeling van de tijdsduur van dit recht voor alle culturele producten en dit op Europees vlak.

Vraag nr. 104
van 30 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Nederlandstalige kranten en tijdschriften — Uitwisseling tussen landen waar Nederlands en Afrikaans gesproken wordt

Tijdens het colloquium Nederlands in de Wereld dat onlangs door de Vlaamse Raad werd georganiseerd, werd onder meer de opmerking gehoord dat de landen waar het Nederlands of Afrikaans worden gesproken

veel te weinig van elkaar weten. In die zin ware het ondermeer nuttig dat de kranten en tijdschriften uit de betrokken gebieden overal elders in ruime mate beschikbaar zouden zijn.

Van Vlaanderen uit zou een dergelijk initiatief best denkbaar zijn als we overwegen dat de Vlaamse Gemeenschap jaarlijks ettelijke miljoenen spendeert aan zinloze advertenties die vooral de pers moeten ondersteunen.

Het zou inderdaad nuttiger zijn een deel van dat budget te spenderen aan abonnementen op Vlaamse publicaties voor bijvoorbeeld openbare bibliotheken, onderwijsinstellingen en dergelijke meer in de landen waar nog Nederlands of Afrikaans wordt gesproken ?

Bestaan er reeds dergelijke initiatieven ?

Zal de minister ingaan op deze veelgehoorde suggestie van het colloquium ?

Antwoord

Wat de Nederlandse gebieden in het buitenland betreft bestaan er reeds een aantal initiatieven onder meer met Suriname waar boekenpakketten, documentatie en informatie worden naartoe gestuurd, zoals voorzien in het samenwerkingsakkoord. Aan de departementen Neerlandistiek van de universiteiten van Rijsel en Valenciennes wordt eveneens regelmatig Vlaamse literatuur, publicaties, promotiemateriaal en vertalingen van Nederlandse literatuur bezorgd. Voor uitwisseling van onderwijsmateriaal staat de Nederlandse Taalunie in. Wat Zuid-Afrika betreft worden dergelijke zendingen slechts mogelijk na het hervatten van de culturele en wetenschappelijke betrekkingen.

Tussen het bestuur Volksontwikkeling en het Openbaar Bibliotheekwerk en de Nederlandse Antillen bestaat er een mondelinge overeenkomst over het uitwisselen van tijdschriften.

Er dient te worden opgemerkt dat het budget internationale culturele samenwerking van de administratie niet is opgewassen tegen een groot aantal abonnementen op tijdschriften en kranten aan de verscheidene openbare bibliotheken, onderwijsinstellingen, culturele centra en dergelijke in Suriname, de Nederlandse Antillen, Indonesië en eventueel Zuid-Afrika.

Vraag nr. 107
van 1 april 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaams Cultureel Centrum in Johannesburg — Materiële steun

In oktober 1992 antwoordde de minister op een vraag van collega Verreycken dat de administratie Kunst van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur niet op de hoogte was van het bestaan van het Vlaams Cultureel Centrum, genaamd Missakcentrum in Johannesburg.

Bovendien werd op dat ogenblik nog geen vraag tot subsidiëring ontvangen van het centrum. Kan de **minis-**

ter mij meedelen of sedertdien een vraag om steun werd ontvangen ? Is hij op de hoogte van het feit dat het Missakcentrum wordt opgehouden door een aantal Vlaamse vrijwilligers maar voortdurend te kampen heeft met materiële problemen ? In het licht van de toenemende contacten met zuidelijk Afrika, de talrijke Vlaamse aanwezigheid en de bijzondere taal- en cultuurverwantschap met een belangrijke bevolkingsgroep in de regio is een Vlaamse antenne in Johannesburg verantwoord.

Antwoord

Een aanvraag tot subsidiëring van het Missakcentrum in Johannesburg heb ik nog niet ontvangen.

Het hernemen van de officiële contacten met Zuid-Afrika zal ongetwijfeld toelaten deze en andere centra op hun ware aard en belang te evalueren en vervolgens de passende maatregelen te treffen, eventueel ter ondersteuning van hun culturele activiteiten.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 111
van 22 maart 1994
van de heer J. EEMAN

Vastbenoemde en tijdelijke leerkrachten — Wedden

Herhaaldelijk werd gesteld dat tijdelijke leerkrachten minder wedde ontvangen dan vastbenoemde collega's.

In deze optiek vernam ik graag de netto-weddebedragen enerzijds van een tijdelijke kleuteronderwijzer(onderwijzer(regent(es), licentia(a)t(e), met 12 jaar dienstanciënniteit zonder personen ten laste — en anderzijds van dezelfde vastbenoemde leerkrachten.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het lid mee dat de netto-weddebedragen van tijdelijke en vastbenoemde personeelsleden die respectievelijk het ambt uitoefenen van kleuteronderwijzer(onderwijzer(regent(es) en licenti(a)t(e), verwerkt werden in de onderstaande tabellen. Bij het opstellen van deze tabellen werd telkens rekening gehouden met volgende parameters :

- de weddeschalen (bedragen à 100 percent) die van kracht zijn op 1 maart 1994 ;
- het (loon)indexcijfer dat van toepassing is voor de maand maart 1994 ;
- een geldelijke anciënniteit van 12 jaar ;
- de barema's inzake bedrijfsvoorheffing geldig vanaf 1 januari 1994 (rubriek „alleenstaande”, geen personen ten laste). Naargelang het aantal personen ten laste zal de netto-maandwedde gevoelig verhoogd ;

— een voltijdse opdracht.

Kleuteronderwijzer (barema 141)/Onderwijzer(es)
(barema 148)

	Tijdelijk perso- neelslid (vacante betrekking)	Vastbenoemd personeelslid
Jaarwedde à 100 per- cent	825.890	825.890
Geïndexeerde jaar- wedde	930.117	930.117
Bruto maandwedde	77.510	77.510
RSZ (- 13,07 %)	10.131	—
VGZ (- 3,55 %)	—	2.752
FOP (- 7,5 %)	—	5.813
Belastbaar bedrag	67.379	68.945
Bedrijfsvoorheffing	19.643	20.357
Netto	47.736	48.588

Regent(es) (barema 301)

	Tijdelijk perso- neelslid (vacante betrekking)	Vastbenoemd personeelslid
Jaarwedde à 100 per- cent	872.521	872.521
Geïndexeerde jaar- wedde	982.633	982.633
Bruto maandwedde	81.886	81.886
RSZ (- 13,07 %)	10.702	—
VGZ (- 3,55 %)	—	2.907
FOP (- 7,5 %)	—	6.141
Belastbaar bedrag	71.184	72.838
Bedrijfsvoorheffing	21.547	22.260
Netto	49.637	50.578

Licentia(a)t(e) (barema 501)

	Tijdelijk perso- neelslid (vacante betrekking)	Vastbenoemd personeelslid
Jaarwedde à 100 per- cent	1.118.001	1.118.001
Geïndexeerde jaar- wedde	1.259.092	1.259.092
Bruto maandwedde	104.924	104.924
RSZ (- 13,07 %)	13.714	—
VGZ (- 3,55 %)	—	3.725
FOP (- 7,5 %)	—	7.869
Belastbaar bedrag	91.210	93.330
Bedrijfsvoorheffing	31.062	32.014
Netto	60.148	61.316

Tevens vestig ik de aandacht van het lid op het feit dat de bezoldiging van het tijdelijk onderwijzend personeel geregeld wordt door artikel 7, S 1, van het koninklijk besluit nr. 63 van 20 juli 1982 houdende

wijziging van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan, zoals het werd gewijzigd. Overeenkomstig deze reglementaire bepaling wordt voor de tijdelijke personeelsleden het dagloon vastgesteld op 1/360 van de jaar(wedde). Al de dagen gerekend van het begin tot het einde van het interim zijn betaalbaar, met inbegrip, voor zover ze in de duur van het interim opgenomen zijn, van de ontspanningsverloven, alsmede van de kerst- en paasvakantie ; het totaal aantal van de aldus te betalen dagen mag voor een schooljaar nooit meer bedragen dan 300. Praktisch komt het erop neer dat de tijdelijke personeelsleden in een vacante betrekking per maand 30/360 van de jaarwedde ontvangen, terwijl aan tijdelijke personeelsleden in een niet-vacante betrekking per dag 1/360 van de jaarwedde wordt uitbetaald. De maandwedde van deze laatste personeelsleden fluctueert bijgevolg in functie van het aantal kalenderdagen per maand.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat conform punt 3 van voormeld artikel 7, § 1, aan de tijdelijke leerkrachten tijdens de zomervakantie een uitgestelde bezoldiging wordt uitbetaald indien zij op 31 augustus voor de aanvang van het schooljaar de met de klasse van hun weddeschaal overeenstemmende leeftijd hebben bereikt. De uitgestelde bezoldiging is gelijk aan het produkt bekomen door de voor het desbetreffende schooljaar betaalde daglonen te vermenigvuldigen met 0,2.

Tenslotte mag ook niet uit het oog worden verloren dat overeenkomstig artikel 109 van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, vanaf 1 april 1994 een "bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid" van de lonen dient te worden ingehouden.

Vraag nr. 113
van 22 maart 1994
van de heer L. MARTENS

Onderwijs voor sociale promotie — Europese middelen via het ESF

De Europese Unie stelt gelden ter beschikking van het onderwijs voor sociale promotie in het kader van het ESF. Ook het Vlaamse departement voor Onderwijs doet een beroep op deze Europese middelen.

1. Welke is de grootte van de middelen die via het ESF in 1989, 1990, 1991, 1992 en 1993 ter beschikking stonden van het Vlaamse departement voor Onderwijs ?
2. In welke mate werden deze middelen in genoemde jaren geheel of gedeeltelijk benut ?
3. Aan welke onderwijsprojecten/initiatieven en onderwijsinstellingen werden middelen, vanuit het ESF, ter beschikking gesteld tijdens de genoemde jaren ? Welke was telkens de omvang van de Europese tussenkomst ?
4. Volgens welke criteria werden de begunstigden geselecteerd ?
5. Wie staat binnen het onderwijsdepartement in voor

het beheer en de toewijzing van de Europese middelen en hoe is die verantwoordelijkheid structureel in het departement ingebouwd ? Hoe is het beheer en de interne controle georganiseerd ?

Antwoord

1. Grootte van de middelen die via het ESF ter beschikking stonden van het Vlaams departement voor Onderwijs (OSP)
= Goedgekeurde aanvragen OSP

	1990	1991	1992	1993
Doelst. 2				
Limburg	25.461.000	62.039.000	59.336.083	32.363.478
Westhoek	12.830.000	15.080.000	7.006.327	
Turnhout				- 14.977.098
Doelst. 5b				
Hageland				- 1.890.180
Doelst. 4				
Vlaanderen	66.700.000	167.800.000	189.066.868	228.100.000
TOTAAL	104.991.000	244.919.000	255.409.278	277.330.756

2. Benutting van de middelen
= Goedgekeurde saldo's OSP

	1990	1991	1992	1993 (1)
Doelst. 2				
Limburg	19.033.022	53.161.430	52.869.752	32.363.478
Westhoek	3.103.079	9.402.561	7.006.327	
Turnhout	—	—	—	14.795.899
Doelst. 5b				
Hageland	—	—	—	1.362.396
Doelst. 4				
Vlaanderen	71.000.000	167.800.000	189.066.868	161.745.499
TOTAAL	93.136.101	230.363.991	248.942.947	210.267.272

(1) Ingediend op 31.03.1994 (nog niet goedgekeurd).

3. De lijst van de Cospa's (Coördinatieorganen Onderwijs voor Sociale Promotie en Arbeid) wordt rechtstreeks aan het lid overgemaakt. De omvang van de tussenkomst per school en per leerling was telkens afhankelijk van het aantal uren/week, het aantal deelnemers en de aard van de leergang zoals gestipuleerd in de omzendbrief van 1 februari 1994 (eveneens rechtstreeks aan het lid overgemaakt).

4. en 5. Selectiecriteria, beheer en toewijzing van de middelen

— De toekenning van extra-werkingsmiddelen (ESF) in het Onderwijs voor Sociale Promotie wordt per doelstelling en per schooljaar geregeld

via een omzendbrief. De omzendbrief wordt ter ondertekening voorgelegd aan de minister van Onderwijs nadat de bevoegde inspecteur van financiën positief advies heeft gegeven omtrent de inhoud van de omzendbrief en de bijhorende begroting van het project.

Op plaatselijk niveau wordt het project verplicht geleid via een coördinatie-orgaan : het Cospa. Samen met sociale partners uit de regio en minstens drie scholen, wordt de problematiek onderwijs — arbeid — tewerkstelling besproken.

Het aantal Cospa's en de deelnemende scholen evolueerden als volgt :

	Cospa's	scholen
88-89	40	56
89-90	46	89
90-91	58	107
91-92	50	107
1993	23	102

Alle leergangen worden besproken en ingediend via het Cospa. Het orgaan regelt alle administratief en financieel verkeer van het samenwerkingsverband.

- Enkel de leergangen opgenomen in de omzendbrief komen in aanmerking voor de ESF-toelage op voorwaarde dat het wekelijks aantal lesuren minimum 20 percent nieuwe technologieën bevat en dat ze voldoende innoverend en/of arbeidsmarktgericht zijn.
- Op Vlaamse niveau bestaat er een stuurgroep OSP (paritair samengesteld uit werkgevers- en werknemersafgevaardigden en vertegenwoordigers uit de drie onderwijsnetten). De stuurgroep staat in voor de sturing van het project en bespreekt alle mogelijke problemen die zich kunnen voordoen tijdens het schooljaar.
- In de deelnemende scholen controleert de verificateur ter gelegenheid van de telling alle bewijsstukken en attesten. Hij viseert de documenten voor al of niet aanvaarding van de curist (Werkloos of werkzoekend — ingeschreven bij de VDAB).
- De aanwending van de extra financiële middelen wordt gecontroleerd door de bevoegde verificatie- en inspectiediensten en de dienst Europese Projecten van het departement Onderwijs, die ter plaatse de facturen en de aanwending van de middelen nagaan. Ook de Cospa-vergaderingen worden bijgewoond door een vertegenwoordiger van de dienst Europese Projecten.
- Elke schuldvordering en het bijhorende verantwoordingsdossier wordt ter ordonnantie voorgelegd aan de ter zake bevoegde ambtenaar van het departement. Bovendien zijn alle dossiers onderworpen aan een controle van het Belgische Rekenhof.

Vraag nr. 114
van 25 maart 1994
van de heer F. WYMEERSCH

Gespecialiseerde onderwijsinstellingen — Leerlingenvervoer

Kinderen die om gelijk welke reden geen normaal onderwijs kunnen volgen, zijn verplicht een andere onderwijsinstelling te kiezen.

Soms is er geen alternatief en moeten zij hiervoor tamelijk grote afstanden afleggen.

Volgens diverse onderwijsinstellingen mogen zij enkel voor vervoer zorgen, beperkt tot een aantal kilometers verwijderd van hun instelling.

Kinderen die hier verder vandaan wonen worden als het ware aan hun lot overgelaten en moeten soms uren voor en na schooltijd in bus of auto vertoeven.

1. Welke financiële tegemoetkoming bestaat er voor het vervoer van en naar deze gespecialiseerde instellingen ?
2. Kunnen ouders die buiten de bepaalde straal wonen en aangewezen zijn op persoonlijk vervoer beroep doen op een financiële tegemoetkoming ?
3. Is er georganiseerd vervoer gepland buiten de normale straal op een verantwoorde en kindvriendelijke wijze ?

Antwoord

1. Rechthebbende leerlingen die geen gebruik maken van het collectief leerlingenvervoer, hebben recht op een financiële tegemoetkoming overeenkomstig de artikelen 13 en 14 van het koninklijk besluit van 7 februari 1974 betreffende de wijze waarop de reiskosten van leerlingen uit het buitengewoon onderwijs ten laste genomen worden door de staat.
2. Ja, de financiële tegemoetkoming is gebaseerd op artikel 14 van het genoemd koninklijk besluit.
3. Er wordt steeds getracht het leerlingenvervoer op een verantwoorde en kindvriendelijke wijze te organiseren, in acht genomen de af te leggen afstand en de reisduur. Uitzonderingen op deze regel worden individueel benaderd en administratief behandeld in de commissie Leerlingenvervoer voor het Buitengewoon Onderwijs.

Vraag nr. 116
van 28 maart 1994
van de heer D. RAMOUDT

Leerlingenvervoer — Problemen

1. Er zouden heel wat problemen zijn bij de uitvoering van de regels vastgelegd in het bijzonder bestek van de openbare aanbesteding van 9 december 1993 onder meer inzake de niet-naleving van het verbod voertuigen te laten rijden met laterale banken, de foutieve opgave van ritlengte en capaciteit enzovoort.

Kan de minister dit bevestigen en welke maatregelen plant hij ?

2. Is het correct dat rituitbreidingen met meer dan twintig procent worden geweigerd, ondanks de toename of verhuis van rechthebbende leerlingen ? Zo ja, op grond waarvan ?
3. Naar verluidt worden de facturen van 1993 bijzonder laat uitbetaald. Is het juist dat omwille van een gebrek aan beschikbare gelden de facturen slechts in juni van dit jaar zullen worden betaald ?

Antwoord

1. De foutieve opgave van ritlengte en capaciteit van een aantal ophaaldiensten in het bijzonder bestek van de openbare aanbesteding van 9 december 1993 is administratief opgevangen na aanbesteding. De ophaaldiensten zijn onderhands gegund op basis van de verbeterde opgave.

Misbruiken op de naleving van de contractuele verplichtingen worden gesanctioneerd overeenkomstig de bepalingen van het ministerieel besluit van 20 september 1993 tot vaststelling van het bijzonder bestek voor vervoer van de leerlingen die de door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerde of gesubsidieerde onderwijsinstellingen bezoeken.

2. Omwille van budgettaire beperkingen worden de rituitbreidingen met twintig procent momenteel afgeremd.

In het licht van de voorstellen tot aanpassing van het beleidskrediet 1994 betreffende het leerlingenvervoer kunnen de dossiers rituitbreidingen in een later stadium administratief worden opgevolgd.

3. De betaling van de openstaande facturen 1993, met betrekking tot het zonaal vervoer en het buitengewoon onderwijs, is momenteel in uitvoering. Mijn administratie plant deze betalingen af te ronden vóór 15 mei 1994.

De openstaande facturen 1993 m.b.t. de ophaaldiensten leerlingenvervoer van het gewoon gemeenschapsonderwijs zijn opgenomen in de bijkredieten 1993.

Vraag nr. 117
van 29 maart 1994
van de heer W. VERREYCKEN

Multimedia project rond V-dag — Tijdstip en uitwerking

Op initiatief van de minister wordt op 6 mei eerstkomend een klavrije dag gegeven aan de Vlaamse scholieren, en wordt een grootscheeps multimediaproject opgezet rond V-Day. Het is mij daarbij een raadsel waarom de tweede wereldoorlog, die met Victorie-dag eindigde op 8 mei 1945, nu net 49 jaar later moet worden herdacht. Het kan toch niet de bedoeling zijn dat de minister enkel zichzelf in het zonnetje wilt zetten, nog net voor de Europese verkiezingen en voor de gemeenteraadsverkiezingen, en daarvoor zelfs kinderen wilt gebruiken. Ik vraag mij ook af waarom de

V die stond voor Victory, niet vertaald wordt in het juiste Nederlandse woord Victorie.

Ook bij het multimedia project heb ik bedenkingen, zeker als cultuur-stompzinnige termen als "Do the V", "Be a V-kid", "Kick-off" en "V-You" worden gehanteerd, die enkel de videotie kunnen voeden, doch niet het respect voor de culturele eigenheid.

1. Waarom wordt deze dag 49 jaar na 8 mei 1945 georganiseerd ?
2. Hoeveel zal deze ganse zaak kosten aan het ministerie van Onderwijs ?
3. Meent de minister niet dat het inschakelen van de BRTN in zijn programma de **objectiviteitsverplichting** uit het omroepdecreet van 1979 uitholt ?

Antwoord

Elk jaar wordt op 8 mei in de ganse wereld het einde van de tweede wereldoorlog en de overwinning op het fascisme herdacht.

Dit heeft dus niets te maken met de Europese, noch de gemeenteraadsverkiezingen, verkiezingen waarover ik trouwens de vraagsteller kan melden dat ik er geen kandidaat voor ben.

Wat niet wegneemt, dat V-dag een duidelijk democratische doelstelling heeft.

De kennis van de geschiedenis is belangrijk. Vandaar ook dat we niet noodzakelijkerwijze dienen te wachten tot de 50e verjaardag van het einde van wereldoorlog-II om de gebeurtenissen van toen opnieuw onder de aandacht te brengen. Aangezien V-dag trouwens een jaarlijks terugkerende dag zal zijn in het onderwijs, is de editie 1994 een perfecte eerste stap voor een hopelijk lang volgehouden aandacht. Aan de drie grote thema's Vrede, Verdraagzaamheid en Vooruitgang kan immers nooit genoeg aandacht worden besteed. Het spreekt dan ook vanzelf dat V-dag in 1995 een speciale betekenis zal hebben.

Het ganse initiatief, inclusief de evenementen die zijn doorgegaan in de week van 21 tot en met 25 februari 1994, zal aan het departement Onderwijs 6,5 miljoen frank kosten.

Het V-dag-programma is een gezamenlijk project van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs en de BRTN, omroep van de Vlaamse Gemeenschap, gericht op het onderwijs, waarbij het verkondigen van standpunten van politieke partijen, laat staan het maken van politieke propaganda, uitgesloten is.

Vraag nr. 118
van 29 maart 1994
van de heer E. SCHUERMANS

ARGO — Personeelszaken

Omdat zich in het gemeenschapsonderwijs reeds enige moeilijkheden hebben voorgedaan bij het in overweging nemen van kandidaten voor toelating van de

proeftijd, kreeg ik graag van de Vlaamse minister van Onderwijs een antwoord op enkele vragen dienaangaande.

1. Steunend op het Politiek Akkoord betreffende de ARGO besliste de Vlaamse Raad voor selectie- en bevorderingsambten de stabiliteit als regel te stellen. Kan derhalve een tot de proeftijd (in selectie- of bevorderingsambt) toegelaten personeelslid waarnemend worden aangesteld in een andere betrekking van hetzelfde ambt ?
2. Overeenkomstig de bepalingen van artikel 37, 1 van het decreet betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs van 27 maart 1991 benoemt de Centrale Raad, behoudens gemotiveerde afwijking, personeelsleden in vacante betrekkingen van wervingsambten. In artikel 45, 2 van hetzelfde decreet werd quasi een analoge regeling uitgewerkt voor de toelating tot de proeftijd in selectie- en bevorderingsambten. Op grond van de mogelijkheid op gemotiveerde wijze de voordracht van een lokale raad af te wijzen, kennen sommigen de Centrale Raad het recht toe een voor benoeming of toelating tot de proeftijd vacant verklaarde betrekking, ongeacht het aantal geldige kandidaturen, niet toe te wijzen. In het verslag van de bespreking in de commissie voor Onderwijs in de Vlaamse Raad, noch in de memorie van toelichting bij het decreet rechtspositie, vindt deze stelling enige steun.
 - a. Is de reeds bekomen vaste benoeming in hetzelfde ambt een voldoende reden om kandidaturen voor toelating tot de proeftijd af te wijzen ?
 - b. Dient de ARGO als publiekrechtelijke instelling bij het nastreven van het algemeen belang geen rekening te houden met de particuliere belangen van de personeelsleden ?
 - c. In hoeverre is de stelling van de ARGO verenigbaar met de beginselen van behoorlijk bestuur ?
3. In het voornoemde decreet betreffende de rechtspositie ontbreken exacte bepalingen die de Centrale Raad ertoe kunnen verplichten vacante betrekkingen, waarvan de stabiliteit verzekerd is binnen bepaalde termijnen vacant te verklaren. Zo kunnen personeelsleden gehinderd worden in de uitbouw van hun loopbaan en worden hun statutaire rechten gehypotheciseerd. Kan de opportuniteit van de vacantverklaring op grond van het algemeen belang van het gemeenschapsonderwijs hier worden ingeroepen om bepaalde betrekkingen aan de vacantverklaring te onttrekken ?

Antwoord

1. Door de Centrale Raad werd op 21 april 1994 beslist dat er in principe tijdens de periode van een proeftijd geen waarnemende aanstelling in een ander of hetzelfde selectie- of bevorderingsambt kan aanvaard worden. Er wordt dus geen „opschorting” van de proeftijd toegekend.

Slechts op twee wijzen kan er hiervan afgestapt worden :

- a) Het personeelslid toegelaten tot de proeftijd kan in toepassing van artikel 52 a) van het DRP vrijwillig afzien van de voltooiing van zijn proeftijd. Dit wil zeggen dat de betrokkene ontslag neemt uit de betrekking waarin hij was toegelaten tot de proeftijd. Op dat ogenblik kan elders uiteraard een waarnemende aanstelling in een selectie- of bevorderingsambt aanvaard worden.
- b) Binnen de eigen instelling waar het personeelslid is toegelaten tot de proeftijd ontstaat een vacature in een ander (meestal hoger) ambt. Er wordt in dit verband onder andere gedacht aan een vacature van werkplaatsleider in dezelfde instelling waar men de proeftijd van werkmeester doorloopt. Bij een eventuele toewijzing van de waarnemende aanstelling aan dit personeelslid wordt enerzijds de proeftijd opgeschort (er moet dus geen toepassing gemaakt worden van artikel 52a) DRP) en kan anderzijds slechts overgegaan worden tot een vaste benoeming indien de proeftijd volledig is doorlopen. In concreto betekent dit dat het personeelslid op een latere datum zal benoemd worden in de betrekking waar men was toegelaten tot de proeftijd.
2. Tot nu toe werden er door ARGO twee procedures afgewerkt voor een toelating tot de proeftijd namelijk :
- per 1 januari 1993 voor de selectieambten werkmeester, opvoeder-huismeester en directiesecretaris ;
 - per 1 januari 1994 voor dezelfde selectieambten en aangevuld met de bevorderingsambten van werkplaatsleider, beheerder en directeur.

Met één uitzondering werd ofwel na voordracht van het lokaal bestuursorgaan ofwel in het kader van het regelend optreden door de Centrale Raad de toelating tot de proeftijd toegekend aan een personeelslid dat voldoet aan alle statutaire voorwaarden. Meer nog dit wordt beschouwd als een verplichting naar de personeelsleden toe.

Anders ligt de situatie voor reeds vastbenoemde personeelsleden in selectie- en bevorderingsambten. In de retro-akte van het DRP kunnen hierover een aantal elementen teruggevonden. In de memorie van toelichting (artikelsgewijze) staat onder mutaties (mogelijkheid) het volgende :

„De mutatie is organiek voorbehouden aan de wervingsambten. Mutatie is selectie- of bevorderingsambten is behoudens hetgeen werd voorzien in de overgangsbepalingen niet mogelijk. Personeelsleden benoemd in een selectie- of bevorderingsambt kunnen slechts muteren naar een andere instelling mits het doorlopen van de gewone procedure van proeftijd.”

Bij de bespreking in de commissie voor Onderwijs van de Vlaamse Raad werd nogmaals gewezen op de noodzaak tot stabiliteit in de selectie- en bevorderingsambten.

Het is duidelijk de bedoeling geweest van de decreetgever om de nieuwe toelating tot de proeftijd

in zekere mate te beschouwen als een **mutatiemogelijkheid** (voor die personeelsleden die in het verleden reeds waren vastbenoemd in een selectie- of bevorderingsambt) waar op een gemotiveerde wijze een kandidaat door het lokaal bestuursorgaan kan afgewezen worden. Dit laatste heeft zich voorgedaan in een geval waarbij het lokaal bestuursorgaan besloten heeft te opteren voor het behoud van een waarnemend directeur en de kandidaat (vastbenoemd titularis in een andere betrekking) af te wijzen.

Het enige concrete dossier dat zich tot nu toe heeft voorgedaan was voor een toelating tot de proeftijd in de BS Kapellen. De beslissing hieromtrent werd getroffen door de Centrale Raad op 23 december 1993.

Samenvattend meen ik dan ook te kunnen stellen dat er voldoende juridische basis was om een vastbenoemde titularis van een selectie- of bevorderingsambt af te wijzen voor een nieuwe toelating tot de proeftijd waarbij ARGO-Centraal zo maximaal mogelijk de lokale autonomie laat spelen (uiteraard binnen wettelijke bepalingen). De lokale schoolorganisatie primeert desgevallend op het particulier belang van personeelsleden. Zeker dit element kan gekwalificeerd worden als behoorlijk bestuur.

3. In het DRP bevinden zich geen termijnen waarin een betrekking moet vacant verklaard. Twee elementen zijn echter duidelijk. In eerste instantie omvat het DRP wel omschrijvingen van begrippen die ressorteren onder de notie „stabiliteit van een betrekking”. In tweede instantie zijn er de objectieve regels vastgelegd door ARGO-Centraal die een gedetailleerde leidraad vormt voor de vacantverklaring. Op basis van beide bovenvermelde blijkt duidelijk dat het niet de intentie is van ARGO-Centraal om betrekkingen als het ware achter te houden.

Het is juist het omgekeerde dat als streefdoel geldt namelijk maximaal vacant te verklaren. Ook de inspraak van verschillende beleidsstructuren is verzekerd. De lijsten opgesteld door de lokale bestuursorganen moeten voorgelegd worden aan het BOC, waarna ze door de Centrale Administratie worden getoetst aan de objectieve criteria van de Centrale Raad.

Ook deze aangepaste lijsten worden voorgelegd aan het TOC, waarna de Centrale Raad of het Vast Bureau een definitieve beslissing treft.

**Vraag nr. 119
van 30 maart 1994
van de heer J. PEETERS**

Tijdelijke bode-kamerbewaarders in het gemeenschapsonderwijs — Berekening van de eindejaarspremie

Luidens artikel 4 van het koninklijk besluit van 23 oktober 1979 komen voor de berekening van de eindejaarspremie voor de tijdelijke bode-kamerbewaarders in het gemeenschapsonderwijs slechts die periode in aanmerking, tijdens dewelke het personeelslid het volledig voordeel heeft genoten van zijn beloning.

Deze eindejaarstoelage wordt echter berekend naargelang de duur van de diensten die werden gepresteerd tijdens de verwijzingsperiode (januari tot en met september, d.i. 270 dagen). Valt men gedurende deze periode terug op een vervangingsinkomen, (wat niet gelijk staat met een beloning voor gepresteerde diensten) dan wordt de berekening van de eindejaarstoelage in mindering gebracht a rato van de dagen waarvoor men een vervangingsinkomen genoot.

Indien men echter buiten deze verwijzingsperiode terugvalt op een vervangingsinkomen dan worden deze dagen niet in mindering gebracht voor de berekening van de eindejaarstoelage.

Bijvoorbeeld, indien een werknemster haar zwangerschapsverlof opneemt van 15 juni tot 27 september (dit is 105 dagen) bekomt zij slechts 165/270 van de eindejaarspremie. Indien echter een collega op een tijdstip zou bevallen zodanig dat haar zwangerschapsverlof zich situeert tijdens de periode van 18 september tot 31 december (eveneens 105 dagen) dan zou zij recht hebben op 257/270 van de eindejaarstoelage.

1. Kan de minister deze toestand welke tot discriminatie leidt van personeel in identiek hetzelfde ambt en met dezelfde administratieve toestand, welke dezelfde prestaties leveren, rechtvaardigen ?
2. Welke motivatie wordt voor deze berekeningswijze gehanteerd ?
3. Kan de minister deze discriminatieve toestand wijzigen ?

Antwoord

1. De uitbetaling van de eindejaarstoelage van de tijdelijke en de vastbenoemde personeelsleden van de onderwijsinstellingen en PMS-centra georganiseerd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, wordt geregeld overeenkomstig de voorwaarden en modaliteiten vermeld in het koninklijk besluit van 23 oktober 1979 houdende toekenning van een eindejaarstoelage aan sommige titularissen van een ten laste van de Schatkist bezoldigd ambt.

Zoals door het lid wordt aangehaald bekomt een personeelslid overeenkomstig artikel 4, 1, van voormeld koninklijk besluit van 23 oktober 1979, het volledige bedrag van de eindejaarstoelage indien hij als titularis van een ambt met volledige prestaties het volledig voordeel van zijn beloning heeft genoten tijdens de hele duur van de verwijzingsperiode.

In artikel 1, 1°, van hetzelfde koninklijk besluit van 23 oktober 1979 wordt het begrip "beloning" gedefinieerd als „iedere wedde, loon of in de plaats daarvan gestelde vergoeding, zonder rekening te houden met de vermeerderingen of verminderingen ten gevolge van de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen”.

Tevens wordt in verband met het begrip "beloning", in punt 3, a, van de omzendbrief nr. 122 van 23 november 1979 betreffende de eindejaarstoelage 1979 voor sommige titularissen van een ten laste

van de Schatkist bezoldigd ambt, o.a. volgende toelichting gegeven :

“Het wachtgeld dat wordt toegekend tijdens de stand disponibiteit en de door het ziekenfonds uitgekeerde vergoeding wegens primaire ongeschiktheid of invaliditeit dienen voor de toepassing van de eindejaarstoelage te worden beschouwd als een in de plaats daarvan gestelde vergoeding, in de zin van beloning”.

Bijgevolg meen ik te mogen stellen dat er van de discriminatie waarop het lid alludeert, geen sprake is.

In verband met de praktische uitvoering van de in punt 1 uiteengezette reglementering, in het concreet geval dat door het lid werd geschetst, dient evenwel te worden opgemerkt dat het gedeelte van de eindejaarstoelage dat betrekking heeft op de periode van zwangerschapsverlof die binnen de **verwijzingsperiode** van de eindejaarstoelage valt, nog niet automatisch berekend wordt door de Departementale Informaticacel van het departement onderwijs. Het gedeelte van de eindejaarstoelage dat betrekking heeft op voormelde periode van zwangerschapsverlof dient bijgevolg door het bevoegde werkstation manueel te worden berekend en in betaling gesteld.

3. Momenteel wordt door de informaticadiensten de mogelijkheid onderzocht om voor periodes van zwangerschapsverlof (tijdelijke personeelsleden) een fictieve werkperiode-codificatie in het weddesysteem te voorzien. Deze codificatie zal tot gevolg hebben dat bij de automatische berekening van de eindejaarstoelage voormelde periodes van **dienstonderbreking** ogenblikkelijk in aanmerking worden genomen.

Vraag nr. 120 van 30 maart 1994 van de heer C. MOORS

Internationalisering van het onderwijs – Leerlingenuitwisseling

Meer en meer scholen doen tegenwoordig inspanningen om uitwisselingsprojecten op touw te zetten.

Het onderwijs wil internationaliseren. Zo komen leerkrachten en docenten met andere opvattingen, culturen en onderwijsstelsels in contact. Dit leidt tot een beter begrip en waardering voor elkaar.

GROS, grensoverschrijdende onderwijskundige samenwerking, een initiatief van de Nederlandse onderwijsminister **Ritzen**, biedt reeds enkele programma's voor het financieren van uitwisselingen van leerkrachten en docenten.

Dezer dagen ondertekende de minister en zijn collega minister **Ritzen** een derde samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en Nederland. Afgezien van dit akkoord volgen vele Nederlandse leerlingen en studenten onderwijs in België.

1. Hoeveel Nederlandse leerlingen of studenten zijn ingeschreven in Belgische scholen, zo mogelijk per niveau en per provincie ?

2. Hoeveel uitwisselingen hebben plaats gehad in het kader van de afgesloten **samenwerkingsakkoorden** ?
3. Welk budget voor uitwisselingen werd vrijgemaakt vanuit het departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap ?
4. Welk percentage van de kosten krijgen scholen terugbetaald voor leerlingenuitwisseling ?

Antwoord

1. a. Afstandsonderwijs, basiseducatie en deeltijds kunstonderwijs

Er zijn geen Nederlandse leerlingen in het afstandsonderwijs en de basiseducatie. Voor het deeltijds kunstonderwijs kunnen geen exacte gegevens over het aantal Nederlandse leerlingen of studenten meegedeeld worden, omdat de administratie de nationaliteit van de cursisten niet opvraagt.

Vermits in Nederland de schoolse artistieke vorming, bij wijze van initiatie, veel minder is uitgebouwd dan in Vlaanderen, mag verondersteld worden dat er in verscheidene academies (onder andere Arendonk, Antwerpen, Turnhout en Sint-Niklaas) een aantal Nederlandse cursisten het deeltijds kunstonderwijs volgen.

- b. Hoger onderwijs

In verband met het hoger onderwijs kan ik u per provincie volgende gegevens verstrekken, voor het schooljaar 1992-1993

	Hobu	Universiteiten
Antwerpen	177	Ruca : 299 UFSIA : 61 UIA : 34
Brabant	65	KUL : 509 VUB : 177 KUB : 8
Limburg	18	LUC : 59
Oost-Vlaanderen	19	UG : 297
West-Vlaanderen	3	
Totaal	282	1.440

- c. Basis- en secundair onderwijs — Schooljaar 1991-1992 :

Voor het schooljaar 1991-1992 werden per niveau volgende Nederlandse leerlingenaantallen ingeschreven, uitgezonderd universitair onderwijs

	jongens	meisjes	totaal
Kleuteronderwijs			
gewoon kleuteronderwijs	687	669	1.356
buitengewoon kleuteronderwijs	8	0	8
Lager onderwijs			
gewoon lager onderwijs	1.071	1.012	2.083
buitengewoon lager onderwijs	50	32	82
Secundair onderwijs			
gewoon secundair onderwijs	2.404	1.914	4.318
buitengewoon secundair onderwijs	119	24	143
Totaal	4.339	3.651	7.990

d. Onderwijs voor Sociale Promotie — Schooljaar 1991-1992

	jongens	meisjes	totaal
Lager Secundair Onderwijs	466	733	1.199
Hoger Secundair Onderwijs	437	615	1.052
Hoger Onderwijs Buiten de Universiteit	36	39	75
modulair stelsel niet inbegrepen			
modulair stelsel			
eerste semester	5	4	9
tweede semester	4	7	11
Totaal	948	1.398	2.346

Het is niet mogelijk uit deze gegevens te besluiten waar deze leerlingen effectief wonen. (Nederland of België ?)

Met de Nederlandse partner werd een gezamenlijk project opgezet, om de gegevens over studenten- en leerlingestromen (op basis van woonplaats en niet van nationaliteit) volledig in kaart te brengen en voortaan permanent bij te houden.

2. De opdracht van de Nederlands-Vlaamse stuurgroep basisonderwijs werden/worden in de loop van het huidig schooljaar in Nederland volgende stagen georganiseerd :

kleuteronderwijs en eerste graad lager onderwijs	
thema :	milieueducatie
deelnemers :	16 leerkrachten + 2 begeleiders
periode :	4 tot 8 oktober 1993

tweede en derde graad lager onderwijs	
thema :	milieueducatie
deelnemers :	16 leerkrachten + 2 begeleiders
periode :	8 tot 12 november 1993

 voor inspectie en begeleiding

thema : effectiviteit en rendement
 deelnemers : 8 inspecteurs, waarvan minstens één uit het buitengewoon onderwijs + 8 begeleiders
 periode : 25-29 april 1994

 buitengewoon onderwijs

thema : differentiatie en individualisering
 deelnemers : 22 leraren en 2 begeleiders-inspecteurs
 periode : 18-22 april 1994

De Nederlandse tegenbezoeken hebben in de loop van volgend schooljaar plaats.

In het raam van de voorbereidende besprekingen over het Gent-breed-akkoord werden wat het secundair onderwijs betreft voorstellen geformuleerd naar een actievere vorm van uitwisselingen tussen Nederlandse en Vlaamse scholen.

In het hoger onderwijs werd intensief voortgewerkt aan de uitvoering van de beide Gent-akkoorden.

Belangrijk is dat scholen en instellingen eveneens op autonome basis contacten kunnen ontwikkelen met gelijkaardige instellingen in Nederland. Zij dienen het departement Onderwijs hiervan niet systematisch op de hoogte te brengen.

3. Op de begroting 1994 staat specifiek voor de Nederlands-Vlaamse onderwijssamenwerking een bedrag van 1.500.000 frank ingeschreven. Met dit bedrag worden voornamelijk de kosten gedragen van hogergenoemde stages. Het is evident dat er ook per pedagogische administratie bedragen worden uitgetrokken voor samenwerkingsactiviteiten met Nederland. Het ligt in de bedoeling om — nu de ondertekening van het Gent-breed-akkoord een feit is — hiervoor concrete sommen vast te leggen. Voor het academiejaar 1994/1995 werd onder andere een krediet aangevraagd van 10.000.000 frank voor samenwerking tussen hogescholen in Zuid-Nederland en Vlaanderen in het kader van het Gent-II-akkoord.
4. Leerlingenuitwisselingen worden op forfaitaire basis vergoed. Er wordt een vast bedrag per leerling en per begeleider toegekend. Voor een uitwisseling met Nederland komt dit neer op 3.500 frank per leerling en 6.000 frank per begeleider. Dit systeem van forfaitaire vergoeding brengt met zich mee dat enkel ramingen van de totale uitgaven gekend zijn, geen exacte cijfers. Wanneer men de raming van de totale uitgaven vergelijkt met de toegekende subsidiebedragen, krijgen scholen gemiddeld ongeveer 60 percent van de kosten terugbetaald.

Vraag nr. 121
van 31 maart 1994
van de heer M. BOURGOIS

HOKT — Interpretatie van de begrippen examen en examenzittijd in het algemeen reglement

In zijn commentaar op het besluit van de Vlaamse Executieve van 24 april 1992 houdende het Algemeen Reglement van de Studie van het Hoger Onderwijs van het Korte Type met volledig leerplan, meer bepaald in verband met de definitie die in artikel 2 gegeven wordt aan het begrip examen, stelt de minister dat de definitie van examen toelaat de student op verschillende manieren te beoordelen : door middel van een schriftelijke of mondelinge controlerende proef, door permanente evaluatie, aan de hand van een werk of project, door evaluatie van stages.

De minister stelt ook dat examenzittijd stricto sensu te begrijpen is als periode waarin de examencommissie zetelt. Hieruit leidt hij af dat dit niet uitsluit dat examens plaatsgrijpen buiten die periode genoemd examenzittijd, maar stelt hij dat de uitslag voor die examens slechts in de examenzittijd kan worden vastgesteld en het voorwerp van deliberatie kan zijn.

De verschillende instellingen hoger onderwijs in Vlaanderen passen één en ander niet op dezelfde wijze toe : dat de uitslag voor die examens slechts in de examenzittijd kan worden vastgesteld en het voorwerp van deliberatie kan uitmaken, doet een aantal hogescholen ertoe beslissen voor examens (in de brede zin van het woord), die in de loop van het jaar worden afgenomen (dus buiten de examenzittijd), ofwel geen punten mee te delen, ofwel enkel een waardeoordeel (vaak een voor interpretatie vatbare lettercode) aan de studenten mee te delen.

Voor een student is het van belang omtrent het resultaat van een in de loop van het academiejaar afgelegd examen (denk aan de klassieke partiële examens die in het begin van het kalenderjaar worden afgenomen), enige zekerheid te hebben, zonder dat hij/zij daarvoor het einde van de examenzittijd hoeft af te wachten. Bovendien is het aangewezen voor Vlaanderen te streven naar eenvormigheid.

Antwoord

Het lid acht het aangewezen dat de Vlaamse instellingen voor hoger onderwijs van het korte type een identieke examenregeling zouden toepassen. Het besluit van de Vlaamse regering van 24 april 1992 houdende het algemeen reglement van de studie in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan creëerde voor alle instellingen het kader voor de organisatie van de studie en het academiejaar en voor de examenregeling. Dit algemeen reglement wil de minimale rechten van de studenten waarborgen en legt eveneens aan de instellingen een minimale eenvormigheid op.

Elke instelling kan autonoom dit algemeen reglement verder invullen. In haar huishoudelijk reglement, dat zij aan elke student bij de inschrijving moet overhandigen, deelt zij de concrete organisatie van het academiejaar, het examenreglement en het tuchtreglement mee.

De specifieke vraag van het lid betreft de wijze en het tijdstip van het meedelen van dé resultaten van examens afgelegd in de loop van het academiejaar. Het algemeen reglement is hierover duidelijk : deze resultaten worden formeel bevestigd tijdens de examenzitting en slechts op dat ogenblik is een deliberatie over het geheel mogelijk. Elke instelling beslist autonoom of zij dergelijke uitslagen reeds voor de deliberatie aan de studenten meedeelt, en zo ja, onder welke vorm zij dit doet.

Het ligt niet in mijn bedoeling deze regeling te wijzigen, integendeel. De centrale overheid moet minimale regels opleggen met het oog op een gelijke behandeling van de studenten, maar dit impliceert niet dat de onderwijsadministratie vanuit Brussel voor de concrete organisatie van het onderwijs in de plaats moet treden van de hogeschool. De hogeschool bepaalt binnen de perken van de regelgeving — zelf haar regels, en deelt deze vooraf aan de student mee. Hierdoor kan iedere hogeschool haar eigen profiel bepalen en kan elke student bewust een keuze maken.

Vraag nr. 122
van 5 april 1994
van de heer R. LANDUYT

Lokale Raden — Staat van Afwezigheden als criterium voor benoeming en mutaties

Een aantal lokale raden in West-Vlaanderen gebruiken een Staat van Afwezigheden als één van de criteria bij het beoordelen en rangschikken van de kandidaten zowel voor mutaties als voor benoemingen of bevorderingen. Vermits de centrale raad in principe de rangschikking van de Lokale Raad in deze volgt vraag ik aan de minister of volgende afwezigheden al dan niet in aanmerking mogen komen bij dergelijke Staat van Afwezigheden :

omstandigheidsverlof (sterfgeval in de familie, geboorte, huwelijk, enz.. .)

zwangerschapsverlof ;

syndicaal verlof ;

verlof wegens arbeidsongeval ;

afwezigheden wegens studiedagen ;

afwezigheden wegens opdracht (bijvoorbeeld raad van beroep Argo) ;

ziekteverlof met medisch attest en niet betwist door de controlegeneesheer.

Is het opnemen van sommige van deze afwezigheden niet in strijd met bepalingen of richtlijnen van non-discriminatie ?

Antwoord

In antwoord op de door het lid gestelde vraag ben ik zo vrij te verwijzen naar het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 240 van 10 september 1993 van collega L. Standaert (Vragen en Antwoorden, 1992-1993, nr. 21 van 4 oktober 1993).

Wel kan er nog aan toegevoegd worden dat voor de personeelsbewegingen 1994 (mutaties — vaste benoeming — toelatingen tot de proeftijd) door Argo-centraal voorafgaandelijk de criteria werden opgevraagd aan de lokale bestuursorganen. Uit een eerste gedeeltelijke controle van de criteria van de lokale raden uit de provincie West-Vlaanderen wordt een vermindering vastgesteld van het gebruik van dit criterium.

Vraag nr. 125
van 18 april 1994
van de heer R. VAN WALLEGHEM

Spielberg's film Schindler's List — Gratis tickets voor Brusselse scholieren

Via de pers verneem ik dat 2.000 Brusselse scholieren in aanmerking komen voor een gratis ticket voor Spielberg's film Schindler's List. Dat gebeurt via een subsidie van de Vlaamse Gemeenschap. Dat onze jeugd geconfronteerd wordt met de geschiedenis is alleen maar toe te juichen. Is het dan ook niet aan te raden dat men ook de film over het leven van priester Daens zou vertonen ? Deze film belichaamt twee aspecten van de ontvoogding van het Vlaamse volk, namelijk de sociale strijd en de Vlaamse strijd.

1. Wie besliste de film Schindler's List met 2.000 gratis tickets voor Brusselse scholieren te subsidiëren ? Welk bedrag vertegenwoordigt deze subsidie en op welke begroting werd ze ingeschreven ?
2. Zal de Vlaamse Gemeenschap de Brusselse scholieren aanmoedigen, naar de Vlaamse film Priester Daens te gaan kijken door ook voor die film 2.000 gratis kaarten uit te delen ?
3. Op welke manier en volgens welke normen zal deze vorm van subsidiëring in de toekomst nog voor andere films worden toegepast ?

Antwoord

Het initiatief om tweeduizend gratis tickets aan Brusselse scholieren te verstrekken voor de film Schindler's List van Steven Spielberg gaat uit van de Vlaamse Gemeenschapscommissie Brussel.

Het budget hiervoor wordt dan ook aangerekend op de begroting van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Vanuit het departement onderwijs is een brief gestuurd naar alle schooldirecties secundair onderwijs waarin een oproep wordt gedaan om deze film te integreren in het lesprogramma.

Afhankelijk van het thema van de film en de opportu-

niteit om deze te integreren in het lesprogramma kan dit voor andere films op een gelijkaardige wijze gebeuren.

Vraag nr. 126
van 20 april 1994
van de heer L. GOUTRY

Vlaamse Gemeenschap — Tewerkstelling van gehandicapten

Bij de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, evenals in de diverse diensten of instellingen van openbaar nut die onder het gezag, de controle of het toezicht van de minister staan, zijn wellicht een aantal gehandicapte personen tewerkgesteld.

1. Hoeveel gehandicapten zijn er momenteel tewerkgesteld in het departement, de diensten of de instellingen die onder het gezag van de minister ressorteren, onderverdeeld per dienst of instelling en per niveau ?
2. Hoeveel mensen daarvan zijn statutair benoemd en hoeveel werken er in contractueel verband ?
3. Hoeveel gehandicapten kwamen in dienst tussen 1980 en nu, opgedeeld per jaar ?

P.S. : Deze vraag werd eveneens aan alle Vlaamse ministers gesteld.

Antwoord

Het gecoördineerde antwoord op deze vraag zal verstrekt worden door de minister-president van de Vlaamse regering.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 70
van 22 maart 1994
van de heer J. CAUBERGS

Islamitische verenigingen in Beringen — Subsidies

In de kranten werd onlangs melding gemaakt van toelagen ten bedrage van 100.000 frank en meerdere malen 50.000 frank die werden uitbetaald aan islamitische verenigingen in Beringen.

1. Zijn deze berichten in de pers juist ?
2. Welke bedragen werden er uitbetaald ?
3. Welke verenigingen hebben van een toelage mogen genieten en wat was het toegekende bedrag voor elk van hen afzonderlijk ?
4. Hebben deze verenigingen banden, hetzij rechtstreeks hetzij onrechtstreeks, met in Turkije gevestigde fundamentalistische partijen of organisaties ?

5. Wat is de inhoud van de brief die de Beringse islamitische ontwikkelingsorganisatie van mevrouw de minister ontving ?
6. Zijn er in andere Limburgse gemeenten dan Beringen ook toelagen uitgekeerd aan Turkse verenigingen ? Zo ja, in welke gemeenten zijn die verenigingen gesitueerd en welke bedragen werden toegekend ?
7. Welke criteria worden gehanteerd om een toelage toe te kennen ?

Antwoord

In Beringen waren in 1993 4 erkende organisaties van migranten met een hoofdzakelijk Turks publiek. Deze organisaties hebben elk een toelage van 100.000 frank ontvangen. Voorts waren er twee verenigingen in Beringen die een eenmalige starttoelage van 49.000 frank hebben ontvangen.

De erkende organisaties van migranten zijn :

- Turkse Eenheid van Beringen,
- Islamitische Ontwikkelingsvereniging IOU,
- Turkse Islamitische Culturele Vereniging Steenveld,
- Turkse Culturele Kring.

De verenigingen die een starttoelage ontvingen zijn :

- Migrantenvrouwenwerking Beringen Yonca,
- Vereniging voor Wetenschap, Zedenleer, Islamitische Mystiek en Cultuur voor Turken.

Geen van deze verenigingen heeft, volgens de ondertekende verklaringen in de erkenningsaanvragen, banden met partijen of organisaties in Turkije.

In mijn brief van 30 juli 1993 die de Beringse Islamitische Ontwikkelingsvereniging ontving, heb ik de vereniging meegedeeld dat ik besloten had de organisatie te erkennen en dat ik beslist had een subsidie ten bedrage van 100.000 frank toe te kennen.

Tegelijk heb ik hen, zoals trouwens alle erkende migrantenorganisaties, mijn waardering willen verduidelijken voor het feit dat zij door het aanvragen van deze toelage te kennen hebben gegeven te willen bijdragen aan het versterken van het integratieproces in onze samenleving. Hiermee werd meteen de geest verduidelijkt waarin de toelage werd toegekend.

Daarnaast heb ik de hoop uitgesproken dat Vlaanderen zich niet zal laten meevoeren in een spiraal van haat en geweld, maar integendeel op een positieve wijze een vreedzame interculturele samenleving zal kunnen opbouwen.

Andere Limburgse gemeenten waar Turkse migrantenorganisaties en startende Turkse migrantenorganisaties, erkend voor 1993, gevestigd waren, zijn : Genk, Heusden-Zolder en Houthalen. In Genk waren er vijf erkende en twee startende organisaties. In Heusden-Zolder was er één erkende en waren er twee startende Turkse migrantenorganisaties. In Houthalen was er één startende Turkse organisatie. Al deze erkende organisaties van migranten hebben een toelage van 100.000 frank toegewezen gekregen en de startende organisaties 49.000 frank.

Voor de criteria die gehanteerd worden om een toelage toe te kennen, verwijs ik tenslotte naar het besluit van de Vlaamse regering houdende de voorwaarden tot erkenning en subsidiëring van organisaties van migranten van 27 januari 1993 (Belgisch Staatsblad van 3 september 1994).

**Vraag nr. 72
van 29 maart 1994
van de heer F. GHESQUIERE**

Opvangmogelijkheden voor bejaarden — Arrondissementen Oostende-Veurne-Diksmuide en Ieper

Een van de grote uitdagingen waarvoor onze gemeenschap staat is een oplossing bieden aan de opvang van bejaarden gelet op de vergrijzing van de bevolking en langere levensduur.

1. Graag kreeg ik een zicht op het aantal bejaarden vanaf 60 jaar in de arrondissementen Oostende-Veurne-Diksmuide en Ieper, met procentueel het aandeel in het totaal van de bevolking.
2. Hoeveel inrichtingen inzake opvang bestaan er met betrekking tot
 - rusthuizen, met het aantal woongelegenheden ;
 - service-flats, met het aantal woongelegenheden ?
3. Welke nieuwe initiatieven en hoeveel bijkomende opvangmogelijkheden zijn er in realisatie, in plan-fase ? Met hoeveel aan subsidiëring in totaal en waar zijn deze woongelegenheden te situeren ?

Antwoord

1. Op basis van de bevolkingstoestand van 1 januari 1993 worden het aantal bejaarden vanaf 60 jaar in de kantons Veurne, Diksmuide, Oostende en Ieper en de procentuele verhouding ervan tot de totale bevolking als volgt bepaald :

Kanton	Bevolking	Bejaarden	% -verhouding
Diksmuide	47.696	10.634	22,34
Ieper	104.287	23.178	22,23
Oostende	139.936	34.116	24,38
Veurne	54.508	13.783	25,29

1. Op 1 januari 1994 telden deze kantons volgende bestaande voorzieningen voor bejaarden :

Kanton	Rusthuizen	Woongelegenheden	Service-flats	Wooneenheden
Diksmuide	8	593	0	0
Ieper	16	1.127	2	23
Oostende	29	1.628	2	91
Veurne	9	593	1	24
Totaal	62	3.941	5	138

3. Op 1 januari 1994 werden volgende bijkomende voorzieningen voor bejaarden gepland :

Kanton	Rusthuizen	Woongelegenheden	Service-flats	Wooneenheden
Diksmuide	0	37	4	100
Ieper	3	240	15	353
Oostende	3	198	14	456
Veurne	1	156	7	194
Totaal	7	631	40	1.103

4. Volgende projecten worden momenteel met subsidiëring gerealiseerd (het betreft hier zowel de realisatie van nieuwe eenheden, de vervanging van bestaande eenheden als de aanpassingswerken aan bestaande eenheden) :

Arrondissement Diksmuide

- a. 1 rusthuisproject met in totaal 87 woongelegenheden, waarvan 66 ter vervanging van bestaande woongelegenheden, namelijk : 1 project in Houthulst (87 woongelegenheden waarvan 66 vervangingswoongelegenheden) ;
- b. 1 serviceflatsgebouwproject met in totaal 39 wooneenheden, namelijk : 1 project in Houthulst (39 wooneenheden).

Arrondissement Ieper

- a. 6 rusthuisprojecten met in totaal 483 woongelegenheden, waarvan 354 ter vervanging van bestaande woongelegenheden, namelijk :
 - 1 project in Heuvelland (70 woongelegenheden waarvan 47 vervangingswoongelegenheden) ;
 - 2 projecten in Ieper (185 woongelegenheden waarvan 143 vervangingswoongelegenheden) ;
 - 1 project in Poperinge (84 vervangingswoongelegenheden) ;
 - 1 project in Wervik (120 woongelegenheden waarvan 80 vervangingswoongelegenheden) ;
 - 1 project in Zonnebeke (24 woongelegenheden).
- b. 4 serviceflatgebouwprojecten met in totaal 112 wooneenheden, namelijk :
 - 1 project in Heuvelland (15 wooneenheden) ;
 - 2 projecten in Ieper (76 wooneenheden) ;
 - 1 project in Wervik (21 wooneenheden).

Arrondissement Oostende

- a. 3 rusthuisprojecten met in totaal 252 woongelegenheden, waarvan 234 ter vervanging van bestaande woongelegenheden, namelijk :
 - 1 project in Ichtegem (92 woongelegenheden waarvan 74 vervangingswoongelegenheden) ;
 - 2 projecten in Oostende (160 woongelegenheden waarvan 160 vervangingswoongelegenheden).

b. 2 serviceflatgebouwprojecten met in totaal 96 wooneenheden, namelijk :

- 1 project in Gistel (12 wooneenheden) ;
- 1 project in Oostende (84 wooneenheden).

Arrondissement Veurne

a. 3 rusthuisprojecten met in totaal 239 woongelegenheden, waarvan 120 ter vervanging van bestaande woongelegenheden, namelijk :

- 1 project in Koksijde (90 woongelegenheden) ;
- 2 projecten in Veurne (149 woongelegenheden waarvan 120 vervangingswoongelegenheden).

b. 2 serviceflatgebouwprojecten met in totaal 60 wooneenheden, namelijk :

- 1 project in Koksijde (40 wooneenheden) ;
- 1 project in Veurne (20 wooneenheden).

Vraag nr. 74
van 1 april 1994
van de heer H. BROUNS

Personeelskosten in bepaalde voorzieningen van de welzijnssector — Subsidiëring

In het besluit van de Vlaamse regering houdende de subsidiëring van de personeelskosten in bepaalde voorzieningen van de welzijnssector, lees ik in artikel 4, 5 het volgende : “De personeelskosten die voor subsidiëring in aanmerking komen, zijn alle werkgeversbijdragen in het kader van de sociale zekerheid van de werknemers”.

Graag had ik van de minister vernomen of deze subsidiëring geldt voor de werkgeversbijdragen tot op de hoogte van de forfaitaire bijzondere weddesupplementen of tot op de hoogte van de effectief uitbetaalde weddesupplementen.

Antwoord

De weddesupplementen voor bijzondere prestaties maken sinds 1 januari 1994 het voorwerp uit van een forfaitaire vergoeding die geacht wordt alle kosten met inbegrip van de sociale zekerheidsbijdragen te dekken.

Deze weddesupplementen vallen derhalve niet onder hetgeen bedoeld wordt in het door het lid bedoelde artikel 4, 5° van het besluit ter zake.

Vraag nr. 75
van 1 april 1994
van de heer M. OLIVIER

Thuislozenzorg — Extra banen

Op 20 september 1993 sloot de minister een akkoord met een aantal werkgevers- en werknemersorganisaties van de opvoeders.

Dit akkoord moet voor de volgende drie jaar sociale rust verzekeren. Voor het jaar 1994 werden 82 extra banen voor de onthaalcentra voor thuislozen gepland.

Tijdens latere besprekingen werden bepaalde mondelinge toezeggingen gedaan. Zo zou elk erkend centrum voor residentieel welzijnswerk een voltijdse hulpverlener worden toegekend, zonder bij komende voorwaarden. Ook zou de subsidie terugwerken tot 1 januari 1994.

Naar ik vernomen heb, zou de minister nu op deze toezeggingen terugkomen.

1. Worden de extra banen in de thuislozenzorg inderdaad ondergeschikt aan de herstructurering van het algemeen welzijnswerk in de polyvalente residentiële centra ?
2. Worden de 82 extra jobs in de thuislozenzorg voor 1994 gekoppeld aan bijkomende voorwaarden, in tegenstelling tot wat werd vooropgesteld tijdens de besprekingen ?
3. Zal de toekenning terugwerken tot 1 januari 1994 zoals toegezegd of gaat deze slechts in op 1 januari 1995 ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het lid meedelen dat ik mij inderdaad geëngageerd heb om vanaf 1994 in de thuislozenzorg 82 voltijdse betrekkingen bijkomend te subsidiëren. Met betrekking tot de toewijzing van deze bijkomende banen werden reeds een aantal voorstellen geformuleerd, maar tot op heden is nog geen enkele toezegging gedaan noch definitieve beslissing genomen. Aan de administratie werd intussen opdracht gegeven een besluit van de Vlaamse regering voor te bereiden, dat de juridische basis zal vormen voor deze toewijzing. Dit staat evenwel los van de geplande herstructurering van het algemeen welzijnswerk en er is derhalve geen sprake van bijkomende voorwaarden.

Zodra de Vlaamse regering haar goedkeuring zal hebben gegeven aan het bedoelde besluit, wordt de effectieve toewijzing van deze 82 extra banen mogelijk. Uitstel tot 1 januari 1995 is niet voorzien.

Ik wil het lid verzekeren dat ik de engagementen die werden opgenomen in het akkoord van 20 september 1993 ten volle wens na te komen.

Vraag nr. 76
van 1 april 1994
van de heer J. VANDEURZEN

Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden — Ambulante revalidatiecentra

De ambulante revalidatiecentra ressorteren zowel onder het RIZIV als onder het VFSIPH. Deze centra worden door het Vlaams Fonds erkend en voorzien van onderhoudstoelagen investeringstoelagen worden reeds enkele jaren niet of in beperkte mate uitgekeerd.

R ressorteren de ambulante revalidatiecentra onder de toepassing van het VIPA-decreet ?

Antwoord

Zoals het lid terecht laat opmerken, behoort het toekennen van onderhouds- en investeringssubsidies aan ambulante of extra-murale revalidatiecentra tot de bevoegdheid van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Deze centra ressorteren dan ook onder de toepassing van het VIPA-decreet en in de uitvoeringsbesluiten van dit decreet zullen de geëigende maatregelen inzake subsidiëring van de infrastructuur van de revalidatiecentra worden gepland.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)**L. VAN DEN BRANDE**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 45
van 21 februari 1994
van de heer J. GABRIELS****Vlaams buitenlands beleid — Gegevens**

In de beleidsbrief van de Vlaamse regering van 16 november 1993 inzake de externe betrekkingen in 1994 voorgelegd aan de Vlaamse Raad door de Vlaamse minister-president wordt in punt 13 melding gemaakt van de instrumenten van het Vlaams buitenlands beleid.

Graag had ik van de minister-president de volgende gegevens gekregen :

1. de volledige lijst van vertegenwoordigingen van Vlaanderen in het buitenland ;
2. het administratief statuut van elk der vertegenwoordigers ;
3. het geldelijk statuut van elk der vertegenwoordigers ;
4. de wijze van aanwerving ;
5. wie is verantwoordelijk voor de coördinatie van de Vlaamse vertegenwoordiging in het buitenland ;
6. de kostprijs van alle Vlaamse vertegenwoordigers in het buitenland.

Antwoord

1. Algemeen

De Vlaamse Gemeenschap beschikt in het buitenland over de volgende vertegenwoordigers :

1. gemeenschapsattachés ;
2. investeringsprospectoren ;
3. Vlaamse economische vertegenwoordigers ;
4. vertegenwoordigers van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme (VCGT) ;
5. vertegenwoordigers voor de bevordering van de afzet van producten van de landbouw, tuinbouw en zeevisserij.

Wat de Vlaamse economische vertegenwoordigers en de vertegenwoordigers van het VCGT betreft, verwijs ik het lid voor de punten 1, 2, 3, 4 en 6 van zijn vraag naar de bevoegde Vlaamse ministers, zijnde respectievelijk de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming en de Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.

Op punt 5 van zijn vraag kan ik het lid medelen dat de coördinatie van de Vlaamse diplomatieke vertegenwoordiging in het buitenland berust bij de administratie Externe Betrekkingen van het departement Coördinatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. voorts heeft de administratie Externe Betrekkingen ook werkafspraken met FIOC, het VCGT en de VDBH m.b.t. de afstemming van de werkzaamheden van de vertegenwoordigers van die instanties met het algemeen Vlaams beleid inzake de externe betrekkingen.

2. Gemeenschapsattachés
 - 2.1. Op 23 juli 1993 en 23 december 1993 besliste de Vlaamse regering dat gemeenschapsattachés aangesteld zullen worden met als standplaats Washington, Tokyo, Wenen, Den Haag en Barcelona, en de Permanente Vertegenwoordiging bij de Europese Unie. De wervingsprocedure hiervoor is momenteel lopende.

In Washington, Tokyo en Den Haag zullen de gemeenschapsattachés worden gevestigd in de Belgische ambassade. In Wenen en Barcelona zullen deze diplomatieke vertegenwoordigers van Vlaanderen opereren vanuit de op te richten Vlaamse Huizen aldaar.
 - 2.2. De gemeenschapsattachés behoren tot de groep gespecialiseerd personeel in contractueel verband in dienst van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.
 - 2.3. In uitvoering van de artikelen 88, 89 en 93 van het decreet van 18 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid en het besluit van de Vlaamse Executieve van 11 december 1991 houdende aanwervings- en bezoldigingsregeling van gemeenschapsattachés in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 23 december 1993, werd bezoldigd van de gemeen-

schapsattaché in de weddeschaal 13/2 (1.104.250 tot 1.691.980 frank aan 100 percent).

De geldelijke anciënniteit in de salarisschaal 13/2 wordt bij de aanwerving door de Vlaamse regering vastgesteld in functie van de nuttige ervaring die de gemeenschapsattachés aantonen. Na 6 jaar effectieve of gelijkgestelde prestaties in de betrekking van gemeenschapsattaché wordt bezoldiging vastgesteld in de salarisschaal 14/1 (1.196.870 tot 1.944.890 frank aan 100 percent). Na zes jaar effectieve of gelijkgestelde prestaties in de tweede salarisschaal wordt de bezoldiging vastgesteld in de salarisschaal 15/1 (1.547.110 tot 2.134.840 frank aan 100 percent).

De gemeenschapsattachés kunnen genieten van vergoedingen en toelagen die bij de aanwerving door de Vlaamse regering worden vastgesteld, afhankelijk van de standplaats volgens de regeling die in het federale ministerie van Buitenlandse Zaken ter zake van toepassing is voor ambassadeattaché (Wenen, Washington, Tokyo en Barcelona) of voor ambassaderaad (Brussel en Den Haag).

- 2.4. De gemeenschapsattachés worden aangeworven door de Vlaamse regering, op voorstel van de Vlaamse minister bevoegd voor externe betrekkingen en op advies van een commissie van wetenschappelijke en administratieve autoriteiten, onder voorzitterschap van de vaste werfingssecretaris, of zijn adjunct.

De commissie kan overgaan tot een voorselectie van de kandidaten op basis van een toetsing van de kandidaatstellingen aan de geformuleerde functievereisten.

Het gemotiveerd advies van de commissie is ten minste gebaseerd op :

- de ervaring en de verdiensten van de kandidaat die onder meer blijken uit een curriculum vitae ;
- een gesprek met de kandidaat dat handelt over algemene kwesties die de persoonlijkheid, de geestes- en karakterrijpheid alsmede het denk- en uitdrukkingsvermogen en de talenkennis toetsen aan de kwalificaties die vastgesteld werden in de functieomschrijving.

- 2.5. De kosten verbonden aan het operationeel worden van de gemeenschapsattachés kunnen op jaarbasis geraamd worden op minimum 33,2 en maximum 42,5 miljoen frank.

3. Investeringsprospectoren

- 3.1. Op dit ogenblik zijn 4 investeringsprospectoren werkzaam in het buitenland : 2 in de Verenigde Staten van Amerika (west- en oostkust), 1 voor Zuid-Oost-Azië (standplaats in Singapore) en 1 in Scandinavië (standplaats in Stockholm).

In haar vergadering van 23 juli 1993 hechtte de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring aan de aanstelling van 3 bijkomende investeringsprospectoren, 2 in de Verenigde Staten van Amerika (Chicago en Dallas), 1 in Zuid-Oost-Azië (standplaats nog te bepalen) en 1 technologisch attaché in Tokyo. De Vlaamse regering zal binnenkort een beslissing nemen over de operationele uitvoering van haar beslissing van 23 juli 1993.

- 3.2 De gemeenschapsattachés behoren tot de groep gespecialiseerd personeel in contractueel verband in dienst van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

- 3.3. De weddeschaal A211 is van toepassing voor elke investeringsprospecteur, ingevolge het nieuwe ambtenarenstatuut.

- 3.4. De aanwerving van de investeringsprospectoren gebeurt volgens dezelfde procedures als voor de gemeenschapsattachés.

- 3.5. FIOC-buitenland heeft voor 1994 een budget van :
 — 45 miljoen frank voor personeelskosten ;
 — 36 miljoen frank voor werkingskosten.

4. Vlaams Fonds voor de Promotie van de Produkten van de Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserij

- 4.1. Voor de promotieactiviteiten in het buitenland beschikt het Vlaams Fonds voor de Promotie van de Produkten van de Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserij via een overeenkomst met de v.z.w. Promotie Afzet over twee buitenlandse kantoren in Parijs en in Keulen met in totaal 3 personeelsleden.

- 4.2. Die personeelsleden hebben een overeenkomst van beperkte duur tot 31 december 1994.

- 4.3. Betrokkenen werkten voor de regionalisering voor de Nationale Dienst voor de Afzet van Land- en Tuinbouwprodukten.

- 4.4. De kostprijs in 1994 van deze vertegenwoordigers bedraagt 10,1 miljoen frank.

Vraag nr. 54 van 15 maart 1994 van de heer F. WYMEERSCH

NV Boelwerf — Europese steun

Op 27 oktober 1993 verklaarde Europees Commissaris Van Miert dat de Europese Commissie twee verschillende bedragen had goedgekeurd als steun bij de sluiting van de NV Boelwerf in Temse : 443 miljoen frank om de kosten te dekken voor de opzegvergoeding en omscholing van 211 werknemers die pas zullen betaald worden wanneer de werknemers de werf hebben verlaten en 606 miljoen frank voor de kosten van de opzegvergoedingen van 593 werknemers die onmiddellijk de werf hebben verlaten.

Alhoewel de goedkeuring van de commissie dateert van 27 oktober 1993, meldt het LBC dat deze gelden

reeds voor het faillissement werden gegeven aan het Fonds voor scheepsbouw en dat die bedragen o.m. bestemd waren voor bruggepensioneerden en personen die een verkorte opzeg hadden gekregen. Dat zou betekenen dat de Europese commissie steunmaatregelen goedkeurt die ze ongeveer een jaar voordien had uitbetaald.

1. Wanneer zijn genoemde bedragen uitgekeerd en komen deze bedragen overeen met het werkelijk uitgekeerde bedrag ?
2. Aan wie werden de bedragen uitgekeerd ?
3. Voor welk doel ze zijn gebruikt, wetende dat nog altijd een (kleine) groep mensen op de eerste betaling van hun vordering wachten ?
4. Is het normaal dat steun bij sluiting wordt uitbetaald nog voor over een eventueel faillissement is beslist ?

Antwoord

1 De 606 miljoen frank, die volgens het lid bestemd waren voor opzegvergoedingen, hebben geen betrekking op de opzegvergoedingen van de 593 werknemers die de werf hebben verlaten. Deze opzegvergoedingen vallen ten laste van de curatele van de Boelwerf in faillissement, aangezien deze mensen niet door de nieuwe NV Boelwerf Vlaanderen in dienst werden genomen. De 606 miljoen frank zijn daarentegen een steun aan de NV Boelwerf Vlaanderen, omdat de nieuwe werf de resterende personeelsleden van de oude werf met behoud van rechten overneemt. Door aldus de lasten van het faillissement met hetzelfde bedrag te verminderen, wordt het voor de curator wel mogelijk het sociaal passief van de 593 werknemers, die niet opnieuw worden tewerkgesteld, te vergoeden uit het actief van het faillissement. De 606 miljoen frank is dus aan de werf als subsidie gegeven om deze last te compenseren. Deze bedragen werden eind 1993 uitgekeerd.

De 443 miljoen frank, waarvan sprake in de vraag van het lid, worden gereserveerd voor de financiering van de herscholing, buiten de werf, van de overtallige personeelsleden ten opzichte van het in het businessplan op termijn voorziene personeelsbestand (ca. 1.100 personen).

2. De 606 miljoen frank werd aan Boelwerf Vlaanderen betaald ; de 443 miljoen frank zijn nog niet besteed.
3. Het feit dat mensen nog op betalingen van vorderingen wachten, heeft met deze enveloppes geen enkel verband.
4. Er is geen steun uitbetaald vóór de falings.

Vraag nr. 55
van 15 maart 1994
van de heer F. WYMEERSCH

NV Boelwerf — Evolutie van orderboek en tewerkstelling

In het kader van de overname na faillissement van de

NV Boelwerf, is er overgegaan tot een groot aantal afvloeiingen.

Vermits de Vlaamse overheid via bepaalde structuren een van de voornaamste aandeelhouders blijft in de nieuwe NV Boelwerf Vlaanderen, lijkt het niet meer dan normaal dat ze regelmatig toezicht houdt op de evolutie van orderboek en tewerkstelling. Nu bereiken mij geruchten uit kringen binnen de NV Boelwerf Vlaanderen dat het met het personeelsbestand scheef gaat. Bepaalde orders zouden gevaar lopen omdat men niet meer over voldoende bekwaam personeel zou beschikken om een en ander juist uit te tekenen en de plannen op te stellen.

1. Is het juist dat bestellingen voor 2 olieschepen moeilijk uitvoerbaar zijn om deze reden ?
2. Wat is op dit ogenblik het orderboek van de NV Boelwerf Vlaanderen ?
3. Wat zijn de onmiddellijke vooruitzichten diens gevolg inzake de tewerkstelling ?
4. De Methania, een van de kroonjuwelen van de NV Boelwerf, is waarschijnlijk aan vervanging toe. Is de minister op de hoogte van het op handen zijnde uit de vaart nemen en zijn er al contacten gelegd door de reder om een vervangende bestelling bij de NV Boelwerf Vlaanderen onder te brengen ?

Antwoord

1. De technische gevolgen van het faillissement (o.a. gecorrodeerde pijpen e.d.) en de langdurige werkonderbreking hebben mee gebracht dat de eerste schepen iets later werden afgeleverd dan gepland. Deze problemen hebben echter niets te maken met de bekwaamheid van het personeel.

De bestelling van de twee genoemde olieschepen, die momenteel in de ontwerp- en studiefase zijn, zullen geenszins leiden tot een tekort aan bekwaam personeel in de tekenafdelingen.

Op sommige ogenblikken zullen er zich wel capaciteitsproblemen stellen maar daarvoor worden de gepaste maatregelen genomen. Het is immers duidelijk dat een werf van 1.100 personen zich anders moet organiseren dan een werf van 1.860 personen.

2. Het orderboek van Boelwerf Vlaanderen NV ziet er vandaag als volgt uit :

Bouwnr.	Type schip	Afleveringsdatum
1540	kabellegger	eerste kwartaal 1995
1544	koelschip	april 1994
1545	koelschip	tweede kwartaal 1994
1546	LPG-tanker	vierde kwartaal 1994
1550	shuttle tanker	eerste kwartaal 1996
1551	shuttle tanker	derde kwartaal 1996

Het totale orderboek vanaf heden omvat ongeveer 1.920.000 productie-uren. Op te merken valt nog dat in januari/februari van dit jaar reeds drie chemische tankers werden opgeleverd.

3. Onmiddellijke gevolgen voor de tewerkstelling :

Personeelsbezetting bij de start, april 1993 : 1.310 personen.

Personeelsbezetting heden : 1.280 personen.

Toekomstige bezetting : 1.100 personen (met de brugpensioenen die nog gepland zijn zal de bezetting in oktober 1994 ongeveer 1.140 personen zijn).

Bezettingsgraad van de werf :

	Bezetting werf
1° kwartaal 1994	68 %
2° kwartaal 1994	49 %
3° kwartaal 1994	62 %
4° kwartaal 1994	75 %
1° kwartaal 1995	77 %
2° kwartaal 1995	87 %
3° kwartaal 1995	83 %
4° kwartaal 1995	59 %

Commentaar

Voor 1994 is er een praktisch volledige bezetting voor de Technische Dienst.

Het lage totale bezettingscijfer voor 1994 is een gevolg van een slechte aansluiting van het orderboek onder andere door het wegvallen van twee schepen in juli 1994 (2 LPG-tankers, oorspronkelijk besteld door de rederij Exmar).

Het feit dat de bezetting van 1995 nog niet optimaal (= 95 à 100 %) is, kan nog verholpen worden door nieuwe nog te boeken bestellingen die zullen moeten zorgen voor de verdere continuïteit.

4. Er zijn contacten geweest tussen Boelwerf Vlaanderen en de reder die de Methania beheert.

De levensduur van het schip wordt echter geschat op minimaal 25 jaar.

De reder heeft de werf laten begrijpen dat voorlopig nog niet aan vervanging van het desbetreffende LNG-schip wordt gedacht.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 151
van 14 maart 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Leiebekken — Infrastructuur voor sanering

De talrijke en belangrijke investeringen in het saneren van het Leiebekken beginnen, naar verluidt, resultaat op te leveren. Veel blijft te doen en kennelijk dreigt grote vertraging bij de investeringen in het opvangen van het afvalwater, het collecteren en het zuiveren

daarvan. Dat leidt tot onderbenutting van de bestaande capaciteit en investeringen, bijvoorbeeld in het Leiebekken.

1. Wat zijn de effectief gedane investeringen in het Leiebekken in 1993 ?
2. Wat zijn de geplande investeringen voor '94 ?
3. Hoe ziet de totale planning eruit voor opvang, collecteren en zuiveren van het afvalwater in het Leiebekken, inclusief de bouw van zuiveringsstations en het inwerkingstellen daarvan ?
4. Wie is bevoegd en verantwoordelijk voor de integrale planning bijvoorbeeld voor het Leiebekken, op politiek-bestuurlijk niveau en op administratief vlak ?
5. Wie is bevoegd en verantwoordelijk voor de bestendige evaluatie van het beleid, respectievelijk het beheer terzake op administratief of dienstenniveau, specifiek in het Leiebekken ?
6. Waarom is het Leiebekken-comité, ondanks de planning, vandaag nog niet operationeel en wat zijn de huidige vooruitzichten ter zake ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens werd het antwoord rechtstreeks aan het lid toegestuurd.

Vraag nr. 158
van 17 maart 1994
van de heer L. BARBE

Impulsgebied Dendermonde-Sint-Niklaas — Ecologische gevolgen van het toeristisch project Meirdam in Dendermonde

De streekcommissie van het impulsgebied Dendermonde-Sint-Niklaas verleende onlangs gunstig advies aan het toeristisch project Meirdam in Dendermonde. De kostprijs wordt geschat op 110 miljoen frank. Er is sprake van actieve waterrecreatie, de aanleg van een camping en sportinfrastructuur, een museum enzovoort. Met andere woorden, het gaat om een project inzake harde recreatie met een onherstelbare en zware impact inzake ruimtelijke ordening en op het vlak van leefmilieu.

Dit project is zeer omstrede :

- de Meirdam is opgenomen in de Groene Hoofstructuur als natuurontwikkelingsgebied. De uitbouw van dit project bezwaart uiteraard deze functie ;
- de Meirdam is ook opgenomen als natuurgebied in het voorstel van de natuurverenigingen in het kader van het ecologisch impulsprogramma ;
- er zijn twijfels over de economische haalbaarheid, gezien er verschillende gelijk kaardige projecten in de buurt zijn (bijvoorbeeld Nieuwdonk en Donkmeer te Berlare).

1. Welke studies werden er gemaakt inzake de ecolo-

gische impact van het project ? Wat zijn er de resultaten van ?

2. In welke mate was er contact tussen de diensten van de minister bevoegd inzake het ecologisch impulsprogramma en de streekcommissie van het economisch impulsprogramma ?
3. Welke garanties heeft de minister dat dit project het ecologisch impulsprogramma niet bezwaart ?

Antwoord

1. Door het bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling (BNO), Aminal, werden geen studies gemaakt inzake de ecologische impact van het project. Het BNO heeft evenmin kennis van uitgevoerde of lopende studies.
2. Tot op heden waren er geen contacten tussen het ecologisch economisch impulsprogramma.
3. Er kunnen geen garanties worden gegeven m.b. t . een eventuele bezwaring van het ecologisch impulsprogramma door het project. Hiervoor is bijkomende studie nodig.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 30
van 16 november 1993
van de heer W. VERREYCKEN

Heraanleg kruispunt August Van de Wielelaan-Krijgsbaan in Deurne — Eerbiediging van de gewestplanning

In deze tijd van dalende tewerkstelling juich ik graag elk initiatief toe dat arbeidsplaatsen creëert. Het is dus allerminst mijn bedoeling de firma Belgadema (Makro) te willen afremmen in de expansie. Toch meen ik respect te moeten opeisen voor normen waaraan elke burger, elke handelaar, onderworpen is. Het eerbiedigen van gewestplannen is een van deze normen.

De reeds gerealiseerde Makro-uitbreiding in Deurne situeert zich op een grondstuk dat in het gewestplan én in de nieuwe groene Hoofdstructuur, als groenzone werd ingekleurd. Tegelijk verklaarde een Belgadema-directeur, tijdens de districtsraad in Deurne op 4 november, dat zijn firma mee de heraanleg van het kruispunt August van de Wielelaan-Krijgsbaan, tegenover het Makrocomplex, financierde. Het betreft hier zeker geen private wegen.

Meent de minister niet dat normen, in casu gewestplannen, opgelegd worden om te worden geëerbiedigd ?

Is mijn veronderstelling dat de mede-financiering van de heraanleg van het genoemde kruispunt, een betaling is voor de toelating om het gewestplan te omzeilen, gerechtvaardigd ?

Antwoord

De Makro-uitbreiding in Deurne betreft het aanleggen van een parking met toegangsweg.

Dit heeft te maken met de gewijzigde situatie, ontstaan na de openstelling van het winkelcentrum in Wijnegem.

De wijzigingen aan het kruispunt August Van de Wielelaan-krijgsbaan in Deurne en de andere kruispunten in de onmiddellijke omgeving, gebeurden deels in functie van deze gewijzigde situatie.

De aanpassingen aan het kruispunt August Van de Wielelaan die recent zijn voltooid, werden gefinancierd door het Vlaams Gewest. Deze waren gepland, onafgezien van de openstelling van het winkelcentrum. De aanpassingswerken aan de andere kruispunten in de omgeving gebeurden uitsluitend in functie van deze openstelling. Zij werden volledig gefinancierd door de Nationale Nederlanden, eigenaars van het winkelcentrum, en de Makro in onderling overleg met elkaar. De uitbreiding van de Makro-vestiging was een noodzaak in verband met de bereikbaarheid ervan. Deze werd gunstig geadviseerd door de stad Antwerpen en door de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer. Er werd hiervoor een bouwvergunning afgeleverd door de diensten van ruimtelijke ordening en zulks in het kader van het decreet van 28 juni 1984. Tijdens het openbaar onderzoek werden geen bezwaarschriften ingediend.

Vraag nr. 110
van 17 januari 1994
van de heer M. CORDEEL

Uitbreiding van haven en industrie op de Wase Scheldeoever — Bufferzone

In de poldergemeenten maken tientallen mensen zich zorgen over de leefbaarheid van hun omgeving. De vrees is ingegeven door de uitbreiding van haven en industrie op de Wase Scheldeoever. Momenteel is vooral het Verrebroekdok erg omstreden.

Volgens de dienst Ontwikkeling Linker-Scheldeoever (Dolso), die samen met de Rijksuniversiteit Gent experimenteert of aangeplante slibheuvels in aanmerking kunnen komen bij de inrichting van buffergebieden nabij haven- en industriegebieden, is de vrees voor milieuhinder niet terecht. De dienst wijst erop dat een metersbreed groenscherm alle hinder binnen de perken zal houden. Maar tijdens een recent debat van de Wase Persclub stelde een ambtenaar van Dolso onomwonden dat er niet eens kredieten zijn om het groenscherm ter hoogte van Kallo af te werken. En dat had al jaren gerealiseerd moeten zijn.

1. Welke zijn de eerste resultaten van het experiment Dolso en RUG ?
2. Wat gaat er gebeuren wanneer resultaten onbevredigend zijn ? Krijgen Verrebroek en Kieldrecht in zo'n geval geen bescherming ?
3. Zijn er al resultaten van een MER voor het Verrebroekdok bekend ? Zo ja, graag een toelichting ?

Zo niet, wanneer worden resultaten uiterlijk verwacht ?

4. De Beverse Milieuraad heeft recent aangeklaagd dat de bevolking nauwelijks iets afweet over de expansie op de Linkeroever. Deelt de minister deze bezorgdheid ? Indien niet, op welke manier werd de bevolking wel ingelicht ? Indien de bezorgdheid wel wordt gedeeld, wat gaat de minister ondernemen om de bevolking beter te informeren ?

Antwoord

1. De resultaten van de experimenten met het aanplanten van slibheuvels zijn bevredigend. Deze experimenten hebben geleid tot de selectie van bepaalde aanplantingen, struiken en boomsoorten die zonder problemen op een slibondergrond gedijen.

De specie die thans beschikbaar is in de laguneringsstorten zal worden aangewend voor een dijkverhoging met groenaanplanting langsheen de Verkortingsdijk ten zuiden van Doel om deze leefgemeenschap af te schermen van de industriële activiteiten. De bouwaanvraag hiertoe werd zeer recentelijk opgemaakt.

2. In het kader van de bouw van het Verrebroekdok is gepland dat een zone langsheen de noord-zuid watergang en een landschapshoevel als buffer langsheen het Spaans-Fort en de Watermolendijk zal worden aangelegd.

De eerste fase omvat de aanleg van de strook tussen de Sluisstraat en de Sint-Michielsstraat. Naderhand wordt een tweede fase voorzien tot aan de Driedijk. Er wordt voor de aanleg van de landschapshoevel gebruik gemaakt van specie die plaatselijk ontnomen wordt van de later met zand op te hogen terreinen.

Voor het gehele gebied tussen Verrebroek en Kieldrecht is een ontwerp uitgewerkt dat thans ter discussie ligt bij de lokale gemeentelijke overheid. Voor de beplantingen wordt voornamelijk gebruik gemaakt van streekeigen bomen.

Hierbij kan nog worden opgemerkt dat ten zuiden van het gemaal Watermolen de realisatie van het groenscherm reeds is uitgevoerd in het kader van de bouwkundige werken van dit gemaal en dat de nieuwe aanplantingen een vervanging vormen van die welke er destijds op de dijken aanwezig waren.

De aanleg van het Verrebroekdok zal voorafgegaan worden door de aanleg van een buffer ter hoogte van Verrebroek.

3. Het MER voor het Verrebroekdok werd reeds conform verklaard. Ondertussen is reeds een aanvang gemaakt met de voorbereiding tot realisatie van de 2 vereisten die aangegeven staan in het MER, namelijk :
- de studie tot het bouwen van een landschapshoevel als buffer tussen de dorpskern van Verrebroek en het Verrebroekdok ;
 - het uitwerken van een westelijke wegaansluiting

tussen de expressweg A11 en de Waaslandhaven voor het verkeer komende uit de richting Zelzate.

4. Alle studies, ontwerpen en beslissingen in verband met de ontwikkeling van de Waaslandhaven worden op diverse wijzen vanuit de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen door de buitendienst Dolso toegestuurd aan de lokale instanties, in het bijzonder de gemeente Beveren. Diverse vergaderingen worden gehouden in aanwezigheid van afgevaardigden van de gemeente Beveren, de stad Antwerpen en de Maatschappij. De administratie is niet vertegenwoordigd in de Beverse milieuraad, maar mijn diensten zijn bereid hen de nodige toelichting te geven.

Vraag nr. 149 van 10 februari 1994 van de heer M. CAPOEN

IJzervallei — Baggeren en waterbeheersingwerken

De overstromingen van eind 1993 in de Maas- en de IJzervallei hebben de Vlaamse regering geïnspireerd tot versnelde aanpak van infrastructuurwerken die noodzakelijk zijn om de gevolgen van mateloos watergeweld in de toekomst zoveel mogelijk te beperken. Zo stelde de Vlaamse regering 745 miljoen frank ter beschikking voor het verstevigen van dijken in Vlaanderen. Daarvan zullen 460 miljoen frank zo vlug mogelijk worden besteed. De resterende 285 miljoen frank zullen worden vastgelegd bij de volgende begrotingscontrole.

Wat de Westhoek betreft, neemt de Vlaamse regering zich voor een studie aan te gaan om in Nieuwpoort een stuw te bouwen die grotere debieten naar zee kan lozen dan tot op heden het geval is.

Een optimale afwatering is echter maar mogelijk indien het water ongehinderd naar Nieuwpoort kan vloeien via de diverse waterlopen, waaronder uiteraard de IJzer.

In dat verband is men het er zowel in landbouw- als in milieukringen over eens dat de IJzer dringend gebaggerd dient te worden. Op sommige plaatsen zou het slib op de IJzerbodem meer dan één meter dik liggen. Het spreekt vanzelf dat die volumes de plaats innemen van overtollig water dat dan zijn weg buiten de oevers gaat zoeken.

1. Overwegen de diensten van de minister om na het signaal van eind 1993 de IJzer te baggeren ? Welke problemen kunnen daarbij rijzen ? Hoe kan men die problemen oplossen ? Op hoeveel raamt men de kostprijs van zo'n operatie ?
2. Welke initiatieven zal de minister nemen voor het saneren van de Martjesvaart tussen Langemark en Merkem ?
3. Welke andere waterbeheersingswerken voorziet het Vlaamse Gewest in de IJzervallei in de nabije toekomst ?

Antwoord

1. In aansluiting op de gebeurtenissen wordt thans een peiling uitgevoerd van alle waterwegen van het IJzerbekken onder de bevoegdheid van de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen.

Op basis hiervan zal worden bepaald welke baggerwerken noodzakelijk zijn. Het grote probleem hierbij wordt gevormd door het vinden van economisch en ecologisch verantwoorde stortplaatsen. In samenwerking met alle betrokken diensten wordt naar oplossingen gezocht.

De raming hangt af van de te baggeren hoeveelheid, de positionering van de stortplaatsen en de ecologische maatregelen. Als richtprijs voor het baggerwerk zelf op de IJzer kan 300 frank/m³ worden aangenomen.

2. Deze waterloop is niet onder mijn beheer. Het betreft hier een bevoegdheid van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

3. In Nieuwpoort wordt voorzien in de bouw van een nieuwe, grotere stuw. Aansluitend hieraan zal ook de bedding van de rivier in zekere mate worden aangepast. Daarnaast wordt gepland dijken en oevers te versterken.

De aanpassingen van de bedding en de dijk- en oeverwerken zijn te zien binnen een globale beheersoptie voor het IJzerbekken kaderend in de beginselen van het integraal waterbeheer. Gepast studiewerk moet hierbij de nodige elementen verschaffen.

In het Vlaams Infrastructuurplan (VIP), dat ik onlangs heb voorgesteld, zijn voormelde werken trouwens opgenomen als concrete projecten binnen het Jaarlijks Onvermijdbaar Programma. Ze werden opgenomen in het recent door de Vlaamse regering goedgekeurde Urgentieprogramma voor Waterbeheersing en zijn ter verwezenlijken voor het jaar 2000, ten einde de burgers een minimaal veiligheidsniveau te garanderen.

Vraag nr. 159
van 16 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Doeldok — Resultaten van studies

Volgens recente berekeningen uitgevoerd door het comité Polders in Nood zou de ombouw van het tot nu toe ongebruikte Doeldok, om het geschikt te maken voor overslagbedrijven zo'n 4 miljard frank kosten. Daarbij zou worden uitgegaan van methodes andere dan die tot op heden werden voorgesteld door de dienst Ontwikkeling Linkerscheldeoever. Het comité zou de minister volgens persberichten een dossier hebben bezorgd in dat verband.

Hebben de diensten van de minister dit dossier al kunnen bestuderen ?

Wat zijn desgevallend hun bevindingen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat mijn uitvoeringsdienst in Sint-Niklaas tot op heden nog geen dossier heeft ontvangen van het comité Polders in Nood, waarin een uitgewerkte en gestaafde berekening vervat is die aantoonde dat de ombouw van het Doeldok, om het geschikt te maken voor overslagbedrijven, slechts 4 miljard frank zou kosten.

Uit de berichtgeving die deze dienst heeft opgevangen en de persmededelingen, kan worden afgeleid dat voornoemd comité zich met grote waarschijnlijkheid gesteund heeft op onderstellingen in verband met afmetingen, uitvoeringsomstandigheden, afwerkingsgraad enzovoort, die aanleiding geven tot een verkeerde inschatting ten opzichte van de realiteit.

Een correcte beoordeling van de argumentatie van het comité Polders in Nood, kan slechts geschieden aan de hand van de voorgelegde berekeningen. Ik ben zeker bereid dit document te onderzoeken zodra het mij overgemaakt wordt.

Vraag nr. 165
van 17 februari 1994
van de heer J. ANSOMS

SER V — Vlaamse Wegencommissie

In het SERV-bericht van januari-februari 1993 vernam ik dat de Vlaamse Wegencommissie binnen de schoot van de SERV is opgericht.

1. Welk is de samenstelling van deze commissie ?
2. Zijn haar adviezen openbaar ? Zo ja, hoe kan men deze adviezen dan verkrijgen ?

Antwoord

1. De Vlaamse Wegencommissie is als volgt samengesteld :

a. Sociale partners

de heren J. Bartier — NCMV, E. Peeters — ACV, G. Rosseel — Boerenbond, W. Van der Beken — VEV, V. Van der Haegen — ACLVB, F. Van Thillo — ABVV.

b. Deskundigen

de heren G. Allaert — RUG, Ch. Coeck — RUCA, E. Jacobs — Confederatie Bouw, J. Mortelmans — KUL, E. Van de Voorde — UFSIA, R. Vertongen — KUB

2. De adviezen zijn openbaar voor zover de SERV ze heeft overgenomen. De SERV verspreidt zelf haar adviezen meer in het bijzonder naar de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 190
van 9 maart 1994
van mevrouw M. AELVOET

Het Delleke in Hoegaarden — Omzetting tot woongebied

Onlangs besliste het gemeentebestuur van Hoegaarden de omzetting te vragen van woonuitbreidingsgebied tot woongebied voor het gebied Het Delleke. Het Delleke situeert zich in de vallei van de Nermbeek tussen de Valleistraat en de Loriesstraat. Via de intercommunale Interleuven wil de gemeente de gronden van een tiental eigenaren afkopen en verkavelen in een zestigtal bouwpercelen.

Het Hoegaards gemeentebestuur stelt in haar verantwoordingsnota aan de diensten voor stedenbouw niet aan expansie te willen doen, doch legt niettemin haar streefdoel in een inwonersevolutie van 5.700 inwoners nu naar 6.500. Voorts wordt een wel zeer merkwaardige redenering gehanteerd : de omzetting in woonzone wordt beschouwd als een compensatie van het verlies van een andere woonuitbreiding door omvorming tot industrieterrein. De indruk ontstaat dat het gemeentebestuur zich door haar handelwijze eerder op slep-touw laat nemen onder speculatieve druk, eerder dan door wetenschappelijk onderbouwd studiewerk.

In het verleden heeft de minister er herhaaldelijk de nadruk op gelegd dat woonuitbreidingsgebieden slechts mogen worden aangesneden indien de bestaande reserve in de woonzone is opgebruikt. Ik wijs erop dat dit tot op heden niet het geval is. Hoegaarden telt bijvoorbeeld een vrij belangrijke leegstand, die op ongeveer 9 procent geraamd wordt.

Zal de minister ook in dit dossier zijn principieel verzet tegen onverantwoord aansnijden van woonuitbreidingsgebieden handhaven ?

Meent de minister niet dat met het oog op een sociaal huisvestingsbeleid en een gezond ruimtelijk ordeningsbeleid eerder maatregelen aangewezen zijn ter herwaardering van de bestaande woonkern zoals o.m. de verouderde woonzone aan de Valleistraat ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat de vermelde verkaveling nog in onderzoek is op de administratie. Gezien de betrokken gronden gelegen zijn in het woonuitbreidingsgebied van het gewestplan Tienen-Landen, zal het project worden beoordeeld op basis van de op 22 september 1922 door mij verstrekte richtlijn betreffende het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden.

Bedoelde richtlijn bevat zeer stringente criteria voor het aansnijden van deze gebieden.

Vraag nr. 199
van 15 maart 1994
van de heer M. CAPOEN

Elektriciteitscentrale in Brugge — Lokatie

In samenwerking met de NV Distrigas plant Electrabel

een nieuwe elektriciteitscentrale ten noorden van Brugge, op een terrein in het industriegebied Herdersbrug, langs het Boudewijnkanaal. Het project berust op het Nationaal Uitrustingsplan inzake Produktiemiddelen en Groot-Transport van Elektrische Energie 1988-1998.

Onafhankelijk van de vraag of deze elektriciteitscentrale noodzakelijk is, stelt zich de vraag of de voornoemde lokatie aanvaardbaar is. Weliswaar gelegen op een industrieterrein grenst de mogelijke inplanting aan een landschap dat zich kenmerkt door een bijzondere natuur- en cultuurhistorische waarde. In de onmiddellijke omgeving bevinden zich talrijke beschermde monumenten, stads- en dorpsgezichten en gerangschikte landschappen. Ik verwijs ter zake o.m. naar de schuur Ter Doest, naar de domeinen Rozeblomme en Goudblomme, naar de oude kerk van Dudzele en de OLV-kerk van Lissewege. De inplanting van de centrale op het betrokken industrieterrein zal ontegensprekelijk een visueel-verstorende impact hebben, en ook onherroepelijk afbreuk doen aan de landschappelijke waarden van de regio. Een alternatieve lokatie in de achterhaven van Zeebrugge werd, om onduidelijke redenen, niet weerhouden.

1. Wat is het oordeel van de minister over de mogelijke inplanting van de centrale op het industrieterrein Herdersbrug te Brugge, vooral in relatie tot de landschappelijk en cultuurhistorisch waardevolle onmiddellijke omgeving ? Is het de minister bekend dat een lokatie in de achterhaven van Zeebrugge niet werd weerhouden ? Waarom niet ?
2. Zal de minister met zijn bevoegde collega's van de federale of de Vlaamse regering overleg plegen om de inplantingsplaats van deze centrale, indien ze überhaupt gebouwd wordt, te herlokalisieren ? Welke initiatieven zal hij daartoe nemen ?

Antwoord

Algemeen kan worden gesteld dat, ingevolge de uitdientneming van verouderde centrales en bij een toenemende groei van elektriciteitsverbruik conform de gegevens van het geciteerde Nationaal Uitrustingsplan, een extra vermogen van 3100 MWe à 5400 MWe moet worden geïnstalleerd, afhankelijk van de feitelijke elektriciteitsvraag.

De beslissing Doel 5 niet te bouwen en de toenemende groei van verbruik hebben als gevolg dat het uitrustingsplan de bouw van een aantal gas- (STEG) en kolencentrales plant.

1. De lokatie achterhaven Zeebrugge

Op 26 juni 1993 werd de startnota voor de MER-studie ter zake opgemaakt.

De oorspronkelijke lokatie binnen de zone voor milieubelastende industrie van het gewestplan Brugge-Oostkust, meer bepaald in de achterhaven van Zeebrugge, werd vooropgesteld in functie van een kolencentrale en het aspect kolentransport. Bijgevolg was de diepwaterlokatie bijzonder geschikt.

Voor het aanpassen van het project naar een STEG-

centrale (Stoom- en Gasturbines) werd rekening gehouden met milieufactoren. Het afstappen van het principe van een kolencentrale veranderde de oorspronkelijk ke lokatiecriteria.

De mogelijke installatie van een STEG-centrale is relatief minder gebonden aan een diepwatergebonden lokatie, rekening houdende met het element gas en/of lichte stookolie als brandstof voor de centrale en de koelwaterproblematiek.

Ten slotte is ook een adequate industriële uitbouw van de achterhaven van Zeebrugge in functie van een te verwachten haventrafiek één van de elementen die bij de besluitvorming over deze vestiging een rol heeft gespeeld.

2 De lokatie Herdersbrug

De nieuwe lokatie maakt het voorwerp uit van een MER-rapport waarbij de lokatie gekozen wordt omwille van :

- de noodzakelijke ondersteuning van het hoogspanningsnet in West-Vlaanderen en de omgeving van Brugge in het bijzonder ;
- de aanwezigheid van een ardgasknooppunt voor de bevoorrading van brandstof.

Het milieueffectrapport betreffende de lokatie Herdersbrug waarvan de startvergadering plaats had op 1 maart 1994 is uiteraard nog in behandeling.

In het rapport wordt behalve aan de verantwoording betreffende de behoefte aan energie voor de regio en de problematiek betreffende de aanvoer van aardgas, de koeling en de ontsluiting van het terrein, ook uitvoerig aandacht geschonken aan het geheel van visuele en perceptische problemen, die gepaard zouden gaan met deze vestiging.

Tevens wordt de feitelijke juridische en administratieve situatie met betrekking tot vooral de landschappelijke kwaliteiten van de lokatie in detail behandeld en wordt ook het visueel landschappelijk aspect belicht, zowel tijdens de bouwfase als na eventuele realisatie van het project.

Het milieueffectrapport behandelt eveneens een aantal voorstellen om de visuele hinder zowel op het niveau van de centrale als ten opzichte van de ruimere omgeving te reduceren.

Aan de hand van het definitief rapport dat binnenkort verwacht mag worden zullen zowel de feitelijke lokatie als het geheel van milderende maatregelen met betrekking tot de vestiging op een objectieve manier aan de orde worden gesteld.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 85
van 9 maart 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Universitaire Werkgroep Litteratuur en Media — Schrapen van subsidies

Naar verluidt zijn de subsidies voor de universitaire werkgroep Litteratuur en Media geschrapt. Dit zou gebeurd zijn wegens de didactische bedoelingen van de lezingen- georganiseerd door deze vereniging.

1. Klopt dat ? Wat zijn de motieven ?
2. Is de beslissing inderdaad genomen voor de bijeenkomst van de adviescommissie en voor de einddatum waarop aanvragen voor toelagen mochten worden ingestuurd ?
3. Waarom wenst de minister schrijversacademies niet meer te subsidiëren ?
4. Waarom beantwoorden die niet aan zijn doelstellingen ?
5. Wat zijn die doelstellingen ?

Antwoord

1. Voor het jaar 1993 heb ik beslist de subsidiëring als literaire vereniging van de universitaire werkgroep Litteratuur en Media evenals van de overige schrijversacademies te verminderen tot 30.000 frank. Het aantal subsidieerbare lezingen gegeven door de schrijfacademies werd evenwel verdubbeld tot 24 per jaar. Hierdoor komt de totale financiële steun voor de schrijversacademie WEL op 150.000 frank voor 1993. Het is dus onjuist dat ik deze subsidies zou hebben geschrapt. Wel is het zo dat de didactische opdracht die de schrijversacademies zich stellen niet helemaal strookt met de beleidsdoelstellingen inzake litteratuur, die ik als Vlaams minister bevoegd voor Cultuur en mijn administratie Kunst, dienst Letteren vooropstellen. Dat betekent geenszins dat de didactische begeleiding van het literaire fenomeen niet voor subsidiëring in aanmerking zou mogen komen. Het verstrekken van reeksen cursussen kan evenwel geen beleidsprioriteit zijn voor het departement Cultuur. Die beleids optie heeft uiteraard een weerslag op de verdere financiële ondersteuning van de schrijversacademies.
2. Zuiver chronologisch bekeken is het juist dat de

universitaire werkgroep Litteratuur en Media van voornoemde regeling op de hoogte werd gebracht voor de samenkomst van de commissie van Advies ter bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België. Er bestond hierover evenwel reeds een consensus zodat bij de behandeling van de aanvragen voor subsidiëring, de adviescommissie in haar vergadering van 18 mei 1993 hetzelfde standpunt innam betreffende de ondersteuning van de schrijfacademies.

3. De schrijfacademies zullen uit de begroting voorzien voor kunst enkel nog tussenkomsten ontvangen voor literaire lezingen. Waar zij zich tot doel stellen opleidingen in het schrijven en de literatuur te realiseren vallen zij ofwel onder het kunstonderwijs ofwel onder het sociaal-cultureel vormingswerk. Ik zal voorts laten onderzoeken of een subsidiëring in het kader van het sociaal-cultureel vormingswerk realiseerbaar is.
4. en 5. Het verstrekken van opleiding en vorming, al dan niet in academisch of schools verband en op permanente basis in opleidingssystemen, is geen prioritaire doelstelling van het letterenbeleid.

Vraag nr. 88
van 14 maart 1994
van de heer M. MAERTENS

Spellinghervorming — Publieksonderzoek

Op de openbare vergadering van 7 maart 1994 van de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie verklaarde de Nederlandse minister d'Ancona dat, vooraleer de spellingcommissie op 10 september 1990 werd geïnstalleerd, een publieksonderzoek werd gehouden waarin de mening werd gevraagd van de "professionele" taalgebruikers over de te wijzigen onderdelen van de Nederlandse spelling. De minister verklaarde eveneens dat ook de mening van de "gewone" taalgebruiker werd gevraagd. Uit dit publieksonderzoek zou gebleken zijn dat er geen meerderheid werd gevonden voor een wijziging van de ei/ij, au/ou en werkwoordsuitgangen, maar wél voor de opruiming van de c/k-dubbelspelling en voor het bekomen van één vast woordbeeld.

1. Door wie, waar en wanneer werd dit publieksonderzoek gehouden ?
2. Hoeveel personen werden daarbij ondervraagd ?
3. Werden de resultaten van dit onderzoek openbaar gemaakt en waar werden die eventueel gepubliceerd ?
4. Hoeveel percent van de ondervraagden waren professionele taalgebruikers, gewone taalgebruikers of zwakke taalgebruikers ?
5. Hoeveel percent in elke genoemde categorie was voor een wijziging van de dubbelspelling van basistaardwoorden en hoeveel percent in welke categorie was voor een wijziging van de ei/ij en werkwoordsuitgangen ?

Antwoord

1. Het publieksonderzoek werd gehouden vanaf maart 1987 in opdracht van de toenmalige werkgroep ad hoc Spelling, die onder het voorzitterschap stond van prof. G. Geerts. Het onderzoeksrapport verscheen in december 1988.

Het onderzoek werd gehouden door een Nederlands en een Vlaams Instituut, met name door het IVA — Instituut voor Sociaal-Wetenschappelijk Onderzoek van de KU Brabant en Burke International in Brussel. De hoofdonderzoekers waren HEYNE (IVA) en M. HOFMANS (Burke International).

2. Voor het beantwoorden van die vraag moet ik een onderscheid maken tussen twee deelonderzoeken, namelijk (a) het publieksonderzoek en (b) het beroepsgroepenonderzoek.

(a) publieksonderzoek

Het publieksonderzoek betrof een enquête door middel van een schriftelijke vragenlijst onder een representatieve steekproef in Nederland en Vlaanderen. De steekproef in Nederland telde 2.150 respondenten, die in Vlaanderen 1.000. Het rapport omvat een bijlage met nadere gegevens over de samenstelling van de steekproef.

(b) beroepsgroepenonderzoek

Het beroepsgroepenonderzoek betrof een reeks diepte-interviews met de volgende beroepsgroepen, die professioneel veel met taal en met spelling te maken hebben : onderwijzers, leraren, taalspecialisten, bibliothecarissen, uitgevers, taaladviseurs, literaire schrijvers en vertalers, commerciële schrijvers en vertalers en journalisten. Zowel in Vlaanderen als in Nederland werden deze beroepsgroepen benaderd via de zogenaamde representatieve verenigingen. Voor België waren dat onder andere de onderwijsvakcentrales en de Vereniging voor onderwijs in het Nederlands, de Algemene Vereniging van de Beroepsjournalisten en PEN-Vlaanderen. Voor nadere gegevens verwijs ik nogmaals naar de bijlagen van het rapport.

3. De resultaten van het onderzoek werden inderdaad openbaar gemaakt en als IVA-publikatie gepubliceerd onder de titel Speling in de Spelling. Rapportage van het publieksonderzoek en het professionelenonderzoek "Spellingvoorkeuren en Nederlanders en Vlamingen". De auteurs zijn G. Heyne en M. Hofmans. Het Algemeen Secretariaat is gevraagd het lid een exemplaar van deze publikatie toe te sturen. De organen aan wie om advies werd gevraagd over de voorstellen van de Spellingcommissie hebben eveneens een exemplaar van deze publikatie ontvangen.
4. Het ging om een ad random steekproef die representatief wordt geacht voor de Vlaamse bevolking. Het opleidingsniveau van de respondenten is in vier categorieën verdeeld : (a) enkel primair onderwijs (19 percent), (b) lager beroeps en middelbaar vormend (21 percent), middelbaar beroeps en hoger

vormend (37 percent), hoger beroeps en wetenschappelijk (22 percent).

5. Het **ei/ij-probleem** werd niet aan de respondenten voorgelegd, zodat het onderzoek hiervoor geen gegevens oplevert. Wat de werkwoordsvormen betreft zijn de resultaten divers. Zowel in Nederland als in Vlaanderen bleek een meerderheid gewonnen te zijn voor veranderingen van het type antwoordde - antwoorde. Vereenvoudiging van de dt-uitgang van wordt naar word, wordt door een krappe meerderheid afgewezen. Verdere vereenvoudiging van bijvoorbeeld vind naar vint, vindt nagenoeg bij niemand genade (respectievelijk slechts 10 percent) van de Nederlanders en 11 percent van de Vlamingen. Voor meer gedetailleerde gegevens verwijs ik het lid graag naar het volledige rapport.

Het laatste deel van de vraag van het lid, naar de voorkeuren van het publiek, opgesplitst volgens opleiding, inzake de spelling van de bastaardwoorden, is niet gemakkelijk schematisch weer te geven. De onderzoekers hebben de resultaten opgesplitst per deelprobleem (o.a. c/k ; qu/kw ; ks/x ; c/s ; s/z). Vervolgens dient nog rekening te worden gehouden met de opsplitsing tussen Vlaanderen en Nederland. De resultaten lopen niet voor alle categorieën gelijk. Ik ben daarom zo vrij het lid te verwijzen naar het volledig rapport. Een handzame samenvatting van de onderzoeksresultaten staat in het eindrapport van de werkgroep ad hoc Spelling, verschenen als nummer 20 in de reeks Voorzeten van de Taalunie. Het Algemeen Secretariaat zal ook van deze publikatie een exemplaar aan het lid toesturen.

Vraag nr. 89
van 15 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

KNS in Antwerpen — Tweekalige toegangsbewijzen

Ik verneem dat de Koninklijke Nederlandse Schouwburg in Antwerpen alvast op 19 februari gebruik maakte van tweekalige toegangsbewijzen.

Strookt dit met de taalwetgeving

Treft de minister maatregelen ?

Antwoord

De toegangsbewijzen die de Koninklijke Nederlandse Schouwburg in Antwerpen heeft afgeleverd zijn in feite kleine kettingformulieren. Deze formulieren worden aan de voorzijde bedrukt met alle gegevens die betrekking hebben op de zaal, de voorstelling, de plaatsbepreking van de zitplaatsen enzovoort, op het ogenblik dat de klant zich aanbiedt. De gegevens worden op computer bijgehouden en zijn uitsluitend in het Nederlands. Op de achterzijde van deze kettingformulieren, die geleverd worden door de computerfirma, staan in zeer klein lettertype algemene verkoopvoorwaarden van het ticket, het verbod op alcoholische dranken, vuurwerk, bandopnemers en film- en videocamera's in de zaal. Kortom, algemene informatie die niet gebonden is aan één voorstelling, plaats of zaal uitbating.

Deze informatie is gedrukt in het Nederlands en in het Frans. Het gebruik ervan in het Nederlandstalig gebied is in strijd met de taalwetgeving. Ik zal de stad Antwerpen dan ook verzoeken aan de KNS opdracht te geven, nieuwe kettingkaartjes in gebruik te nemen die in overeenstemming zijn met artikel 11 van de samengevatte wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Vraag nr. 93
van 21 maart 1994
van de heer K. VAN OVERMEIRE

Jeugdbeleid — Onderscheid tussen politieke partijen

Op 20 januari jongstleden stelde collega Van Nieuwenhuysen een actuele vraag aan mevrouw Smet, minister van Arbeid en Tewerkstelling.

Op de vraag waarom in de door de minister uitgegeven vrouwenkrant Zij aan Zij alle politieke partijen aan bod kwamen behalve het Vlaams Blok, antwoordde de minister dat dit kwam omdat het Vlaams Blok over geen eigen vrouwenbeweging beschikt.

Groot was mijn verbazing toen ik vaststelde dat het Vlaams blok korte tijd later uitgesloten werd in de ondertekening van het charter voor het jeugdbeleid. Nochtans beschikt het Vlaams Blok wel degelijk over een jeugdwerking (de Vlaams Blok Jongeren), terwijl Agalev — dat voor zover ik ingelicht ben — niet over een jeugdwerking beschikt, wel werd uitgenodigd.

1. Waarop baseert de minister zich om alle politieke partijen behalve het Vlaams Blok uit te nodigen ?
2. Ik stel vast dat mevrouw Smet en de minister verschillende criteria gebruiken om het Vlaams Blok uit te sluiten. Is er binnen de Vlaamse regering overleg over de wijze waarop men het Vlaams Blok tracht te isoleren ?
3. Meent de minister dat de uitsluiting van bepaalde partijen de democratie ten goede kan komen ? Draagt een dergelijke uitsluiting juist niet bij tot een anti-politiek klimaat ?
4. Wat is de totale kostprijs voor de campagne Jeugdbeleid : Nu Kiezen voor Later ?
5. Wanneer zal deze campagne worden geëvalueerd ? Aan de hand van welke criteria ?
6. Hoe verantwoordt de minister het optrekken van de financiële steun aan de Jeugdraad van 300 miljoen nu naar 550 miljoen in 1995 ?

Antwoord

1. De Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden heeft voor de ondertekening van het Charter voor het Jeugdbeleid geen enkele politieke partij uitgenodigd. De actie is een initiatief van het Vlaamse Jeugdwerk, en meer in het bijzonder van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap, die ook voor de uitnodigingen zorgde.
2. Binnen de Vlaamse regering is er geen enkel overleg

gehouden over het isoleren van welke politieke partij ook. Insinueren dat hiertoe criteria bestaan is een loopje nemen met de waarheid.

3. Uitsluiting van iedere democratische partij moet steeds worden vermeden. De democratie en onze maatschappelijke omgeving worden zeker niet gediend. De vraag kan worden gesteld of sommige politieke partijen hiertoe soms niet, al dan niet gewild, enige aanleiding geven.
4. Hiertoe zou navraag moeten worden gedaan bij de initiatiefnemers van de actie Jeugdbeleid — Nu kiezen voor Later, zijnde het Vlaamse Jeugdwerk en de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap.
5. De initiatiefnemers plannen een evaluatie van deze campagne tijdens het eerste semester van 1995. De evaluatie-criteria zullen binnen de democratische overlegstructuren van het Vlaamse Jeugdwerk bepaald worden.
6. Sinds vele jaren is de financiële steun van de Vlaamse Gemeenschap voor de werking van de Jeugdraad bepaald op 300.000 frank. Ook op de begroting 1994 van de Vlaamse Gemeenschap is een identiek bedrag ingeschreven. (Programma 43.1 — Jeugd — B.A. 12.20). Voor de begroting 1995 is nog geen bedrag bepaald voor financiële steun voor de werking van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap.

Het optrekken van de steun aan de Jeugdraad van 300 miljoen naar 550 miljoen frank, zoals het lid beweert, stemt dus niet overeen met de werkelijkheid.

Vraag nr. 99
van 16 maart 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-nieuwsuitzendingen — Woordgebruik

In antwoord op mijn vraag van 9 november 1993 omtrent het gebruik van bepaalde epitheta in de BRTN-nieuwsuitzendingen liet de minister mij weten dat het naar zijn mening niet onterecht was dat het FDF door de openbare omroep als radicaal bestempeld wordt terwijl het Vlaams Blok extreem genoemd wordt. Als reactie op mijn opmerkingen dat radicaal minder pejoratief overkomt dan extreem stelde de minister dat het in feite gaat om twee uiteenlopende begrippen die niet omwisselbaar zijn.

Naar zijn mening wordt het FDF terecht een radicale Franstalige partij genoemd vermits radicaal staat voor geneigd tot consequenties, tot diep ingrijpende hervormingen terwijl extreem in feite in de hoogste graad betekend.

Op 8 maart hoorde ik in de nieuwsuitzending van 7.30 uur dat de BRTN de politieke formatie waartoe de joodse kolonist behoorde die enkele dagen eerder meer dan 40 moslims doodgeschoten had, als radicaal aanduidde.

De minister zal toegeven dat in de context van wat vooraf gaat het niet te aanvaarden is dat de openbare

omroep het etiket extreem plakt op een politieke formatie die zich democratisch opstelt en meer dan 10 percent van de Vlaamse kiezers vertegenwoordigt.

Is de minister niet van mening dat uit een en ander niet besloten mag worden dat de BRTN extreem omzichtig dient om te gaan met epitheta van deze aard, die zelfs wanneer het zo niet bedoeld is, eerder opiniërend dan duidend overkomen en het zeker niet langer kan dat de BRTN er gebruik van maakt bij het noemen van het Vlaams Blok.

Antwoord

Ik heb gebruik van epitheta reeds behandeld in mijn antwoorden op vragen nr. 6 en nr. 70 van het lid.

Ik kan slechts herhalen dat de BRTN het recht en de plicht heeft om kijkers en luisteraars een duidende situering van groepen, partijen en personen mee te geven. Aan de journalisten wordt gevraagd goed na te denken eer epitheta worden gebruikt en in elk geval simplistische redeneringen achterwege te laten.

Vraag nr. 101
van 16 maart 1994
van de heer F. DE MAN

BRTN-radio 1 — Beperkte informatie

Op 24 februari rond 10.15 uur 's morgens wist BRTN-radio 1 in het kader van een vragenspel te melden dat de vroegere popzanger Cat Stevens geen aanhanger is van de fundamentalistische FIS in Algerije, maar wel islamonderricht geeft.

Ik vind het tekenend voor sommige medewerkers bij de BRTN dat ze in hun ijver om de islam als een godsdienst als alle andere af te schilderen, hun informatie hiertoe beperkten.

Het belangrijkste dat over de tot islam bekeerde Stevens kan en moet worden meegedeeld is echter dat hij het doodvonnis t.o.v. Salman Rushdie wil uitgevoerd zien en dit talloze malen heeft bevestigd.

Bedoelde fatwah past misschien niet in het kraam van een aantal multiculturelen, maar mag dit volgens de minister een reden zijn om het belangrijkste nieuwsfeit inzake een publiek persoon te verzwijgen ?

Antwoord

De precieze tekst van het fragment luidde :

„... dat was dus Cat Stevens, de echte en niet Kid Safari, met „Wild World”. En over die Cat Stevens ging ons openingsvraagje om negen uur. Wat doet die man nu eigenlijk ? Is hij a) leraar in een Londense islamitische gemeenschap, is hij actief in de Algerijnse fundamentalistische beweging, of is hij een ster in het milieu van de Londense Rai-muziek. Het juiste antwoord is „a”. (. . . muziek).

Voor de leesbaarheid van het fragment deel ik het lid mee dat de vragen eerder in het programma door de indeling a, b en c werden voorafgegaan.

Uit de tekst blijkt dat de maker van het spel geen verwijt treft.

Het is zeker ook niet de bedoeling om in een muzikaal programma politieke uitspraken te doen.

Dat is precies wat zou gebeuren als men zou ingaan op de vraag van het lid.

Overigens behoort de islam tot de erkende godsdiensten in België.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 15 van 6 december 1993 van de heer J. DE BREMAEKER

IJzeren Rijn - Alternatief voor Betuwelijn

Het Vlaams Gewest is volmondig voorstander van de uitbouw van de IJzeren Rijn. Ik ondersteun deze houding volledig. De IJzeren Rijn is meer dan een directe aansluiting van de haven van Antwerpen op het Ruhrgebied. Het is er terzelfdertijd een prachtig alternatief voor de Nederlandse Betuwelijn.

Op milieuvlak kan hier een groot voordeel gecreëerd worden omdat de IJzeren Rijn nu eenmaal reeds aanwezig is, en dus enkel moet verbreed worden, terwijl de Betuwelijn volledig aangelegd moet worden.

1. Kan in een grensoverschrijdend milieuperspectief de modernisering van de IJzeren Rijn niet gezien worden als een alternatief voor de Betuwelijn? Moet dat niet mee in de bespreking over de goederenlijn Antwerpen-Rotterdam, betrokken worden?
2. Welke houding neemt Nederland aan bij de discussies binnen de EG aangaande de netwerken voor infrastructuur-spoorwegen, meer bepaald aangaande het project IJzeren Rijn?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Antwoord

De IJzeren Rijn was bij haar aanleg in 1879 de eerste grensoverschrijdende spoorlijn in Europa. Het traject loopt 100 km door België, 49 km door Nederland en 25 km door Duitsland.

De afgelopen decennia werd de IJzeren Rijn sterk verwaarloosd. Bijna de helft van het traject is enkelsporig en bijna 60 percent ervan is niet geëlektrificeerd. Op sommige gedeelten geldt een maximale snelheid van 40 km/u. De lijn wordt nu gedeeltelijk gebruikt voor lokaal goederenvervoer en personenvervoer.

Een opwaardering van deze spoorlijn is om volgende redenen aangewezen.

1. Bijna 50 percent van het Belgisch goederenvervoer over het spoor (28 miljoen ton) wordt gegenereerd door de havenactiviteiten van Antwerpen. Duitsland is de belangrijkste trafiekverwekker, waarvan slechts 10 percent over het spoor gaat.
2. De IJzeren Rijn heeft een afstandsvoordeel van 50 km en een vlak profiel in vergelijking met andere verbindingen.
3. De economische ontwikkeling van de Euregio wordt erdoor bevorderd.
4. Het project IJzeren Rijn komt voor in het ontwerpstructuurschema over de 15 Europese assen voor gecombineerd vervoer (studie A.T. Keamy) en staat op de tweede lijst van projecten van de Europese Gemeenschappen, te realiseren tegen 2005.
5. De verbindingen van en naar Oost-Europa kennen een toenemend belang. Op termijn kunnen zowel Betuwelijn als IJzeren Rijn transporteconomisch noodzakelijk zijn.

Nederland heeft bij de discussies binnen de EG aangaande spoorweginfrastructuur steeds de voorkeur gegeven aan de Betuwelijn. De houding tegenover de IJzeren Rijn is koel.

De Vlaamse regering gaf reeds op 27 maart 1991 negatief advies over het tienjarenprogramma 1991-2000 van de NMBS wegens het ontbreken van een aantal belangrijke infrastructuurprojecten waaronder de IJzeren Rijn.

Onder meer omwille van het geringe enthousiasme hiertoe van de federale overheid, heb ik de diensten van de Vlaamse Gemeenschap opdracht gegeven om de nodige stappen te ondernemen opdat het Comité voor Transportinfrastructuur van de Europese Gemeenschappen het dossier IJzeren Rijn als prioritair project vanaf de begroting 1994 zou opnemen.

Ten gevolge hiervan stelt dit infrastructuurcomité 1 miljoen ECU ter beschikking voor de studie over de ingebruikname van de IJzeren Rijn.

Vraag nr. 55 van 8 februari 1994 van de heer J. ANSOMS

Vlaamse Stichting Verkeerskunde - Subsidies

Samen met andere instellingen en organisaties zoals bij voorbeeld Veilig Verkeer Vlaanderen ontvangt de Vlaamse Stichting Verkeerskunde een jaarlijkse tegemoetkoming uit de begroting van de minister, bevoegd voor verkeer, buitenlandse handel en staats Hervorming.

1. Op welk artikel van de begroting is het bedrag van al deze instellingen en organisaties ingeschreven?
2. Leveren de bedoelde instellingen en organisaties ook telkenmale een jaarverslag af, waarin de besteding van de toegekende middelen verantwoord wordt?

3. Waar zijn deze jaarverslagen verkrijgbaar ? Zijn de betreffende organisaties en instellingen verplicht om hun jaarverslag aan de leden van de Vlaamse Raad over te maken ?
4. Zo neen, waaraan werden dan de toegekende middelen van de betreffende organisaties besteed ?

Antwoord

Het begrotingsartikel 33.02 van het programma 63.1 voorziet in een subsidie aan instellingen, organisaties en verenigingen actief op het vlak van verkeersopvoeding, verkeerskunde en verkeersveiligheid. In 1993 betrof het hier enkel een subsidie aan de Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde.

Het jaarverslag 1993 van deze instelling zal beschikbaar zijn in mei 1994. Het jaarverslag 1992 werd aan de leden van de Vlaamse Raad gezonden en dit zal ook nu het geval zijn. Bijkomende exemplaren van het jaarverslag kunnen altijd worden bekomen op het secretariaat in Mechelen.

Vraag nr. 60 van 16 februari 1993 van de heer H. VAN DIENDEREN

NMBS en De Lijn — Samenwerking

De minister heeft al dikwijls beklemtoond dat de NMBS en De Lijn zouden moeten samenwerken. Die samenwerking staat nog zo goed als nergens.

Het centraal station van Antwerpen heeft nu wel summier verwijzingen naar de diensten van De Lijn. De Lijn Antwerpen beschikt over Netplan.

Waarom staan de stations van de NMBS niet veel duidelijker aangegeven ? Vanuit het centraal station is men toch het vlugst en het comfortabelst met lijn 52 in Hoboken-Polder, met lijn 25 in Oude God... De maatschappijen voor openbaar vervoer moeten toch denken vanuit de reiziger en niet vanuit het kortzichtig eigenbelang ?

Antwoord

Vanaf haar ontstaan op 1 januari 1991 De Lijn de contacten van de vroegere maatschappijen met de NMBS heeft voortgezet en intensiever gemaakt. Zo zijn er bestendig contacten over herorganisatie van autobusstations gelegen bij spoorwegstations, over signalisatie en bewegwijzering in en rond de stations.

De protocollen over de overstapregeling trein/bus worden regelmatig aangepast in gemeenschappelijk overleg. De provinciale overlegcommissies zijn ondertussen ook opgericht, waar overleg over alle gemeenschappelijke aspecten gebeurt.

Over het ter beschikking stellen van vervoer, biljetten en combi-tickets naar aanleiding van allerlei manifestaties, B-dagtrips, TTB-dagen en andere initiatieven wordt regelmatig overleg gepleegd.

Op alle netplans staan de NMBS-stations aangeduid.

In het tram- en busboekje en in de dienstregelingfolders staat steeds het info-nummer van de NMBS vermeld.

Het doel van de dienstregelingsboekjes en van de netplans is het verstrekken van informatie over de aangeboden vervoermogelijkheden. Het is uitgesloten om hierin informatie op te nemen over de beste manier om een welbepaalde verplaatsing te doen omdat in dat geval de specifieke voorkeur van de individuele reiziger geldt. Deze informatie wordt uiteraard wel verstrekt op vraag van de reiziger.

Het nog verbeteren van de samenwerking met de NMBS vormt een bestendige zorg in het beleid.

Vraag nr. 63 van 1 maart 1994 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn — Betaling met magneetkaartjes

Als we de vakbonden van De Lijn Antwerpen mogen geloven zou het systeem van betaling met magneetkaartjes dat thans in gebruik werd genomen helemaal geen voldoening geven. Er is sprake van een test in Vlaams-Brabant waaruit zou blijken dat één op vijf reizigers zwartrijdt. Er is ook sprake van namaakkaartjes. Bovendien zouden er zich nog tengevolge van het Prodatasysteem nog altijd vertragingen voordoen. Wat is de reactie van de minister op deze toch wel belangrijke aantijgingen ? Klopt het dat er bij de totstandkoming van het nieuwe systeem weinig of geen inspraak werd geduld ? Waren er alternatieven voor het Prodatasysteem ?

Antwoord

Een nieuw systeem geeft altijd aanleiding tot hernieuwde pogingen tot fraude. Het concept van het systeem is echter zodanig dat namaak onmiddellijk ontmaskerd wordt en er tijdig maatregelen kunnen genomen worden. De nieuwe magneetkaarten zijn trouwens veel moeilijker na te maken dan de vroegere kartonnen kaartjes. Cijfers van 20 procent fraude zijn derhalve schromelijk overdreven. Niettemin blijft controle in de voertuigen noodzakelijk.

De onwennigheid van reizigers en chauffeurs, evenals het omruilen van de oude vervoerbewijzen, kunnen tijdens de opstartperiode aanleiding gegeven hebben tot vertraging.

De kinderziekten zijn thans volledig onder controle.

Bij de totstandkoming van het nieuwe systeem werd op brede basis inspraak en overleg voorzien :

- Bij de studie van het nieuwe systeem werd, naast de evaluatie van gelijkaardige systemen, vooral gesteund op de ervaring van de entiteit Limburg, die waardevolle informatie opleverde.
- Het lastenboek werd voorafgaandelijk ter inzage aan de entiteiten voorgelegd, zodat nog terdege met hun opmerkingen rekening kon gehouden worden.
- Bij de eerste prototypes werd in elke entiteit nog

toelichting gegeven, o.m. aan de Ondernemingsraad en aan het Comité VGV, zodat opmerkingen nog verwerkt konden worden voor de definitieve uitvoering.

- Maandelijks werd zowel in de centrale diensten als in elke entiteit overleg gehouden met alle betrokkenen (technische diensten, exploitatie, marketing, financiën) zodat in de loop van de productie nog bijgestuurd kon worden.

Alternatieve systemen zijn niet operationeel, verkeren in een zuiver experimenteel stadium.

De magneetkaart waarborgt een soepel, performant systeem met automatisering van ontvangstbeheer en snelle opvolging van statistische beheersgegevens.

Vraag nr. 71
van 9 maart 1994
van mevrouw M. AELVOET

MIVB-lijn 44 Montgomery-Tervuren — Renovatie tramlijn en doortrekking naar Leuven

Geruchten doen de ronde dat lijn 44 zal verbust worden. Zou het niet zinvoller zijn om in samenwerking met de MIVB deze tramlijn te renoveren en door te trekken naar Leuven? Tussen Tervuren en Leuven ligt de trambedding van de voormalige buurtspoorweglijn Tervuren-Vossem en (Brussel-)Vossem-Leuven er nog grotendeels ongeschonden bij. Een sneltram op eigen bedding biedt de autogebruikers met bestemming Brussel een aantrekkelijker alternatief aan dan een autobus die om de haverklap wordt klemgereden.

Antwoord

In de vakliteratuur wordt de aanleg van een tramlijn in de stedelijke gebieden gerechtvaardigd indien 6000 reizigers per uur kunnen worden vervoerd.

Dit potentieel aan reizigers is niet aanwezig op het traject Leuven-Tervuren-Montgomery.

De vroegere trambedding is trouwens geen eigendom meer van De Lijn, maar werd grotendeels verkocht aan het ministerie van Openbare Werken.

Deze gronden kunnen intussen reeds een andere bestemming hebben gekregen.

Vraag nr. 72
van 9 maart 1994
van de heer L. BARBE

Orgel Westerlo — Restauratie

De restauratie van het beschermd orgel in Westerlo verloopt nogal problematisch. Een ontwerper maakte een plan op voor de restauratie, maar dat werd niet uitgevoerd. Er werd wel een nieuw orgel geplaatst, een noodorgel.

1. Wie was het opdrachtgevend bestuur van de geplande orgelrestauratie?

2. Wie maakte het ontwerp van de restauratie op en wat was er de kostprijs van?
3. Waarom werden deze plannen niet uitgevoerd?
4. Wordt de restauratie van het orgel nog overwogen of zijn de plannen definitief opgeborgen? Zo ja, waarom?
5. Wanneer werd er toestemming gegeven tot het plaatsen van het noodorgel?

Antwoord

1. De gemeente **Westerlo** was opdrachtgever van de geplande restauratie van het orgel van Westerlo.
2. Het ontwerp van de restauratiewerken werd opge maakt door een privé-ontwerper. De kostprijs werd geraamd op circa 14 miljoen frank.
3. De plannen werden totnogtoe niet uitgevoerd, vermoedelijk om financiële redenen.
4. Het is mij niet bekend of de gemeente de plannen definitief heeft opgeborgen, noch om welke redenen.
5. Voor het plaatsen van het noodorgel diende het Vlaamse Gewest geen toestemming te geven.

Vraag nr. 73
van 10 maart 1994
van mevrouw M. AELVOET

Stadsbusdienst van Leuven — Uitbreiding tot Bertem en Veltem

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 38 van 5 januari 1994 stelt de minister dat de deelgemeenten Bertem voor de buslijn NL (586 Brussel-Vossem-Leuven) en Veltem voor de lijn 358 (Brussel-Kortenbergleuven) als behorend tot het stadsnet beschouwd moeten worden. Nochtans vallen deze deelgemeenten buiten de tarieven voor het stadsnet.

Meent de minister niet dat het logisch zou zijn het stadsnet Leuven en uiteraard ook de tarieven effectief tot beide deelgemeenten uit te breiden?

Antwoord

Op vraag nr. 38 van 5 januari 1994 van het lid werd geantwoord dat de reizigers woonachtig op de trajecten Veltem-Leuven (lijn 358) en Bertem-Leuven (Lijn NL) deze trajecten kunnen beschouwen als stadslijnen.

Daarmee werd bedoeld dat de frequentie op deze trajecten vergelijkbaar is met een stadsdienst.

Hieruit mag echter niet worden geconcludeerd dat het een logisch gevolg zou zijn dat Bertem en Veltem opgenomen worden in de tarifaire stadszone van Leuven waarvan de diameter reeds plusminus 13 km bedraagt.

Een uitbreiding ervan is niet aangewezen.

Vraag nr. 74
van 10 maart 1994
van mevrouw M. AELVOET

De Lijn — Verlenging van maandabonnement

Onlangs ontvingen de houders van een maandabonnement van de Vlaamse Vervoersmaatschappij De Lijn een aanmaning tot het betalen vóór 15 februari van hun abonnement van maart eerstkomend. Indien hieraan niet tijdig gevolg gegeven zou worden kan, zo wordt gesteld, De Lijn de tijdige toesturing van het abonnement niet waarborgen. Hiermee voert De Lijn een wel erg bijzonder handelsprincipe in : de abonnee wordt verplicht een dienst te betalen waarvan hij pas 14 dagen later zal kunnen gebruik maken. Voorts houden de nieuwe maatregelen in dat bij een tijdelijke onderbreking verlenging aangevraagd moet worden vóór de tiende van de maand eraan voorafgaand en dit terwijl het abonneenummer bij de diensten bekend is. In een tijd van steeds voortschrijdende elektronische communicatie en automatisering houdt zulks m.i. een stap terug in de richting van bureaucratiesering in. In een begeleidend schrijven wordt de "trouwe klant" de vernieuwingsoperatie voorgespiegeld als "klantvriendelijk" en "handig", want zo wordt gesteld : "trouwe klanten als onze abonnees verdienen extra aandacht". Zoals zo vaak stel ik vast dat hervormingen bij het openbaar vervoer in de eerste plaats gunstig zijn voor de maatschappijen, zelden voor de gebruikers van het openbaar vervoer.

1. Is de beschreven maatregel ingegeven door budgettaire overwegingen ?
2. Acht de minister de genomen maatregel van veertien dagen op voorhand betalen voor een prestatie niet strijdig met de algemeen geldende **handelsprincipes** ? Wat zal het gevolg zijn van de nieuwe regeling voor abonnees die na betaling wegens ziekte of ander verlet toch wensen af te zien van een abonnement ?
3. Acht de minister het niet overdreven van hun trouwe klanten een periode van veertien dagen voor voorafbetaling en twintig dagen voor een nieuwe verlenging te eisen ?

Antwoord

1. De nieuwe maatregelen werden door diverse factoren ingegeven, waaronder ook budgettaire, in deze zin dat de problematiek van de slechte betalers verminderd wordt, met alle positieve invloeden op tijden en kostenverlies bij de opsporing en opvolging van deze slechte betalers.
2. De voorafgaande betaling van een abonnement in de breedste zin van het woord is algemeen gebruikelijk. Een abonnement op het openbaar vervoer dient hierop geen uitzondering te zijn.

Indien de reiziger om één of andere reden geen gebruik maakt van zijn abonnement, wordt dit integraal terugbetaald zo het ingeleverd wordt vóór de ingangsdatum en volgens een degressieve schaal bij inlevering gedurende de looptijd.

3. De periodes van 14 en 20 dagen voor respectievelijk voorafbetaling en verlenging van het abonnement na een onderbreking dienen als veiligheidsmarges te worden aanzien om de aanvraag te verwerken, de betaling af te wachten en het abonnement per post tijdig aan de klant te kunnen bezorgen. Aan de loketten van De Lijnwinkels kan de abonnee voor een verlenging dadelijk zijn abonnement bekomen tegen contante betaling.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 11
van 19 november 1993
van de heer L. APPELTANS

Kansarmoedebeleid — Uitbreiding

In het Belgisch Staatsblad van 4 september 1993 verscheen het besluit van de Vlaamse regering tot verdeling van de middelen voor 1993 en 1994 voor het Vlaams Fonds voor de Integratie van de Kansarmen (VFIK).

Dit besluit past dezelfde berekeningswijze toe als het vorige besluit van 14 december 1990, waarbij de gelden voor 1991 en 1992 verdeeld werden. Ook het decreet zelf van 31 juli 1990 tot instelling van een Vlaams Fonds voor Integratie van de Kansarmen bevat een aantal maatstaven op grond waarvan de jaarlijkse dotatie voor het Fonds voor de verschillende gemeenten verdeeld wordt.

Deze maatstaven houden rekening met het aantal migranten en bestaansminimumtrekkers, het aantal jonge en langdurige werklozen en de fiscale draagkracht van de betrokken gemeenten.

Al bij al gaat het hier om redelijk forse bedragen. Jaarlijks wordt 1.128.500.000 frank verdeeld over 14 gemeenten en OCMW's die zich in een bijzondere situatie bevinden inzake de aanwezigheid van kansarme bevolkingsgroepen. Dit bedrag wordt telkenmale verhoogd met het eventuele saldo van het voorgaande jaar.

We betwisten de doelstelling van het VFIK helemaal niet. De Vlaamse Gemeenschap dient een speciale inspanning te leveren ten aanzien van die gemeenten en OCMW's die met deze problemen geconfronteerd worden. Ook de criteria op zich zijn goed en te verdedigen.

Toch stellen wij ons de vraag of we niet beter de gelden die aan het VFIK besteed worden zouden toevoegen aan het budget voor het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn (BFMW) en of we de VFIK-verdelings- en toekenningscriteria niet beter zouden integreren in het BFMW.

Op deze wijze zouden we twee vliegen in één klap slaan. Ten eerste zouden we duidelijk maken dat het bestrijden van kansarmoede een prioritaire taak is voor

het OCMW en dat het OCMW op het lokale vlak de bevoorrechte gesprekspartner voor de Vlaamse Gemeenschap is om een kansarmoedebeleid op te zetten. Ten tweede zouden we meer uniformiteit tot stand brengen in de financiering van de OCMW's. Deze besturen moeten nu hun middelen bijeenrapen uit diverse bronnen, nl. het BFMW, toelagen van het federale ministerie van Volksgezondheid, het RIZIV, allerlei projectsubsidies enzovoort. Tot slot moeten ook de gemeenten financieel bijspringen.

Wij menen dat eindelijk het moment is aangebroken om voor de Vlaamse OCMW's de financiële hemel wat op te klaren en, althans wat de financiering via de Vlaamse Gemeenschap betreft, één duidelijke financieringsregeling uit te werken via het BFMW, dat op dit moment slechts goed is voor gemiddeld een schamele 4 procent van de OCMW-inkomsten, terwijl bij voorbeeld het aandeel van het Gemeentefonds in de ontvangsten van de gemeenten gemiddeld 25 procent draagt.

Heeft de minister nog geen initiatieven in die richting genomen ?

Antwoord

Teneinde een inclusief structureel kansarmoedebeleid mogelijk te maken besliste de Vlaamse regering op 15 september 1993 om concrete voorstellen uit te werken met betrekking tot een structurele vertaling van het huidige kansarmoedebeleid. De uitwerking van deze vertaling van projectmatige naar reguliere werking, gebaseerd op de huidige en wenselijke **bestedingspatronen** van de kansarmoedefondsen, veronderstelt deskundige advisering.

Op 22 december 1993 besliste de Vlaamse regering dan ook om over te gaan tot de aanwerving van een **sociaal-coördinatieteam** ter advisering van het **kansarmoedebeleid**.

Van zodra ik in overleg met mijn collega, minister Detiege, op basis van de adviezen van het **sociaal-coördinatieteam** een voorstel voor een inclusief en structureel kansarmoedebeleid heb uitgewerkt, zal dit aan de Vlaamse regering worden voorgelegd.

Ten slotte kan ik ter informatie nog meedelen dat op 31 maart jongstleden door de heren J. Vandeurzen en B. Vandendriessche een voorstel van decreet tot herziening van het huidige decreet werd ingediend bij de commissie voor Welzijn van de Vlaamse raad.

In dit voorstel, dat in eerste instantie de continuïteit van het kansarmoedebeleid wil verzekeren, wordt onder meer een overheveling van een aanzienlijk aandeel van de huidige VFIK-middelen naar het BFMW voorgesteld.

Vraag nr. 69
van 21 maart 1994
van mevrouw S. CREYF

Strategisch plan voor preventieve kinderging binnen Kind en Gezin — Specifieke benadering van Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Wij konden vernemen dat binnen Kind en Gezin een

strategisch plan voor preventieve kinderging wordt uitgewerkt. Mag ik de aandacht vragen van de minister voor de specifieke situatie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ?

In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn er 22 consultatiebureaus voor het Jonge Kind. Dit is iets meer dan 1 per Brusselse gemeente van gemiddeld 50.000 inwoners. De grote spreiding van de Vlaamse Gemeenschap in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de grootstedelijke omgeving met de bijgaande **mobiliteitsproblemen**, de vele kansarmen, zijn elementen die mee in kaart moeten gebracht worden.

Kan de minister ons verzekeren dat er werk gemaakt zal worden van een specifieke benadering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ?

Antwoord

Het strategisch plan van Kind en Gezin is een **totaalconcept** waardoor Kind en Gezin zijn werking op het vlak van de preventieve kinderging wenst aan te passen aan de huidige behoeften van ouders met jonge kinderen en aan recente ontwikkelingen binnen de sector van de gezondheidszorg. Met dezelfde financiële middelen wenst Kind en Gezin een eigentijds en kwalitatief hoogstaand zorgaanbod aan te bieden.

Bovenvermeld plan kwam tot stand na analyse van de mogelijkheden van Kind en Gezin enerzijds en door middel van een omgevingsanalyse anderzijds.

Eén van de opties van het strategisch plan bestaat uit de realisatie van goed beschikbare kwaliteitsvolle consulten die aangeboden worden op consultatiebureaus met een aangepaste eigentijdse infrastructuur. De geografisch grotere spreiding van de toekomstige consultatiebureaus wordt gecompenseerd door een betere beschikbaarheid van het zorgaanbod via een **minimumfrequentie** van 2 consultzittingen per week per consultatiebureau, door verdubbeling van de consultduur, door de organisatie van een wekelijkse **avondconsultatie** en door permanentie van een sociaal verpleegkundige vanuit het regiohuis.

Ik deel de zorg voor een aparte aanpak van de preventieve kinderging te Brussel. Momenteel wordt dan ook binnen Kind en Gezin een apart dossier voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voorbereid waarbij rekening wordt gehouden met de te bereiken doelgroep, het grote percentage kansarmen, de **vluchtelingenproblematiek** enzovoort. De werking van Kind en Gezin zal dan ook worden afgestemd op de specifieke Brusselse situatie.

Hoewel wij niet kunnen garanderen dat in de toekomst elke gemeente een consultatiebureau zal hebben, zal de inplanting van de consultatiebureaus in „nieuwe stijl” in het Brusselse gewest — evenals in het Vlaamse Gewest — met zeer veel zorg en via regionaal overleg gebeuren.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 63
van 21 maart 1994
van de heer S. DE CLERCK

Elektriciteitsdistributie — Akkoord tussen Electrabel en SPE

1. De distributie van elektriciteit door middel van netten waarvan de nominale spanning lager is dan of gelijk aan 70 kV is sinds de staatshervorming van augustus 1988 een gewestelijke bevoegdheid.

Er blijkt nu een akkoord te zijn gesloten tussen Electrabel en SPE waarbij ook hoogspanningslijnen van 36 kV en 70 kV door hen gezamenlijk zullen worden beheerd. Door dit akkoord wordt de facto een monopolie inzake het vervoer van elektriciteit gecreëerd.

Is de bevoegde Vlaamse minister over deze gang van zaken gecontacteerd door de betrokken bedrijven? Zal dit gevolgen hebben voor Vlaanderen?

2. Vlaanderen is bevoegd voor het rationeel energiegebruik. In dit verband zijn in dat akkoord afspraken gemaakt over een geografische verdeling van het land in zones wat het initiatiefrecht betreft inzake de oprichting van warmtekrachtcentrales tot 25 MW. De commerciële en financiële voorwaarden van deze projecten zouden worden vastgelegd door een comité Tarificatie binnen de op te richten gezamenlijke exploitatiemaatschappij. De distributie zou hierdoor als motor voor de uitbouw van warmtekracht uit de boot vallen.

Past deze evolutie in de energiepolitiek van de Vlaamse regering? Zo nee, hoe zal de minister reageren op deze feiten? Zal dit de verdere ontwikkeling van WKK in Vlaanderen niet nadelig beïnvloeden?

Vraag nr. 64
van 21 maart 1994
van de heer M. MAERTENS

Europese Structuurfondsen 1994-1999 — Verdeling

Op 2 maart besliste de Europese Commissie, via de Structuurfondsen tussen 1994 en 1999, aan België 6,8 miljard frank ter beschikking te stellen om zijn landbouw te moderniseren en 865 miljoen frank voor de verbetering van de structuren in de visserij. Het landbouwgeld gaat allereerst naar de plattelandsontwikke-

ling waarvoor de gebieden reeds werden uitgekozen, maar daarnaast ook naar de aanpassing van de landbouwstructuren in het raam van de hervorming van het landbouwbeleid. Specifiek gaan deze sommen naar investeringen in het raam van een aanpassingsplan, de installatie van jonge landbouwers, compenserende vergoedingen voor landbouwers in benadeelde zones, de hervorming van de producentengroeperingen en de investeringen in de landbouw- en voedingssector. Voor de visserij betreft het de aanpassing van de vloot, de verwerking en de commercialisering.

1. Hoeveel percent van deze fondsen verspreid over de verschillende jaren zal rechtstreeks door de Vlaamse administratie worden verdeeld?
2. Hoeveel percent daarvan specifiek zal naar plattelandsontwikkeling gaan, en telkens naar welke gebieden, en hoeveel naar de specifieke doelstellingen in het kader van de hervorming van het landbouwbeleid?
3. Zullen daarbij bedragen vrij komen voor beheerslandbouw en voor de ecologische impulsgebieden en zo ja, hoeveel en in welke jaren?
4. Worden daarbij fondsen voorzien voor de ontwikkeling en de promotie van en investeringen in de biologische landbouw in algemene zin?
5. Hoeveel percent van de visserijfondsen zal voorbehouden worden voor de aanpassing van de vloot? Hoe zal dit over de verschillende jaren worden verdeeld? Zal dit door de federale of de gewestelijke regering gebeuren? Welke fondsen zullen daarbij ter beschikking worden gesteld van de kustvloot (-300PK) en welke bedragen zullen worden voorbehouden voor onderzoek naar ecologisch verantwoord visstandbeheer?
6. Werd met de verschillende organisaties voor plattelandsontwikkeling officieel contact opgenomen voor de besteding van deze fondsen, en zo ja, welke waren de resultaten daarvan?

Vraag nr. 65
van 28 maart 1994
van de heer J. TAYLOR

Regeringsmededeling — Gegevens

Ik had graag vernomen of er aangaande de aspecten van het regeringsbeleid die vandaag onder de bevoegdheid van de minister vallen, er regeringsmededelingen werden uitgevoerd en respectievelijk:

1. voor de periode van 1 december 1990 tot 30 november 1991;
2. voor de periode van 1 mei 1988 tot 30 november 1990;
3. voor de periode van 13 oktober 1985 tot 1 mei 1988.

In bevestigend geval had ik voor deze periodes graag vernomen:

1. Welke het (de) onderwerp was (waren) van de regeringsmededeling(en)?

2. Welke communicatiemiddelen (TV, radio, geschreven pers) werden er gebruikt ?
3. Welke was de juiste kostprijs ten laste van de begroting ?
4. Werden de kosten voor deze **regeringsmededeling(en)** gedeeltelijk of geheel aangerekend op de begroting van het departement of geheel of gedeeltelijk op de begroting van het kabinet van de toenmalig bevoegde minister of staatssecretaris ? Graag de juiste bedragen.

Vraag nr. 66
van 29 maart 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Europese steun aan visserij — Gegevens

Een groot deel van de Westhoek is door de Europese Commissie erkend als doelstelling Sb-gebied. Dat hierbij de kusthavens Nieuwpoort en Oostende vallen is positief en financiële steun kan een hefboom worden voor een nieuwe ontwikkeling van de zeevisserij.

Immers het zeewezen, scheepswezen, vissersvloot en visindustrie en aanverwante bedrijven kregen de laatste jaren een zware opdoffer en dat in een streek waar de werkloosheidsgraad één van de grootste is in Vlaanderen.

Mag ik vernemen hoeveel geldmiddelen aan Europese steun uitgetrokken wordt de komende jaren voor de Belgische visserij. Hoe zullen de middelen aangewend worden en welke samenwerking wordt beoogd met de plaatselijke besturen (provincie, gemeente, Rijksinstituut voor de Zeevisserij, Bedrijfsraad enz.) met het oog op de moderniseringsvloot, investeringssteun havens, promotie visproducten, stimuleren scheepsbouw, economische reconversie, zeevisserijonderwijs enzovoort.

Vraag nr. 67
van 1 april 1994
van de heer M. DIDDEN

Vlaamse Raad voor Reclame en Sponsoring — Toekenning van vergoeding

De Vlaamse regering heeft een besluit goedgekeurd dat ertoe strekt aan de voorzitter van de Vlaamse Raad voor Reclame en Sponsoring een forfaitaire jaarlijkse vergoeding toe te kennen.

Mag ik vernemen over welke juridische vorm de Vlaamse Raad voor Reclame en Sponsoring beschikt voor de toekenning van vermelde vergoeding ?

Tevens had ik gaarne vernomen welk het bedrag is dat onder vorm van een forfaitaire jaarlijkse vergoeding aan de voorzitter van de Raad voor Reclame en Sponsoring wordt toegekend.

Mag ik ten slotte vragen welke de concrete doelstellingen zijn zoals bepaald in de statuten van de Vlaamse Raad voor Reclame en Sponsoring ?

T. KELCHTERMANS

**VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
 WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN**

Vraag nr. 206
van 21 maart 1994
van de heer J. VALKENIERS

Goederenvervoer via de binnenvaart — Stimuleren door nieuwe werken

Door de onverminderde toename van het vervoer op de weg is de laatste jaren de beleidsoptie ontstaan om het goederenvervoer langs spoor en binnenvaart meer te stimuleren. Het verwondert mij daarom dat van deze optie weinig is terug te vinden in de beleidsnota bij de begroting van 1994 van Openbare Werken, zeker wat de binnenvaart betreft. Niet enkel is er een enorme discrepantie tussen het budget voor de wegen (9,8 miljard frank) en het budget voor de binnenvaart (1,3 miljard frank) maar bovendien is in het budget niets voorzien voor echt nieuwe werken.

1. Met geringe financiële middelen zou de **competitiviteit** tegenover het vervoer kunnen worden verhoogd, bijvoorbeeld door verbreding of verdieping van sommige kanalen of aanlag van kaaien. Plant de minister iets in dit verband ?
2. Het kanaal Gent-Brugge-Oostende is in zijn laatste kilometers onaangepast zodat de binnenvaart naar Zeebrugge niet kan concurreren met het wegvervoer. Ook voor modernisering van het Albertkanaal is niets gepland. Welke zijn de plannen op dit gebied ?
3. De binnenvaart wordt ook zwaar gehandicapt door havengelden en vaartrechten die tot 15 percent van de vervoerprijs uitmaken. Overweegt de minister niet om deze lasten te doen dalen ?

Vraag nr. 207
van 22 maart 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Verkeersknooppunt Vijfwege in De Haan — Veiligheidswerken

Op het kruispunt Vijfwege te De Haan waar de **expressweg** richting E 40 (N 377) en twee kleinere gemeentewegen aansluiten op de drukbereden baan Brugge Oostende (N 9) hebben zich de laatste jaren verschillende zware ongevallen voorgedaan.

Vooral de weggebruikers die van op de **gemeentewegen** (uit De Haan, Bredene, Jabbeke) de Brugse Baan willen kruisen of oprijden, hebben onvoldoende zicht en worden verrast door het snelverkeer aldaar.

Mag ik vragen te willen onderzoeken of, door betere aanduiding door verkeerstekens, de veiligheid zou kunnen worden verhoogd ? Werden er reeds studies gemaakt om het verkeersknooppunt Vijfwege een **rondpunt** aan te leggen ?

Vraag nr. 208
van 22 maart 1994
van de heer F. GHESQUIERE

IJzergebied - Saneringsprogramma

Rond de jaarwisseling werd het IJzerbekken tussen de Franse grens en Diksmuide getroffen door een echte watersnood waarvan de schade nog niet gekend is. Ook bleef de IJzer tussen Diksmuide en Nieuwpoort op de dijken wegen.

Welke aanpassingswerken worden gepland om de toestand te saneren, de schade te herstellen en nieuw onheil te voorkomen? Welke zijn het tijdstip en de kostprijs van de realisaties?

Vraag nr. 209
van 22 maart 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Strand en duinen in De Haan — Bescherming

Na de orkaan die eind januari van dit jaar lelijk huis-hield aan de kust wordt opnieuw de noodklok geluid over de Haanse stranden.

Daar waar het strand van De Haan-centrum redelijk goed stand hield — ten gevolge van vroegere beschermende maatregelen — waren de gevolgen van de laatste stormen aan de stranden aan de Vosseslag en in Wenduine catastrofaal. Alle zandvangers en/of bussels rijsthout spoelden weg en tonnen zand verdwenen in zee.

Wanneer wordt de beloofde kunstmatige zee-zandberm aan de Vosseslag gerealiseerd? Welke andere maatregelen worden genomen en wat is de kostprijs?

Anderzijds worden de golfbrekers in Wenduine te laag en op het einde ontbreken de nodige rotsblokken aan de laag-waterlijn. Kunnen ook hier niet definitieve verdedigingswerken opgenomen worden in het investeringsprogramma van de Kustzone?

Vraag nr. 210
van 22 maart 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Gewestplan Diksmuide-Nieuwpoort — Wijziging ten behoeve van spoorweglijn 73

Op het investeringsprogramma van de NMBS staan de elektrificatie en modernisering van de spoorweglijn 73 Deinze-De Panne vermeld.

Door de rechttrekking van de spoorweg moeten twee belangrijke overwegen op de weg Diksmuide-Nieuwpoort verdwijnen. Naar verluidt wordt gewacht met de goedkeuring van de bouwaanvragen totdat de Vlaamse regering zijn definitief akkoord geeft aan een wijziging van het Gewestplan.

Mag ik van de minister vernemen hoever deze zaken staan?

Vraag nr. 211
van 22 maart 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Ringweg rond Oostende — Europese steun voor doortrekking onder spoorwegen

Bijna 15 jaar geleden werd een aanvang genomen met de verbinding van de autosnelweg Brussel-Oostende met de Koninklijke Baan naar Knokke.

Er werd inderdaad begonnen met de aanleg van de zogenaamde Ringlaan tussen het Kennedy-Rondplein (op de Conterdam) en De Bolle (op Sas-Slijkens). Reeds verschillende keren werd vooropgesteld om kredieten uit te trekken voor de nodige onteigeningen en de verdere afwerking door de opeenvolgende bevoegde ministers.

Evenwel moet deze Ringlaan ofwel over ofwel onder de spoorwegen. De NMBS heeft nu evenwel andere prioriteiten gezien de hoge kostprijs van de aanleg HST (Hoge Snelheidstrein). De werken voor een tunnel of viaduct worden uitgesteld. Misschien kan Europese steun een oplossing brengen om uit de impasse te geraken.

Inderdaad, op voorstel van de voorzitter van de Europese Commissie, de heer Delors, werd in het Witboek een investeringsprogramma voorgesteld inzake infrastructuur en openbare werken (Europese Top van 10-12 december 1993).

Kan de minister onderzoeken of de tunnel onder de spoorweg met Europees geld gerealiseerd kan worden? Aangezien Oostende een internationaal cruciaal knooppunt is zijn er voldoende argumenten om een tussenkomst te verantwoorden.

Vraag nr. 212
van 22 maart 1994
van de heer E. VAN VAERENBERG

Vervuilde dijken van oude Zenne in Epegem — Afgraving

De oude Zenne doet in Den Dorent in Epegem dienst als een soort wachtbekken bij hoge waterstand in de gekanaliseerde Zenne. Nu stelt men vast dat ze opnieuw moeten worden afgegraven. Naar ik verneem zou er een krachtmeting aan de gang zijn tussen de dienst Leefmilieu en de dienst Tijgebonden Waterwegen.

Het gemeentebestuur van Zemst had bij de dienst Tijgebonden Waterwegen, waaronder de Zenne valt, meermaals aangedrongen op een herstel van de dijken.

Twee jaar geleden begon men eraan, omdat men had vastgesteld dat ook de stuw moest worden vernieuwd. Terzelfdertijd zou men de dijken verstevigen en ophogen. Ook de bedding van de oude Zenne werd verdiept. Het er uitgehaalde slib legde men gewoon aan de kant, op de aanpalende weiden en landbouwgronden. Grondanalyses wezen uit dat het slib zeer sterk vervuild was met zware metalen en zeker niet mocht worden gebruikt om de dijken op te hogen en ook niet mocht worden uitgespreid op de aanpalende weiden en landbouwgronden.

1. Het gemeentebestuur van Zemst had heel wat bezwaren bij het hergebruik van het zwaar vervuilde slib. Hoe komt het dat de dienst Tijgebonden Waterwegen met deze bezwaren helemaal geen rekening hield? Wie is er verantwoordelijk voor deze ondoordachte beslissing?
2. De dijken van de oude **Zenne** in Den Dorent in Eppetegem zijn ruim een jaar afgewerkt. Wat was de kostprijs hiervan?
3. De dienst Leefmilieu heeft desbetreffend een onderzoek laten uitvoeren en is tot de vaststelling gekomen dat er heel wat gebeurde dat niet door de beugel kon. Deze dienst stelde o.a. vast dat de dijken waarin het vervuilde slib is verwerkt opnieuw moeten worden afgegraven. Wat zal de kostprijs zijn van deze operatie? Wie zal er voor deze bijkomende kosten moeten opdraaien? Wanneer zullen deze dringende werken aanvangen?

Vraag nr. 213
van 22 maart 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Wegenprogramma 1994 — Arrondissementen Oostende-Veurne-Diksmuide-Ieper

Welke wegenwerken worden geprogrammeerd in de arrondissementen Oostende-Veurne-Diksmuide-Ieper in het begrotingsjaar 1994?

Welk is de kostprijs en tijdstip van voltooiing?

Vraag nr. 216
van 25 maart 1994
van de heer M. CORDEEL

Vlaamse wegen — Onderhoud

Het onderhoud en herstel van het Vlaamse wegennet laat nog altijd veel te wensen over. Duizenden weggebruikers ergeren zich elke dag aan de slechte staat waarin de wegen zich bevinden.

De minister zal niet ontkennen dat de automobilist veel, erg veel geld moet betalen om te kunnen en mogen rijden: dure brandstof, verzekering, autotaks, kortom, de automobilist wordt zelden ontzien wanneer de overheid weer zonodig op zoek is naar nieuwe inkomsten.

Het zou een normale zaak zijn indien de weggebruiker daar ook in gelijke mate iets voor terug kreeg. Dat is zeker niet het geval wat de staat van de wegen betreft. Waar het volgens mij schort is dat er niet systematisch werk wordt gemaakt van nazicht en herstel. Neem nu de renovatie van de Boudewijnsnelweg, die tientallen miljoenen gaat kosten. Het prijskaartje zou nooit zo hoog zijn opgelopen indien er systematisch herstellingen zouden zijn uitgevoerd.

Het voorbeeld van de Boudewijnsnelweg is eigenlijk tekenend voor het beleid ter zake. Bovendien krijg ik uit diverse hoeken berichten dat het personeel van de wegenregies niet toeneemt in vergelijking met het stijgende werkvolume. Het zou zelfs zo zijn dat in een aantal regies het personeelskader niet eens is opgevuld.

1. Hoeveel wordt er jaarlijks aan het onderhoud en herstel van de wegen gependend? Graag een overzicht van de uitgaven van de voorbije vijf jaar.
2. Over hoeveel personeel beschikken de wegenregies en wat is bepaald in het personeelskader? Acht de minister dit voldoende voor het opgelegde takenpakket?

Vraag nr. 217
van 25 maart 1994
van de heer M. CORDEEL

Scheldebrug Temse — Ontdubbeling wegdek

Vlaanderen geldt als een regio met een bijzonder hoge mobiliteit in Europa. Bovendien wijzen alle prognoses uit dat het verkeer de komende decennia nog fors gaat stijgen. De minister zal het beamen dat de overheid voor een grote uitdaging staat om dat toenemende verkeer in goede banen te leiden.

De voorbije tien jaar is al duidelijk gebleken dat er absoluut geen prioriteit meer uitgaat naar de aanleg van nieuwe wegen in het Vlaams Gewest.

In het kader van de toenemende zorg voor de nog schaarse open ruimte kan ik daar op zich begrip voor opbrengen. Het gaat mijns inziens wel de verkeerde richting uit wanneer bestaande kunstwerken niet aangepast worden aan het drukker wordende verkeer. Om dat te illustreren is de brug over de Schelde in Temse een schoolvoorbeeld.

Ruim drie decennia na de opening wordt dit kunstwerk eindelijk grondig gerenoveerd. Maar daar blijft het bij. Het wegdek van de brug wordt, alle cijfers ten spijt, niet ontdubbeld. Een gemiste kans, want zelfs de minister kan niet ontkennen dat dit kunstwerk voor het Waasland, Antwerpen en Klein Brabant economisch van cruciaal belang is.

1. Waarom is de renovatie niet aangegrepen om het wegdek te ontdubbelen?
2. Hoeveel zou het kosten om in een latere fase een ontdubbeling te realiseren?
3. Hoeveel voertuigen maken dagelijks gebruik van de brug over de Schelde in Temse? Graag een overzicht (vrachtwagens en personenwagens indien mogelijk afzonderlijk) van de voorbije vijf jaar.

Vraag nr. 218
van 25 maart 1994
van de heer H. DE CROO

Gemeenschapswegen in Zuid-Oost-Vlaanderen — Erbarmelijke situatie

Zuid-Oost-Vlaanderen is de laatste jaren ver van bevestigd geweest inzake wegontsluiting en onderhoud van gemeenschapswegen.

Na het pijnlijk uitstellen, voor de zoveelste keer, van de afwerking van de ring rond Ronse, de perikelen rondom de N 42 Zottegem-Geraardsbergen-Lessen, en de noodzakelijke omleiding via Outer tussen Ninove en Aalst wens ik te vernemen of:

1. enige vooruitgang verwacht kan worden voor de zo noodzakelijke "ring" rondom de gemeente Nederbrakel en wanneer, na de rioleringswerken, deze sedert méér dan 10 jaar beloofde noodzakelijke wegverbetering voor onder meer de veiligheid van honderden schoolgaande kinderen, zal worden gerealiseerd ;
2. welk plan van elementair onderhoud van de gemeenschapswegen in het gebied Ronse-Nederbrakel-Horebeke-Zottegem-Geraardsbergen wordt voorzien, gelet op de erbarmelijke en verkeersgevaarlijke toestand van omzeggens alle gewestwegen in Zuid-Oost-Vlaanderen ;
3. welke begrotingskredieten werden hiervoor uitgetrokken met aanduiding van het jaar van aanvragen en dit over de jaren 1994, 1995, 1996 ?

Vraag nr. 220
van 28 maart 1994

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Onbemande camera's bij verkeerslichten — Voorbarig

Onlangs maakte de minister bekend dat 29 camera's worden aangekocht met het oog op de plaatsing aan verkeerslichten. De kostprijs hiervan bedraagt 300.000 tot 400.000 frank per stuk. Op dit ogenblik heeft de Senaat de wet nog niet goedgekeurd die de vaststelling van overtredingen door onbemande camera's legaliseert.

Bovendien bleek onlangs weer dat het zelfs niet vanzelfsprekend is dat goedgekeurde wetten daadwerkelijk worden uitgevoerd.

Meent de minister derhalve niet dat deze belangrijke uitgave voorbarig is en dat het ontradingseffect van de camera's snel zal verdwijnen ?

Vraag nr. 221
van 28 maart 1994
van de heer J. EEMAN

Geluidsoverlast — Expressweg Aalst-Ninove

Op mijn vraag nr. 33 van 22 november 1993 antwoordde de minister op 21 maart 1994 dat aan de dienst Structuren van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer opdracht werd gegeven de nodige geluidsmetingen uit te voeren in de omgeving van Iddergem-Denderhoutem en Welle.

Aangezien inmiddels vier maanden verstreken zijn, verneem ik dat de resultaten hiervan gekend zouden kunnen zijn.

Graag vernam ik deze dan ook, aangevuld met de eventueel voorziene oplossingen.

Vraag nr. 222
van 28 maart 1994
van de heer S. PLATTEAU

Gewestweg 51 Brussel-Ninove — Trage uitvoering van de werken

Uit het antwoord van de minister op een schriftelijke

vraag over de trage uitvoering van de werken aan de Gewestweg 51 Brussel-Ninove bleek dat de werken gefaseerd werden in zes fasen, en dat de laatste fase normaal uitgevoerd moest zijn in december van vorig jaar. (Vraag nr. 194 van 17 maart 1993, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 12 van 3 mei 1993).

Thans stel ik vast dat de werken nog volop bezig zijn en dat de kritiek vanwege de weggebruikers, omwonenden, scholieren en middenstanders zich meer en meer bestendigt.

1. Voor wanneer is het einde van de werkzaamheden gepland, ermee rekening houdend dat de timing niet werd gerespecteerd ?
2. Welke zijn de oorzaken van het niet-respecteren van de geplande tijdsduur en welk gevolg heeft de aannemer gegeven aan het aandringen van de minister om de timing te respecteren ?
3. Zijn alle middelen aangewend en maatregelen genomen om de hinder voor weggebruikers en omwonenden tot een minimum te beperken ?

Vraag nr. 225
van 1 april 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Haven van Zeebrugge — Baggerwerken

In de haven en voorhaven van Zeebrugge, de Pas van het Zand, het Scheur en de Schelde wordt gebaggerd.

1. Kan de minister de jaarlijkse kostprijs, de hoeveelheid van het baggermateriaal en de plaats van storting van het baggermateriaal voor de 4 baggerplaatsen opgeven ? En dit vanaf het jaar 1990 ?
2. Welke maatregelen worden ondernomen :
 - a. om kostprijs en hoeveelheid te drukken ;
 - b. om de ecologische gevolgen van het baggeren te beperken ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 92
van 21 maart 1994
van de heer J. DEMEULENAERE

BRTN — Weinig aandacht voor recente Olympische Winterspelen

In februari hadden in het Noorse Lillehammer gedurende veertien dagen, de Olympische Winterspelen plaats. In tijden waarin de burger via de media, waaronder in de eerste plaats de televisie, vooral geconfronteerd wordt met onheil en oorlog in de wereld, waren deze spelen een toonbeeld van vriendschap, sportiviteit en wereldsolidariteit.

Spijtig genoeg diende diezelfde burger vast te stellen

dat de openbare omroep, de BRTN, uiterst weinig aandacht besteedde aan deze spelen.

1. Welke beweegredenen liggen hieraan ten grondslag ? Zijn het uitsluitend de kijkcijfers die hier de doorslag geven ?
2. Welk aandeel in middelen krijgt de BRTN-sportredactie toebedeeld in verhouding tot de overige departementen en in verhouding tot het totale BRTN-budget ?

Vraag nr. 98
van 29 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN — Leesbevorderende initiatieven ten behoeve van de jeugd

Geregeld wordt de klemtoon gelegd op de noodzaak om het lezen van boeken te bevorderen bij kinderen. Ongetwijfeld heeft de openbare omroep daar een belangrijke functie te vervullen.

Kan de minister mij een overzicht verstrekken van de leesbevorderende initiatieven ten behoeve van de jeugd, die de BRTN de jongste jaren heeft genomen ?

Vraag nr. 103
van 30 maart 1994
van de heer E. SCHUERMANS

Kleine Europese openbare omroepen — Noodzaak van samenwerking

De almaar toenemende concentratie van mediamacht in de handen van grote mediagroepen die zich voltrekt in Europa en op mondiaal vlak, vormt een bedreiging voor de kleine Europese openbare omroepen. De kleine Europese omroepen hebben een beperkt budget, dat allerminst toereikend is voor de noodzakelijke grote investeringen in de nieuwe technologische ontwikkelingen. Ook kampen zij met een taalprobleem.

In een poging daarop een antwoord te bieden, richtten 17 kleine Europese openbare omroepen in 1989 een samenwerkingsverband op, de zogeheten David-groep. Het opzet stierf echter een stille dood.

De noden en de bekommernissen van de kleine Europese omroepen zijn evenwel gebleven en zelfs nog toegenomen.

Heeft de minister reeds een beslissing genomen om, in samenspraak met collega's uit andere landen of regio's, een nieuw initiatief te nemen in deze zin ?

Zo ja, zou het niet nuttig zijn bij dergelijk initiatief ook andere dan openbare omroepen te betrekken ?

Vraag nr. 105
van 30 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN — Uitwisseling van produkties met landen of streken waar Nederlands of Afrikaans gesproken wordt

Tijdens het internationaal colloquium Nederlands in

de Wereld dat onlangs door de Vlaamse Raad werd georganiseerd, werd herhaaldelijk de wens uitgesproken dat zou worden gekomen tot een uitwisseling van produkties tussen de omroepen van de verschillende landen of streken waar het Nederlands of het Afrikaans wordt gesproken.

Kan de minister mij in dat verband meedelen hoeveel programma's de BRTN de jongste vijf jaren heeft uitgezonden die afkomstig waren uit Zuid-Afrika, Namibië, de Nederlandse Antillen, Aruba, Suriname en Frans-Vlaanderen ?

Hoeveel produkties verkocht of leende de BRTN uit aan de omroepen in deze landen ?

Vraag nr. 106
van 31 maart 1994
van de heer S. DE CLERCK

Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme — Samenstelling van de raad van bestuur

De raad van bestuur van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme is voor de helft samengesteld uit vertegenwoordigers van de Vlaamse regering en voor de andere helft uit vertegenwoordigers van de toeristische sector.

1. Gebeurt de benoeming van de vertegenwoordigers van de Vlaamse regering op grond van het cultuurovereenkomst of op voordracht van de politieke partijen en, zo ja, welke huidige vertegenwoordigers werden door welke partijen of stromingen aangeduid ?
2. Welke criteria worden er gebruikt om de vertegenwoordigers van de toeristische sector te benoemen in de raad van bestuur ? Acht de minister deze criteria reëel toegepast ? Met andere woorden welke sectoren zijn volgens de minister voldoende belangrijk om een vertegenwoordiger in de raad van bestuur te hebben ?

Vraag nr. 108
van 1 april 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Nederlandstalige zenders op de kabel in Frans-Vlaanderen — Stand van zaken

In februari 1992 antwoordde de minister mij op een schriftelijke vraag inzake het ontbreken van Nederlandstalige zenders en meer bepaald van TV1 en TV2, op de kabel in Frans-Vlaanderen dat hij nog geen antwoord had ontvangen op een brief ter zake gericht aan de kabelmaatschappij Cenod-TV-Citévision. Zoals tijdens het colloquium Nederlands in de Wereld onlangs bleek, is die toestand tot op heden niet gewijzigd. Toch leek dit één van de punten waarop de vertegenwoordiger uit Frans-Vlaanderen erg de nadruk legde. Graag vernam ik of er sedert februari 1992 enige beweging is gekomen in dit dossier. De tijd is gekomen om besluiten te trekken uit het uitblijven van enige reciprociteit inzake het doorgeven van televisieprogramma's met betrekking tot het verspreiden van Franse zenders op de Vlaamse kabel.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 80
van 21 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Vlaamse week in Londen

In het actieprogramma 1994 van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel staat in de herfst een Vlaamse week in Londen gepland. Een eerste dergelijk initiatief in 1993 kende een erg succesrijk verloop en werd door de deelnemende bedrijven erg goed ontvaard.

Thans verneem ik evenwel dat de plannen voor 1994 worden opgeborgen omdat de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel absoluut een actie wil opzetten in het kader van de bevrijdingsfeesten. De VDBH zou zich daar kunnen inpassen, maar het lijkt me duidelijk dat het Vlaams imago zoals dat verleden jaar zo goed en positief tot uiting kwam, zal verdrinken in de rest.

Kan de minister mij zeggen waarom geen voet bij stuk werd gehouden en de VDBH de oorspronkelijk geplande actie heeft afgeblazen ?

Werd het advies gevraagd van de economische vertegenwoordiger ter plaatse ?

Is de minister het eens met deze gang van zaken ?

Vraag nr. 81
van 22 maart 1994
van de heer C. LISABETH

Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Bevoegdheid van het dagelijks bestuur inzake dagelijkse leiding van diensten en personeel

Het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel, bepaalt in artikel 16 dat “de dagelijkse leiding van de VDBH berust bij het dagelijks bestuur dat samengesteld is uit de directeur-generaal, de adjunct-directeur-generaal en de inspecteur-generaal bedoeld in artikel 19”.

Artikel 19 bepaalt dat betrokken inspecteur-generaal “de coördinatie verricht van de provinciale kantoren van de VDBH”.

In dit decreet staan overgangsbepalingen, met name artikel 25 “Tot de Vlaamse Executieve het administratief en geldelijk statuut heeft vastgelegd, blijft het administratief en geldelijk statuut van het personeel zoals vastgelegd door de raad van beheer van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel van toepassing op de VDBH.”

Deze overgangsbepaling leidt tot bepaalde misverstanden, in die zin dat het BDBH-statuuut geen rekening houdt met het bestaan van een dagelijks bestuur. In bepaalde gevallen kan dit betwistingen doen ontstaan,

bijvoorbeeld doordat een bepaling van het BDBH-statuuut aldaar de directeur-generaal voor een bepaalde aangelegenheid bevoegd verklaart, onder meer in het vaststellen van de veranderlijke vergoedingen en het beroep hiertegen.

Bepaalde rechtsleer stelt evenwel dat onverminderd de inhoud van het administratief en geldelijk statuut van de BDBH in de overgangsfase, het dagelijks bestuur van de VDBH in de plaats treedt van de directeur-generaal van de BDBH in dergelijke aangelegenheid.

Graag vernam ik van de minister of hij de zienswijze deelt die stelt dat het dagelijks bestuur van de VDBH optreedt loco de directeur-generaal van de BDBH inzake dagelijkse leiding en personeelsaangelegenheden.

Vraag nr. 82
van 28 maart 1994
van de heer A. VERLINDEN

's Hertogenmolens in Aarschot — Restauratie

's Hertogenmolens, gebouwd op de Demer in Aarschot, is een uniek monument in België en naar verluidt ook in Europa. In een poging dit monument van het volledig verval te redden, heeft de VZW Watermolens 't SAP in samenwerking met het stadsbestuur en in het kader van de erkenning van het Hageland als plattelandszone, bij het toenmalige nationale departement van Openbare Werken, een project ingediend (1990), dat harmonisch paste in het geheel van de omgeving, met name het Aarschotse Begijnhof. Dit project werd vervolledigd door een maquette. De toenmalige nationale minister van Openbare Werken kwam ter plaatse het project onderzoeken en bespreken. Alles liet vermoeden dat een snelle en goede afloop verwacht mocht worden.

Ondertussen heeft blijkbaar de staatshervorming een gunstige ontwikkeling belemmerd. Navraag bij de diensten van Monumenten en Landschappen van de Vlaamse regering heeft aangetoond dat 's Hertogenmolens nog steeds federaal bezit is en dus nog niet aan het Vlaamse Gewest overgedragen werd.

Daarom had ik graag antwoord gekregen op volgende vragen, die ik zowel op federaal niveau als op het niveau van de Vlaamse regering stel.

1. Is de minister van oordeel dat dit uniek monument van het volledig verval gered moet worden ?
2. Dient hiertoe het initiatief uit te gaan van de federale of van de Vlaamse regering of van beide ?
3. Binnen welke redelijke termijn mogen ter zake initiatieven verwacht worden, rekening houdend met de ernstige aantasting van de fundamente van deze watermolen ?
4. Maakt dit project van de VZW Watermolens 't SAP nog een kans om aanvaard te worden ? Zo niet, waarom ?

Vraag nr. 83
van 28 maart 1994
van de heer L. BARBE

Orgel Sint-Pieterskerk Hamme — Restauratie

Er zijn blijkbaar problemen met de restauratie van het orgel in Hamme (Sint-Pieterskerk). Het bestek zou fouten bevatten en eigenlijk onuitvoerbaar zijn, tenzij men bij de restauratie in de onwettelijkheid zou gaan. De directeur van het bestuur Monumenten en Landschappen zou zich persoonlijk bezig houden met het dossier en hiervoor regelmatig contact hebben met de kerkfabriek.

1. Wie is het opdrachtgevend bestuur ? Wie is de ontwerper en wat zijn de data van de aanbesteding en van de gunningsbeslissing van het opdrachtgevend bestuur ? Wat zijn de kosten van de werken en wie is de uitvoerder ervan ? Wat is het bedrag van de subsidiëring ?
2. Bevat het bestek inderdaad fouten zodat een cultuurhistorische verantwoorde restauratie onmogelijk zou zijn en de restaurateur de wetgeving zou moeten overtreden ?
3. Waarom houdt de directeur van Monumenten en Landschappen zich persoonlijk met dit dossier bezig ? Welke contacten heeft hij al gehad met de betrokken kerkfabriek ? Wat is de reden van zijn optreden ?

Vraag nr. 84
van 28 maart 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

De Lijn — Naleving van beheerscontract

Vorig jaar heeft De Lijn 1,1 percent meer reizigers vervoerd dan het jaar daarvoor. Het beheerscontract vraagt een jaarlijkse groei van 2 percent. Het contract is dus niet nagekomen. Hoe reageren de minister en De Lijn hierop ?

Vraag nr. 85
van 30 maart 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Luchthaven van Oostende — Veiligheid

In het verlengde van de landingsbaan onder de lichtbakens van het vliegveld Oostende ligt op het kruispunt van de Duinkerkeweg en de Torhoutsesteenweg een stuk grond.

1. Mag deze grond verhuurd worden als tentoonstellingsruimte ?
2. Mag op deze grond gebouwd worden ?
3. Is de veiligheid van het luchthaventerrein verzekerd gezien men vanop deze grond zonder problemen de luchthaven kan opwandelen (oprijden) ?

Vraag nr. 86
van 30 maart 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Lichtschip Westhinder — Bestemming

Sedert eind vorig jaar is het laatste lichtschip *Westhinder*, na 130 jaar dienst, vervangen door het onbemande en geautomatiseerde *Westhinder*platform.

Mag ik van de minister vernemen of zijn administratie reeds heeft onderzocht welke bestemming aan de twee laatste lichtschepen kan worden gegeven : verkoop of één of andere terbeschikkingstelling aan openbare overheid of privé-instelling.

Wordt hierover een openbare oproep gedaan of worden (eerst) onderhandelingen gevoerd met eventuele gegadigden ? Alvast in Oostende zou een plaats kunnen gevonden worden in het vuurtorendok gelegen in een gebied dat meer en meer voor toeristen en recreanten uitgebouwd wordt.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 71
van 28 maart 1994
van mevrouw L. MAXIMUS

Aantal ziekenhuisbedden — Evolutie sinds het inwerkingtreden van de wet van 1986

De wet van 30 januari 1989 is de start geweest van een drastische vermindering van het aantal ziekenhuisbedden in ons land en heeft geleid tot een herschikking van de intramurale voorzieningen in functie van de gediversifieerde behoeften aan verzorging van de oorspronkelijke ziekenhuispopulatie.

Rekening houdend met de bevoorrechte uitgangssituatie waarin de privé-ziekenhuizen verkeerden om zich op een soepele en snelle manier aan de gewijzigde politiek aan te passen, lijkt het mij gepast na te gaan of de op basis van voornoemde wet doorgevoerde herschikkingen geen ongewenste neveneffecten hebben gehad.

Ik kreeg dan ook graag het volgende van de minister.

1. De lijst van het aantal Vlaamse ziekenhuizen op 31 december 1986 met vermelding van het aantal bedden en van het privé of openbaar karakter ;
2. de lijst van de ziekenhuizen en ziekenhuisgroeperingen op 31 december 1993, eveneens met vermelding van het aantal bedden en het privé of openbaar karakter ervan.

Het ware mij verder aangenaam te vernemen hoeveel openbare ziekenhuisbedden verkocht werden aan privé-ziekenhuizen en omgekeerd en welk bedrag daarmee gemoeid was.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
45	21.02.1994	J. Gabriels	<i>Vlaams buitenlands beleid — Gegevens</i>	684
54	15.03.1994	F. Wymeersch	<i>NV Boelwerf — Europese steun</i>	685
55	15.03.1994	F. Wymeersch	<i>NV Boelwerf — Evolutie van orderboek en tewerkstelling</i>	686
63	o 21.03.1994	S. De Clerck	<i>Elektriciteitsdistributie — Akkoord tussen Electrabel en SPE</i>	701
64	o 21.03.1994	M. Maertens	<i>Europese Structuurfondsen 1994-1999 — Verdeling</i>	701
65	o 28.03.1994	J. Taylor	<i>Regeringsmededeling — Gegevens</i>	701
66	0 29.03.1994	F. Ghesquière	<i>Europese steun aan visserij — Gegevens</i>	702
67	o 01.04.1994	M. Didden	<i>Vlaamse Raad voor Reclame en Sponsoring — Toekenning van vergoeding</i>	702
68	13.04.1994	M. Olivier	<i>Arrondissement Kortrijk en regio Nord-Pas-de-Calais — Samenwerking</i>	655
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
151	14.03.1994	R. Van Hooland	<i>Leiebekken — Infrastructuur voor sanering</i>	687
158	17.03.1994	L. Barbé	<i>Impulsgebied Dendermonde-Sint-Niklaas — Ecologische gevolgen van het toeristisch project Meirdam in Dendermonde</i>	687
159	21.03.1994	M. Maertens	<i>Europese Structuurfondsen 1994-1999 — Verdeling</i>	655
160	21.03.1994	P. Breyne	<i>Toepassing van Vlarem 1 — Inrichtingen voor honden</i>	656
161	21.03.1994	J. Gabriels	<i>Bouwpremies — Gegevens</i>	656
162	22.03.1994	L. Barbé	<i>Europees milieuagentschap — Samenwerkingsakkoord tussen de gewesten en de federale regering</i>	657
163	22.03.1994	P. Van Grembergen	<i>Hinderlijke inrichtingen — Beoordeling van de indelingsklasse voor veebedrijven</i>	658
164	25.03.1994	F. Vergote	<i>Milieuconvenanten — Naleving</i>	659
165	25.03.1994	W. Cortois	<i>Rioolwaterzuiveringsinstallaties — Investerings in het arrondissement Halle- Vilvoorde</i>	660
166	25.03.1994	M. Cordeel	<i>Rioolwaterzuiveringsinstallaties — Toename van slib</i>	660
167	28.03.1994	L. Barbé	<i>Riolering — Opname van beken</i>	661
168	28.03.1994	L. Maximus	<i>IREA-rapport — Asbestvezels in de atmosfeer in het Blaasveldse Broek</i>	662
169	28.03.1994	F. Wymeersch	<i>Mestbank — Gegevens</i>	663
170	29.03.1994	P. Chevalier	<i>Interbrugse Maatschappij voor Huisvesting — Wettelijkheid van de stijgende basishuurprijzen</i>	664

171	30.03.1994	F. Ghesquière	<i>Natuurreservaten — Arrondissementen Oostende-Veurne-Diksmuide en Ieper</i>	665
172	30.03.1994	F. Ghesquière	<i>Behoeftte aan sociale woningen — Arrondissementen Oostende-Veurne-Diksmuide en Ieper</i>	665
173	01.04.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>BVBA Astraform in Affligem — Exploitatievergunning</i>	667

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

30	16.11.1993	W. Verreycken	<i>Heraanleg kruispunt August Van de Wielelaan-Krijgsbaan in Deurne — Eerbiediging van de gewestplanning</i>	688	
110	17.01.1994	M. Cordeel	<i>Uitbreiding van haven en industrie op de Wase Scheldeoever — Bufferzone</i>	688	
149	10.02.1994	M. Capoen	<i>IJzervallei — Baggeren en waterbeheersingswerken</i>	689	
159	16.02.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Doeldok — Resultaten van studies</i>	690	
165	17.02.1994	J. Ansoms	<i>SER V — Vlaamse Wegencommissie</i>	690	
190	09.03.1994	M. Aelvoet	<i>Het Delleke in Hoegaarden — Omzetting tot woongebied</i>	691	
199	15.03.1994	M. Capoen	<i>Elektriciteitscentrale in Brugge — Lokatie</i>	691	
206	0	21.03.1994	J. Valkeniers	<i>Goederenvervoer via de binnenvaart — Stimuleren door nieuwe werken</i>	702
207	○	22.03.1994	F. Ghesquière	<i>Verkeersknooppunt Vijfwege in De Haan — Veiligheidswerken</i>	702
208	○	22.03.1994	F. Ghesquière	<i>IJzergebied — Saneringsprogramma</i>	703
209	○	22.03.1994	F. Ghesquière	<i>Strand en duinen in De Haan — Bescherming</i>	703
210	○	22.03.1994	F. Ghesquière	<i>Gewestplan Diksmuide-Nieuwpoort — Wijziging ten behoeve van spoorweglijn 73</i>	703
211	0	22.03.1994	F. Ghesquière	<i>Ringweg rond Oostende — Europese steun voor doortrekking onder spoorwegen</i>	703
212	0	22.03.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Vervuilde dijken van oude Zenne in Epegem — Afgraving</i>	703
213	0	22.03.1994	F. Ghesquière	<i>Wegenprogramma 1994 — Arrondissementen Oostende-Veurne-Diksmuide-Ieper</i>	704
216	0	25.03.1994	M. Cordeel	<i>Vlaamse wegen — Onderhoud</i>	704
217	0	25.03.1994	M. Cordeel	<i>Scheldebrug Temse — Ontdubbeling wegdek</i>	704
218	0	25.03.1994	H. De Croo	<i>Gemeenschapswegen in Zuid-Oost-Vlaanderen — Erbarmelijke situatie</i>	704
219		25.03.1994	H. Olaerts	<i>Kabinet — Uitgave van Vlaanderen in Beweging</i>	667
220	0	28.03.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Onbemande camera's bij verkeerslichten — Voorbarig</i>	705
221	0	28.03.1994	J. Eeman	<i>Geluidsoverlast — Expressweg Aalst-Ninove</i>	705
222	0	28.03.1994	S. Platteau	<i>Gewestweg 51 Brussel-Ninove — Trage uitvoering van de werken</i>	705
223		28.03.1994	W. Verreycken	<i>Administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer — Uitbetaalde verwijntresten</i>	667

225	0	01.04.1994	H. Van Diende- ren	Haven van Zeebrugge — Baggerwerken	705
226		01.04.1994	E. Van Vaeren- bergh	BVBA Astraform in Affligem — Gevaarlijke inplanting	668

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

84		03.03.1994	P. Van Grember- gen	Vlaamse Centra voor Slachtofferhulp — Taalkennis van de hulpver- leners	668
85		09.03.1994	H. Van Diende-	Universitaire Werkgroep Litteratuur en Media — Schrappen van sub- sidies	692
88		14.03.1994	M. Maertens	Spellinghervorming — Publieksonderzoek	693
89		15.03.1994	L. Van Nieuwen- huysen	KNS in Antwerpen — Tweetalige toegangsbewijzen	694
91		17.03.1994	L. Barbé	Vlaamse uitleendienst van kampeermateriaal — Onvoldoende aantal ten ten	668
92	0	21.03.1994	J. Demeulenaere	BRTN — Weinig aandacht voor recente Olympische Winterspelen	705
93		21.03.1994	K. Van Overmei- re	Jeugdbeleid — Onderscheid tussen politieke partijen	694
94		21.03.1994	A. Denys	BRTN — Teletekst, pagina Vrije Tijd, Scrabble	669
95		22.03.1994	F. Van den Eyn- de	BRTN — Uitzending De Zevende Dag van 13 maart	669
96		28.03.1994	L. Van Nieuwen- huysen	Jongereenginds 1994 — Lijst van partijjongerenafdelingen	670
97		28.03.1994	L. van Nieuwen- huysen	Auteursrechten van literaire produkties — Verlenging	670
98	0	29.03.1994	L. Van Nieuwen- huysen	BRTN — Leesbevorderende initiatieven ten behoeve van de jeugd	706
99		16.03.1994	F. Van den Eyn- de	BRTN-nieuwsuitzendingen — Woordgebruik	695
101		16.03.1994	F. De Man	BR TN-radio-1 — Beperkte informatie	695
103	0	30.03.1994	E. Schuermans	Kleine Europese openbare omroepen — Noodzaak van samenwer- king	706
104		30.03.1994	L. Van Nieuwen- huysen	Nederlandstalige kranten en tijdschriften — Uitwisseling tussen lan- den waar Nederlands en Afrikaans gesproken wordt	670
105	0	30.03.1994	L. Van Nieuwen- huysen	BRTN — Uitwisseling van produkties met landen of streken waar Nederlands of Afrikaans gesproken wordt	706
106	0	31.03.1994	S. De Clerck	Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme — Samenstelling van de raad van bestuur	706
107		01.04.1994	L. Van Nieuwen- huysen	Vlaams Cultureel Centrum in Johannesburg — Materiële steun	671
108	0	01.04.1994	L. Van Nieuwen- huysen	Nederlandstalige zenders op de kabel in Frans-Vlaanderen — Stand van zaken	706

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

111	22.03.1994	J. Eeman	<i>Vastbenoemde en tijdelijke leerkrachten — Wedden</i>	671
113	22.03.1994	L. Martens	<i>Onderwijs voor sociale promotie — Europese middelen via het ESF</i>	672
114	25.03.1994	F. Wymeersch	<i>Gespecialiseerde onderwijsinstellingen — Leerlingenvervoer</i>	674
116	28.03.1994	D. Ramoudt	<i>Leerlingenvervoer — problemen</i>	674
117	29.03.1994	W. Verreycken	<i>Multimedia project rond V-dag — Tijdstip en uitwerking</i>	674
118	29.03.1994	E. Schuermans	<i>ARGO — Personeelszaken</i>	675
119	30.03.1994	J. Peeters	<i>Tijdelijke bode-kamerbewaarders in het gemeenschapsonderwijs — Berekening van de eindejaarspremie</i>	676
120	30.03.1994	C. Moors	<i>Internationalisering van het onderwijs — Leerlingenuitwisseling</i>	677
121	31.03.1994	M. Bourgois	<i>HOKT — Interpretatie van de begrippen examen en examenzittijd in het algemeen reglement</i>	679
122	05.04.1994	R. Landuyt	<i>Lokale Raden — Staat van afwezigheden als criterium voor benoeming en mutaties</i>	680
125	18.04.1994	R. Van Walleghem	<i>Spielberg's film Schindler's List — Gratis tickets voor Brusselse scholieren</i>	680
126	20.04.1994	L. Goutry	<i>Vlaamse Gemeenschap — Tewerkstelling van gehandicapten</i>	681

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

15	06.12.1993	J. De Bremaeker	<i>IJzeren Rijn — Alternatief voor Betuwelijn</i>	696	
55	08.02.1994	J. Ansoms	<i>Vlaamse Stichting Verkeerskunde — Subsidies</i>	696	
60	16.02.1993	H. Van Dienderen	<i>NMBS en De Lijn — Samenwerking</i>	697	
63	01.03.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn — Betaling met magneetkaartjes</i>	697	
71	09.03.1994	M. Aelvoet	<i>MIVB-lijn 44 Montgomery-Tervuren — Renovatie tramlijn en doortrekking naar Leuven</i>	698	
72	09.03.1994	L. Barbé	<i>Orgel Westerlo — Restauratie</i>	698	
73	10.03.1994	M. Aelvoet	<i>Stadsbusdienst van Leuven — Uitbreiding tot Bertem en Veltem</i>	698	
74	10.03.1994	M. Aelvoet	<i>De Lijn — Verlenging van maandabonnement</i>	699	
80	0	21.03.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Vlaamse week in Londen</i>	707
81	0	22.03.1994	C. Lisabeth	<i>Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Bevoegdheid van het dagelijks bestuur inzake dagelijkse leiding van diensten en personeel</i>	707
82	0	28.03.1994	A. Verlinden	<i>'s Hertogenmolens in Aarschot — Restauratie</i>	707
83	0	28.03.1994	L. Barbé	<i>Orgel Sint-Pieterskerk Hamme — Restauratie</i>	708
84	0	28.03.1994	H. Van Dienderen	<i>De Lijn — Naleving van beheerscontract</i>	708
85	0	30.03.1994	F. Ghesquière	<i>Luchthaven van Oostende — Veiligheid</i>	708
86	0	30.03.1994	F. Ghesquière	<i>Lichtschip Westhinder — Bestemming</i>	708

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

11	19.11.1993	L. Appeltans	<i>Kansarmoedebeleid — Uitbreiding</i>	699
69	21.03.1994	S. Creyf	<i>Strategisch plan voor preventieve kindzorg binnen Kind en Gezin — Specifieke benadering van Brussels Hoofdstedelijk Gewest</i>	700
70	22.03.1994	J. Cauberghe	<i>Islamitische verenigingen in Bergingen — Subsidies</i>	681
71	0	28.03.1994 L. Maximus	<i>Aantal ziekenhuisbedden — Evolutie sinds het in werking treden van de wet van 1986</i>	708
72	29.03.1994	F. Ghesquière	<i>Opvangmogelijkheden voor bejaarden — Arrondissementen Oostende- Veurne-Diksmuide en Ieper</i>	682
74	01.04.1994	H. Brouns	<i>Personeelskosten in bepaalde voorzieningen van de welzijnssector — Subsidiëring</i>	683
75	01.04.1994	M. Olivier	<i>Thuislozenzorg — Extra banen</i>	683
76	01.04.1994	J. Vandeurzen	<i>Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden — Ambulante revalidatiecentra</i>	683